

Tirsdag den 26. november 2013 (D)

1

23. møde

Tirsdag den 26. november 2013 kl. 13.00

Dagsorden

- 1) Spørgetime med statsministeren.
- 2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Villy Søvndal (SF).

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Villy Søvndal (SF).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. (Godkendelsesordning for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 22.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af forskellige bestemmelser på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation, ændring af klagebestemmelser som følge af ressortoverførsel m.v.). Af fødevareministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 08.10.2013. Betænkning 13.11.2013).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af fusionsskatteloven, selskabsskatteloven, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love. (Skattefri omstrukturering med deltagelse af selskaber hjemmehørende i EØS-lande, skattefri sammenlægning af vandforsyninger og nedslag for ejendomsværdiskatten m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang og forskellige andre love. (Præciseringer af kontanthjælpsreformen, undtagelse fra aktindsigt i varslingssager, m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 20.11.2013).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven og forskellige andre love. (Indberetning og automatisk udveksling af skatterelevante oplysninger om finansielle konti samt ophævelse af bagatelgrænser for ind- og udbetalinger m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 13.11.2013).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding og lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 20.11.2013).

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af omkostningsgodtgørelse til virksomheder og fonde i skattesager. Af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF).

(Fremsættelse 06.11.2013).

Kl. 13:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg giver statsministeren ordet til en indledende redegørelse. Værsgo, statsminister.

Kl. 13:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for det. Som de fleste efterhånden ved, ønsker regeringen at føre en politik i balance, hvor vi sikrer tryghed om dansk økonomi, og hvor vi også sikrer tryghed for de mennesker i vores samfund, der har det allersværest. Det har været regeringens linje, siden vi trådte til for 2 år siden, og det er også linjen i det finanslovsforslag, som vi fremsatte i august. Vi har fremsat et forslag til finanslov, hvor vi har fokus på vækst og på arbejdspladser. Vi vil holde hånden under den private beskæftigelse ved at understøtte 15.000 private job til næste år, og på samme tid finder vi plads til målrettede forbedringer af vo-

res uddannelser. Vi vil give flere penge til sygehusene, og vi vil gøre mere for de mennesker, der har mest brug for det.

Vores finanslovsforslag har nu været forhandlet med Enhedslisten et stykke tid, og som alle efterhånden ved, har forhandlingerne drejet sig om områder, hvor regeringen og Enhedslisten har nogle fælles mål: bedre forhold for de svage ældre, skærpet kamp mod social dumping og et grønnere Danmark. Men det har været vanskelige forhandlinger, og det er der jo ikke nogen grund til at lægge skjul på.

I går fremlagde regeringen den skitse, som er blevet drøftet med Enhedslisten i den senere tid. Skitsen indeholder forbedringer for mere end 11 mia. kr. over de næste 4 år. Vi vil bl.a. give bedre velfærd til de ældre, der har mest brug for et stærkt samfund. Regeringen har foreslået, at der permanent afsættes 1 mia. kr. ekstra til ældreplejen i Danmark. Den milliard vil sikre et målrettet løft af den personlige pleje, så ældre kan komme i bad to gange om ugen, hvis de ønsker det. Skitsen indeholder også nogle klare velfærdsforbedringer på sundhedsområdet, bl.a. mindre tvang i psykiatrien og bedre behandling til kræftramte børn.

Der er også et vigtigt grønt perspektiv. Der er en grøn investeringsfond, som vil give mulighed for investeringer på op mod 5 mia. kr. i energibesparelser, grøn teknologi og også grønne arbejdspladser. Vi har også foreslået at oprette en naturfond med 1 mia. kr. til at opkøbe landbrugsjord til naturformål, og vi foreslår også forbedringer af den kollektive trafik, bl.a. et regulært statstilskud til at bygge en letbane i Odense, og det er noget, de har talt om i mange år i Odense.

Vi vil også styrke kampen mod social dumping, og vi er parate til at indføre et fradrag for faglige kontingenter, sådan at vi forbedrer rammerne for den danske model. Mange vil igen kunne trække hele deres kontingent fra i skat. Det er et forslag, som mange almindelige lønmodtagere vil få gavn af.

Samlet er det, som vi har forhandlet om, både store og vigtige forbedringer. Det er ikke en lille finanslovsaftale, vi her diskuterer. 11 mia. kr. er ikke noget lille beløb, og det er det slet ikke i en krisetid. Regeringen ønsker at indgå en finanslovsaftale, hvor vi forbedrer omsorgen for de ældre, får et grønnere miljø og sikrer ordentlige vilkår for lønmodtagerne.

Men som det også har været nævnt i debatten, er jeg statsminister i en mindretalsregering, og en mindretalsregering skal finde et flertal for sin finanslov, og det har naturligt nok også været opskriften på regeringens arbejde i de seneste 2 år. Vi har jo også vist, at vi ikke er bange for at bryde blokpolitikkens beton, og det gælder også for finansloven for 2014. Det er også derfor, at vi på baggrund af det forløb, der har været i finanslovsforhandlingerne indtil videre, nu har inviteret Venstre og Dansk Folkeparti til forhandlinger om finansloven. Det har vi inviteret til i dag. Vi håber, at de to partier kommer i Finansministeriet senere i dag.

Kl. 13:05

Formanden:

Tak til statsministeren for den indledende redegørelse.

Vi går til spørgerunden, og det er først hr. Lars Løkke Rasmussen, værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 15

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Jeg kan da betrygge statsministeren. Vi kommer naturligvis til de møder, vi bliver indkaldt til, og derfor kommer vi også i Finansministeriet kl. 14.30. Men jeg vil nu tage fat i noget andet, for det med finansloven får vi sikkert mulighed for at vende tilbage til.

Da vi stod her sidst for 3 uger siden, stillede jeg gentagne gange et spørgsmål til statsministeren om den såkaldte solcellesag, og jeg fik jo ikke rigtig noget svar. Efter spørgetimen sagde statsministeren så til Ritzaus Bureau:

»Hvis Lars Løkke Rasmussen gerne vil vide det på dato, minutter og sekunder, så må han stille spørgsmålet skriftligt. Sådan arbejder vi i Folketinget, og det ved Lars Løkke Rasmussen selvfølgelig godt. Det er uegnet til en spørgetime.«

Så fulgte jeg selvfølgelig – novice som jeg er – det gode råd og stillede et skriftligt spørgsmål, som i al sin enkelhed gik på, hvornår statsministeren først blev orienteret om, at udgifterne til solceller var ved at løbe løbsk. Sjovt nok fik jeg så heller ikke noget svar på det skriftlige spørgsmål. Det kan selvfølgelig være et problem med mig, men nu har jeg jo så prøvet både mundtligt i spørgetimen og også fulgt statsministerens meget konkrete anvisning af, hvordan man får sådan et svar frem. Jeg har ikke svaret endnu, og derfor vil jeg bare for fuldstændighedens skyld også lige spørge her i dag: Hvornår blev statsministeren første gang opmærksom på, at udbygningen af solceller kunne medføre et helt ukontrolleret statsligt provenutab?

Kl. 13:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg er utrolig glad for, at hr. Lars Løkke Rasmussen lytter til de gode råd, han får. Det håber jeg også at han vil gøre fremadrettet. Men jeg tror også, at det er vigtigt at få slået et par ting fast, og det er vel, at sigtet med den her spørgetime – det synes jeg også vi har diskuteret i lang tid – er at få en overordnet principiel debat om aktuelle politiske emner mellem oppositionens leder og så mig som statsminister. Det synes jeg er vigtigt.

En debat om en dato eller et spørgsmål om, præcis hvor mange penge der bliver brugt på et givent område, mener jeg egentlig falder uden for den debatform, som vi har aftalt. Derfor vil jeg opfordre til, at man, hvis man gerne vil vide en specifik dato, stiller et skriftligt spørgsmål. Det har man så også gjort.

Jeg vil også godt understrege, at der, når det drejer sig om regeringens interne beslutningsproces, vil være spørgsmål, som jeg af principielle grunde vil afholde mig fra at gå i detaljer med. Og jeg har egentlig en fornemmelse af, at hvis nu det var sådan, at hr. Lars Løkke Rasmussen stod her, hvor jeg står, ville han svare nogenlunde det samme, for det at diskutere regeringens interne beslutningsproces er vel egentlig ikke noget, man er forpligtet til at gøre her i Folketinget.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:08

Lars Løkke Rasmussen (V):

Når jeg gerne ville have det svar, var det jo for at bruge det som afsæt til at få en principiel debat omkring mådehold i forvaltningen af offentligt forbrug etc. Men det kan jeg jo så ikke få, og det beklager jeg meget. Jeg konstaterer så bare, at hvad enten man spørger skriftligt eller man spørger mundtligt – og endda ad mange omgange – så kan man ikke få noget svar på det; statsministeren ønsker at forholde sig tavs med hensyn til, hvornår statsministeren har vidst, at det her område skred med et milliardbeløb. Men lad os da så vende os til noget andet, som jeg synes er af principiel karakter, og som i virkeligheden handler om det kollegiale samarbejde her i Folketinget, altså hvordan vi passer på hinanden eller ikke passer på hinanden.

Jeg har jo noteret mig, at der har været en sag i relation til tidligere formand for Dansk Folkeparti, fru Pia Kjærsgaard, hvor hun øjensynligt – sådan har det i hvert fald været fremstillet – på den måde,

3

PET har forvaltet sit arbejde på, har været tænkt afskåret fra at passe sit parlamentariske arbejde og foretage et besøg på Christiania. Den del af det forstår jeg nu undersøges. Men jeg vil da gerne spørge statsministeren, om statsministeren ud fra en kollegial betragtning synes, det er i orden, at justitsministeren øjensynligt bag ryggen på fru Pia Kjærsgaard har involveret formanden for Retsudvalget, en SF'er, i disse spørgsmål, og om statsministeren måske mener, at det ville være på sin plads, hvis justitsministeren gav fru Pia Kjærsgaard en undskyldning.

Kl. 13:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Altså, nu havde jeg jo nærmest besluttet mig for, at jeg ikke ville være for polemisk, men jeg synes, det er lidt spændende, når hr. Lars Løkke Rasmussen taler om mådehold med offentlige midler og også samtidig her diskuterer en dato. Al den stund at hr. Lars Løkke Rasmussen ikke ser ud til at kunne kende forskel på 12 og 13, så synes jeg hele tiden, det har været lidt morsomt, at det var det, der skulle gøres til genstand for debatten hernede.

I forhold til spørgsmålet om sikkerheden og et folketingsmedlem er jeg helt enig. Først vil jeg sige, at justitsministeren har udtalt sig om det her spørgsmål, og han har selvfølgelig sagt det, som er det rigtige, nemlig at det skal være sådan, at alle folketingsmedlemmer kan besøge alle afkroge af Danmark. Sådan skal det i øvrigt være for alle mennesker i Danmark, altså at man kan komme i alle afkroge, der kan man holde et foredrag, der kan man kigge på, hvad der foregår, og sådan skal det selvfølgelig også være for alle medlemmer af Folketinget.

Jeg deler selvfølgelig den opfattelse, som justitsministeren har givet udtryk for, altså at alle skal kunne besøge også Christiania, og det har også været tilfældet, at Retsudvalget har været på besøg på Christiania.

Kl. 13:11

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:11

Lars Løkke Rasmussen (V):

Men det var ikke det, jeg spurgte til. Jeg spurgte til det forhold, som forekommer at være fuldt belyst, nemlig at justitsministeren øjensynligt har ført fortrolige samtaler med formanden for Retsudvalget omkring tilrettelæggelsen af et besøg på Christiania med det sigte at undgå deltagelse af fru Pia Kjærsgaard. Det er sådan set det, jeg spørger til, og det er egentlig ud fra en kollegial betragtning, altså i forhold til, hvordan vi passer på hinanden i det her Folketing, hvordan vi hver især giver hinanden frirum til at passe det politiske arbejde og koncentrere os om det, der er vigtigt. Og jeg skal her afstå fuldstændig fra at gøre mig klog på, hvor meget man kan tælle til; jeg tror såmænd godt, at statsministeren, når det gælder det der med at tælle, er i stand til at slå mig, og at hun formentlig også kan tælle til mere end både 12 og 13. Men det er jo ikke det, jeg spørger til. Jeg spørger til, om statsministeren ikke mener, at justitsministeren skylder fru Pia Kjærsgaard en undskyldning for bag hendes ryg at have konsulteret en formand for Retsudvalget, øjensynligt med det sigte på opspil fra Politiets Efterretningstjeneste at tilrettelægge besøgsaktiviteterne på en sådan måde, at fru Pia Kjærsgaard ikke kunne deltage.

Kl. 13:12

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes ikke, det klæder hr. Lars Løkke Rasmussen at antage den slags ting. For vi har jo netop sagt - og justitsministeren har også svaret - at der er nogle steder i Danmark, f.eks. Christiania, hvor det er nødvendigt at inddrage politiet i planlægningen. Det er yderst beklageligt, at det er på den måde, men sådan er det desværre i dagens Danmark, og det er nødvendigt, fordi der er visse sikkerhedsforanstaltninger, man skal tage hånd om, og der kan opstå truende og farlige episoder. Det er også justitsministerens opgave at være en del af det, og i den konkrete situation vurderede Retsudvalgets formand i samråd med justitsministeren – og det håber jeg egentlig også at hr. Lars Løkke Rasmussen ved – at det planlagte besøg måtte udskydes til senere. Det er ikke altid, man kan underholde med, hvorfor et besøg må udskydes, men det måtte det i den her situation, og jeg har bestemt ikke noget grundlag for at kritisere den beslutning. Jeg undrer mig over, at hr. Lars Løkke Rasmussen har et sådant grundlag, og jeg synes egentlig, at han skulle lægge det frem, når han nu er så sikker på, at der kunne være et grundlag her.

Vi skal også huske på, at Retsudvalget, inklusive fru Pia Kjærsgaard, jo rent faktisk gennemførte det her besøg på en dato, som udvalget så havde lagt på et senere tidspunkt. Jeg synes, det er underligt, at hr. Lars Løkke Rasmussen antyder noget, som der ikke er grobund for, og det klæder ham egentlig ikke.

Kl. 13:14

Formanden:

Så går vi til anden stribe spørgsmål-svar mellem hr. Lars Løkke Rasmussen og statsministeren. Værsgo.

K1 13:14

Spm. nr. US 16

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen jeg skal lade det her ligge, for det får jeg jo heller ikke svar på. Altså, man må bare konstatere, at statsministeren øjensynligt synes, det er helt i orden, at justitsministeren er i dialog med formanden for Folketingets Retsudvalg uden at involvere den folketingspolitiker, som i virkeligheden er sagens genstand. Det er jeg så ikke enig i. Men det er så åbenbart statsministerens tilgang til professionalisme.

Apropos professionalisme er situationen nu den, hvilket statsministeren også var inde på i sin indledning, at vi står her, hvor vi snart rammer den 1. december, uden en finanslovsaftale. Det er jo rimelig uhørt. Finanslovsaftalen burde have været på plads den første weekend i november. Fristen for fremsættelse af ændringsforslag i forhold til Finansudvalget er sprængt for lang tid siden. Forslag, der følger af finansloven, og som skal træde i kraft den 1. januar 2014, skulle have været fremsat sidste onsdag.

Det får mig sådan set bare til at spørge statsministeren, om statsministeren mener, at det finanslovsforløb, vi nu er vidne til, er udtryk for en regering, som har styr på sagerne, og som har kørt et professionelt og smidigt forhandlingsforløb. Og i kølvandet på det vil jeg høre, om statsministeren vil bekræfte, at man naturligvis ikke afslutter en finanslovsaftale, uden at man har det hele på plads.

Når jeg spørger om det, er det, fordi en ting er, at forholdet mellem regeringen og dens parlamentariske grundlag åbenbart er af en sådan karakter, at man med 3 ugers forsinkelse ikke har styr på tingene, noget helt andet er de delaftaler, f.eks. satspuljeaftaler, som er en integreret del af finanslovsforhandlingerne. Tag nu bare sund-

hedsministerens område: Der har ikke været afholdt møder, i hvert fald ikke med inddragelse af mit parti, siden den 25. oktober – den 25. oktober! Man har altså valgt at sætte dansk politik på pause og bruge det på kommunalvalg, men også på så meget andet; der har ikke været nogen forhandlinger siden den 25. oktober.

Derfor er jeg bare interesseret i at få et krystalklart tilsagn om, at man ikke har nogen aftale – uanset hvem man laver den med – før man har en færdig aftale, der involverer alle dele, altså også satspuljeområderne.

Kl. 13:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har i Danmark en mindretalsregering, og vi har også en mindretalsregering, som brænder for noget. Vi ønsker at gøre mere i forhold til social dumping. Vi ønsker at prioritere de ældre. Og det har vi en mulighed for at gøre sammen med vores parlamentariske grundlag, Enhedslisten. Vi har i det hele taget en mulighed for at kunne gennemføre en rigtig fornuftig finanslovsaftale med Enhedslisten, som indeholder både alt det grønne, det sociale og omsorgen for de mest sårbare medborgere i det her land – og det er en rigtig god skitse, der lige nu ligger på bordet.

Regeringen har ikke lagt skjul på, at vi foretrækker den skitse, som nu ligger på bordet, og som vi har lavet sammen med Enhedslisten. Men vi er også en mindretalsregering, og det er også derfor, at vi i dag – og igen vil jeg sige, at vi har været meget åbne om det, også over for Enhedslisten – har sagt, at hvis vi ikke kan opnå flertal for den skitse, der ligger nu, så forsøger vi nu med andre. Og det er så – i hvert fald foreløbig – Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative, som kommer til forhandlinger i dag. Vi er meget tilfredse med, at de kommer. Det er vi meget glade for at der også er givet tilsagn om her i dag. Men der skal ikke lægges skjul på, at den skitse, som ligger på bordet, og som vi har præsenteret Enhedslisten for, holdningsmæssigt er en, regeringen ville være meget tilfreds med at få gennemført.

I forhold til satspuljen er der jo ikke nogen tvivl om, at vi også skal indgå en satspuljeaftale. Vi vil også godt gå langt for at imødekomme alle oppositionens ønsker. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at vi nok også skal nå en satspuljeaftale.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:18

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg er da glad for, at det lige blev berørt til sidst her, og det er da fint, at regeringen gerne vil gå langt. Så kunne statsministeren måske oplyse, hvornår regeringen begynder at sætte sig i bevægelse.

Jeg kloger mig ikke på det forhandlingsforløb, der har været mellem regeringen og regeringens parlamentariske grundlag. Altså, jeg kan undre mig over, at vi nu er 3 uger ud over normal standard, at man ikke kan opfylde de krav, som Folketinget selv har fastsat, til ændringsforslag til finanslov og fremsættelse af lovforslag etc. Det kan man undre sig over. Man kan undre sig over, hvorfor regeringen har valgt at tage nogle uger ud af den nationale politik for at kunne koncentrere sig om alt muligt andet. Men det er jo sådan set op til regeringen og Enhedslisten at diskutere den sag.

Jeg diskuterer den sag, som mit parti med sikkerhed har en aktie i, nemlig Satspuljen, hvor det altså er sådan, at det kræver, at alle satspuljepartierne er med. Der har ikke været holdt noget møde hos sundhedsministeren siden den 25. oktober, og jeg beder egentlig ba-

re statsministeren om at bekræfte, at regeringen ikke hævder at have en finanslovsaftale, før også det element er på plads. Det er sådan set bare det, jeg beder om at få bekræftet.

Kl. 13:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen vi vil da meget gerne have en satspuljeaftale, og som jeg har forstået det, ligger der rigtig gode udkast til delaftaler i de tre ministerier, hvor det her forhandles. Og det er udkast, som der har været bred enighed om bortset fra nogle enkelte spørgsmål – det drejer sig bl.a. om fastsættelse af 2020-mål for tvang i psykiatrien. Regeringen er indstillet på at få afsluttet satspuljeforhandlingerne, og så snart vi har indgået en finanslovsaftale, vil der blive indkaldt til nye møder med satspuljepartierne. Så det er svaret på det.

Jeg synes jo, at vi har brugt tiden meget fornuftigt, kan man sige. Vi ville da gerne have haft en aftale tidligere, det skal jeg ikke lægge skjul på, men vi har brugt tiden på at finde en rigtig god skitse, som vi kunne få vedtaget i morgen, hvis Enhedslisten ellers ville være med til det. Enhedslisten har forhandlet solidt og godt inde ved forhandlingsbordet. Der er opnået mange indrømmelser, og nu er der behov for, at Enhedslisten sparker den bold i mål – for at blive i det fodboldsprog, nogle har været i. Så det håber jeg da sker. Men vi skal have en finanslovsaftale, og det er derfor, vi nu har sagt, at så må vi jo prøve med de andre partier, som også har sagt, at de gerne vil bære en del af ansvaret.

Kl. 13:21

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen, sidste omgang.

Kl. 13:21

Lars Løkke Rasmussen (V):

Men som sagt kommer vi også gerne. Og det er jo rigtigt, at blokpolitikken er brudt, i den forstand at Danmark for første gang i mere end 10 år har en opposition, som er indstillet på at samarbejde med den siddende regering. Så jeg udelukker jo ikke noget på forhånd, men jeg er glad for – selv om jeg nu må tolke på svaret – at jeg må tyde det svar, statsministeren gav således: Satspuljeaftalerne er integreret del af finanslovsregimet, der er ikke nogen finanslovsaftale, før vi også har satspuljeaftalerne på plads. Det glæder mig, og det fører mig så til det næste spørgsmål.

På grund af det sjusk, der har været i forløbet, har vi altså sprængt alle frister. Og det betyder jo, at man i kølvandet på den finanslovsaftale, som altså ikke er der endnu, jo med sikkerhed ikke både kan opretholde krav til god lovkvalitet og få følgelovgivningen til at træde i kraft den 1. januar 2014. Og derfor vil jeg egentlig bare gerne have statsministeren til at bekræfte, at det, der står i regeringsgrundlaget om den gode lovkvalitet, står over det andet. Eller sagt med andre ord: Statsministeren er vel enig i, at fordi regeringen har sjusket med det her forhandlingsforløb, skal vi andre ikke bringes i en situation, hvor vi nu i huj og hast inden jul skal have lovgivning igennem Folketingssalen, som ikke lever op til de krav, som regeringen selv har formuleret i sit regeringsgrundlag?

Kl. 13:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo sjovt at se, som tingene ændrer sig, fra når man står her, til når man står der, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen står. For jeg har nu været med i tilstrækkelig mange år til at have hørt, at både hr. Anders Fogh Rasmussen og hr. Lars Løkke Rasmussen har udtalt sig om, hvor lidt blokpolitik de egentlig gennemførte, hvor mange procent af den politik, der blev gennemført, og af den lovgivning, vi vedtog her i salen, som blev vedtaget bredt. Men lige pludselig er det åbenbart ikke rigtigt mere, for så er det åbenbart sådan, som hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at i 10 år kunne det ikke lade sig gøre at lave aftaler med den tidligere opposition. Jeg synes, man skal vælge sin forklaring, og de to ting, som blev sagt før valget, og det, der bliver sagt nu, hænger i hvert ikke sammen, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen.

I forhold til det her med finansloven vil jeg bare som det første sige, at det glæder mig rigtig meget, at det bliver anerkendt, at der bliver svaret på spørgsmålet. Det blev der også sidste gang, men nu bliver det anerkendt af hr. Lars Løkke Rasmussen, at spørgsmålet bliver besvaret, og det er dejligt. Men jeg vil også sige til hr. Lars Løkke Rasmussen: Det er jo tidligere sket, at en finanslovsaftale først er kommet på det her tidspunkt. Vi havde gerne set, den var blevet færdig før. Det skal der ikke være nogen tvivl om, men der er heller ikke nogen tvivl om, at efter planen skal selve finanslovsforslaget tredjebehandles den 18.-19. december, og det har vi stadig god grund til at tro kan lade sig gøre.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til hr. Lars Løkke Rasmussen.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som partileder for Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:24

Spm. nr. US 17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Som sædvanlig har jeg glædet mig til spørgetimen, for det er jo en anledning til at stille nogle af de mange spørgsmål, man selvfølgelig altid som politiker har, til landets statsminister – sådan er det. Og det er jo tredje spørgetime, vi har, så det er også sådan lidt alle gode gange tre, altså at det er der, man regner med at det peaker, og hvor det virkelig begynder at bryde ud i noget, der vil noget. Så svarene vil jo komme som perler på en snor i dag, går jeg ud fra – i modsætning til tidligere.

Noget af det, som jeg i hvert fald har spekuleret på her op til spørgetimen, er selvfølgelig i relation til finansloven, for det er rigtigt, som statsministeren indledte med at sige, at vi alle sammen er meget interesseret i, hvordan det er med den her finanslov for 2014. Vi har været vidne til et fuldstændig kaotisk forløb, hvor regeringen jo slet ikke har forhandlet bredt i Folketinget; man påstår, at man er en regering, der ikke er bundet op på blokpolitik osv., og alligevel har man jo i ugevis alene villet tale med Enhedslisten om finansloven.

Jeg kan minde statsministeren om, hvis ikke hun ved det fra sin finansminister, at Dansk Folkeparti har haft lov til at være i Finansministeriet den 9. oktober – jeg tror, det var i en halv time til tre kvarter – og den 30. oktober, hvor vi så igen fik lov til at komme forbi til en kop kaffe. Begge gange sagde jeg, at vi var meget indstillet på at forhandle videre, og så har vi ikke hørt et pluk siden. Vi har ikke fået svar på vores spørgsmål fra Finansministeriet, og så sidder jeg tilbage og tænker: Nå, men der kommer vel et eller andet ud af det.

Jeg ser så selvfølgelig i medierne, at forhandlingerne mellem regeringen og Enhedslisten knækker lidt på et spørgsmål om, hvorvidt ældre må få ret til minimum to bade om ugen – altså som et minimumskrav. Mit spørgsmål til statsministeren er derfor: Hvorfor er det for regeringen så magtpåliggende at bremse lige præcis det krav, der er stillet i finanslovsforhandlingerne? Hvad er det, der gør, at regeringen lige præcis dér sætter foden ned og siger, at der ikke kan komme en finanslovsaftale, som der ellers var lagt op til – finansministeren havde sat fristen til i søndags – fordi regeringen ikke vil være med til et krav til kommunerne om, at de ældre, der ikke selv kan komme i bad, skal tilbydes et bad to gange om ugen? Hvorfor? vil jeg spørge statsministeren.

Kl. 13:26

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Igen må jeg sige, inden hr. Kristian Thulesen Dahl går helt amok i sin forargelse over, at han ikke er blevet indkaldt, at så synes jeg, at vi skal skrue tiden bare nogle år tilbage, bare 3 år eller 4 år eller 5 år tilbage, hvor det jo var hr. Kristian Thulesen Dahl, som sad i Finansministeriet og forhandlede, og jeg husker ikke mange invitationer til os andre til at være en del af de forhandlinger. Så det er bare, sådan at man ikke sådan glemmer fortiden alt for hurtigt, for det er der en stor tendens til, synes jeg.

I forhold til spørgsmålet om, hvorfor man så sidder så lang tid med Enhedslisten, vil jeg sige, at det jo er, fordi vi kan lave en rigtig god aftale med Enhedslisten, en rigtig god aftale, og det vil regeringen rigtig gerne. Vi har forhandlet med Enhedslisten, og det har været et fint forløb. De forhandler og har deres krav, og de har fået rigtig mange af de ting, de gerne vil have. Så vi er nu i en situation, hvor nogle af de prioriteringer, som regeringen har, og som jeg ikke tror vi deler med Dansk Folkeparti, som f.eks. en større indsats for det grønne, en større indsats mod social dumping, en klar prioritering af velfærden, herunder de mest udsatte ældre, kan vi rent faktisk gøre en forskel i forhold til med den her finanslov. Det er derfor, vi forhandler med Enhedslisten, for det er der, regeringen kan få det meste af vores politik igennem. Det kan vi sammen med Enhedslisten, og det er vel naturligt, at det forholder sig på den måde.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:28

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Undskyld, hvad var svaret? Det er meget passende egentlig at karakterisere det som et fint forløb, hvis statsministeren mener, at det, der er foregået de sidste par døgn, er et fint forløb.

Altså, vi står her i Folketingssalen. Vi skulle behandle finanslov. Der skulle have været en finanslovsaftale for lang tid siden ifølge de tidsfrister, regeringspartierne selv har været med til at lave i Finansudvalget. Det sejler jo lige nu.

Så står statsministeren her i dag og siger, at det er et fint forløb. Hvis det skal være karakteristikken på et fint forløb, så er det okay med mig. Men hvad var mit spørgsmål, vil jeg spørge statsministeren, som statsministeren slet ikke kom ind på. Det var: Hvad er regeringens begrundelse for, at man lige præcis ikke lavede en finanslovsaftale i søndags, som finansministeren ellers havde sagt var meningen?

På et spørgsmål om, hvorvidt man kræver, at de ældre, der ikke selv kan komme i bad, har ret til to gange om ugen at få tilbudt hjælp til at komme i bad, kan man så ikke lave en aftale – på lige præcis det punkt. Hvorfor?

Kl. 13:29

Formanden:

Statsministeren

Kl. 13:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det spørgsmål skal man jo stille til Enhedslisten: Hvorfor kan vi ikke lave en aftale, når vi afsætter 1 mia. kr. til ældreplejen, som vi er helt overbeviste om kommer ud til de ældre og bliver udmøntet i flere bade til de ældre? Jamen det er også lidt mærkeligt for regeringen at se, at vi ikke kan lave den aftale. Det er også derfor, vi nu søger andre veje og inviterer Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative til forhandlinger. Det undrer også os, når nu Enhedslisten og regeringen i så høj grad vil det samme, altså gøre noget for de ældre og sikre, at der bliver en højere hygiejnestandard for de ældre, så de ældre, der vil det, kan komme to gange i bad om ugen. Det undrer også os, at vi ikke kan lave en aftale med Enhedslisten, for vi er så tæt på hinanden.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det fint nok, at den foregår gennem mig, altså debatten mellem statsministeren og Enhedslisten. Jeg er sikker på, at det kommer til at ske mere direkte senere.

Jamen det er jo fantastisk, hvis det, statsministeren så siger nu, er, at det krav om, at der skal være en minimumsstandard, altså at den enkelte ældre har ret til at få hjælp til bad to gange om ugen, bliver opfyldt som et, går jeg ud fra, retskrav – eller hvad? For jeg tror nok – det er jo lidt teknisk – at debatten har handlet om, hvordan man i virkeligheden sikrer, at det retskrav rent faktisk også er der.

Så må jeg bare afslutningsvis spørge statsministeren, for jeg tror desværre, det er min sidste runde, men ellers glæder jeg mig til at komme igen: Vil statsministeren acceptere, at det bliver et retskrav for den enkelte ældre, at den ældre kan kræve, hvis ikke den ældre selv kan komme i bad, at få hjælp til det to gange om ugen? Er det sådan at forstå?

Kl. 13:31

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:31

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må næsten forstå hr. Kristian Thulesen Dahl sådan, at han fortryder sit spørgsmål. Han siger i hvert fald ikke, at han ikke fik svar, for det fik han jo. Men jeg udtrykker bare min undren, og nu svarer jeg igen:

Når vi nu afsætter 1 mia. kr. til de ældre, og vi er helt sikre på, at de penge rent faktisk går til de ældre og kan gå til, at de ældre, hvis de vil det, kan få to bade om ugen, så undrer det også os, at Enhedslisten, som jo netop har gjort det til et hovedkrav og vil have sikkerhed for, at pengene går til de ældre, ikke vil sige ja til det. For den måde, som vi har skruet det her sammen på, betyder, at der er 1 mia. kr. til de ældre, at de penge kun kan gå til de ældre, at de kun kan gå til, at de ældre får flere bade, altså to bade om ugen, hvis de ønsker det. Der er ikke nogen diskussion om det spørgsmål, og derfor undrer det os, at Enhedslisten ikke vil være med til det.

Kl. 13:32

Formanden:

Desværre er der ikke mulighed for, at hr. Kristian Thulesen Dahl kan svare. (*Kristian Thulesen Dahl (DF) kommenterer dette*). Jamen det er jo ikke det, der er opbygningen i den her spørgetid – det er jeg nødt til at sige. Så debatten må foregå på anden vis, beklager.

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen som partileder for Enhedslisten.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl kan jeg sige, at det lød, som om statsministeren gerne ville fortsætte debatten på Facebook, så det var da en opfordring.

Vi har jo i den sidste måneds tid siddet i finanslovsforhandlinger, og et af de temaer, som har været og er vigtig for Enhedslisten, er spørgsmålet omkring forbedringer for vores ældre medborgere. Et andet vigtigt tema har været spørgsmålet om at sikre flere job på danske løn- og arbejdsvilkår, og derfor har jeg to spørgsmål til statsministeren i dag.

Det første vedrører minimumsrettigheder for de ældre. Det var noget, statsministeren tidligere var meget varm tilhænger af. I 2007 sagde statsministeren til Ekstra Bladet: Velfærdsrettigheder er fundamentet i næste generation af velfærdssamfundet. Det skal give borgerne en sikkerhed for, hvad de kan regne med, hvad de har krav på. Nu ved jeg godt, at tiden kan gå meget hurtigt i politik, men kan statsministeren fortælle os, hvornår statsministeren blev uenig med sig selv på det her punkt?

Det andet spørgsmål handler om, hvordan vi bruger vores skattekroner, for vi har desværre igen og igen set, at skattekroner, der bliver brugt på f.eks. at bygge metro eller andet offentligt byggeri, er endt i lommerne på selskaber, der underbetaler og snyder deres medarbejdere. Vil statsministeren være med til at indføre en lov, der sikrer, at når vi bruger skattekroner på f.eks. at bygge skoler og børnehaver, så skal det ske på danske løn- og arbejdsvilkår og med kædeansvar, så reglerne også gælder for underentreprenørerne? For det er jo et andet meget stort tema, som har fyldt og fylder meget i forhandlingerne mellem regeringen og Enhedslisten.

Kl. 13:35

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, der kendetegner debatterne, både i finanslovsforhandlingerne og også her i dag, er, at der egentlig ikke, tror jeg, er nogen uenighed mellem regeringen og Enhedslisten om, at vi skal gøre mere for de ældre. Det er Enhedslisten, som har valgt at sætte det her på årets finanslov, jeg vil ikke tage noget af æren fra Enhedslisten i den forbindelse; det er Enhedslisten, som har gjort det. Enhedslisten har valgt at gå ind i forhandlingslokalet og sige: I år sætter vi fokus på de ældre. Det er noget, vi alle sammen gerne vil, vi har været lydhøre, og der ligger nu 1 mia. kr. til de ældre hvert år fremadrettet.

Det, der så kan undre, er, at Enhedslisten, når de har stillet det her krav, ikke vil slå til i forhold til at sikre, at de penge kommer ud og bliver brugt i forhold til de ældre. Det er jo nuancer, som skiller Enhedslisten og regeringen. Regeringen forsøger at finde en balance mellem, at vi har kommunalt selvstyre, og at man samtidig sikrer det, som jeg udmærket kan forstå Enhedslisten er optaget af, nemlig det her med, at når vi afsætter penge til de ældre, skal de selvfølgelig også gå til lige præcis det, vi snakker om, altså at de ældre kan få

7

bad to gange om ugen, hvis de ønsker det. Jeg kan sagtens forstå, at Enhedslisten ikke ønsker hensigtserklæringer eller noget andet; pengene skal selvfølgelig gå til det, vi afsætter dem til. Den balance synes vi regeringen har fundet. Enhedslisten har sat det her på dagsordenen, Enhedslisten har fået det, som man gerne vil have det, og det, der så er ærgerligt nu, er, at man ikke kan sparke den her bold i mål og sikre, at pengene nu kommer ud til de ældre.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg skal måske starte med at sige arh til det der med, at Enhedslisten har fået det, som Enhedslisten ville have det. Noget af det, Enhedslisten og regeringen har brugt rigtig meget tid på at diskutere i finanslovforhandlingerne, har været spørgsmålet omkring dagpenge. Der er 30.000 mennesker alene i år, som er faldet ud af systemet på grund af nogle fuldstændig urimelige regler. Regeringen har været helt og aldeles afvisende over for at gøre noget.

I forhold til ældreområdet har vi foreslået fire rettigheder, som vi synes er nogle rimelige rettigheder. Lige nu handler diskussionen om den ene, nemlig spørgsmålet om at kunne komme i bad som minimum to gange om ugen, hvis man har lyst til det. Jeg synes, vi har udvist endda meget stor forhandlings- og kompromisvilje, og jeg tror, vil jeg sige til statsministeren, at der er mange mennesker i Danmark, som er meget trætte af akutpakker og løfter, der ikke bliver til noget. Jeg tror, der er mange, der synes, at politik bliver ligegyldig og uinteressant, hvis ikke man kan stole på det, der bliver sagt på Christiansborg. Alle ældre skal, mener vi, kunne være sikre på og vide, at hvis man går ud af døren i Finansministeriet og siger, at nu har de retskrav på at kunne komme i bad som minimum to gange om ugen – jeg synes ikke, det er for meget forlangt – så gælder det også for dem, uanset hvilken kommune de bor i. Synes statsministeren, at det er et urimeligt krav?

Kl. 13:38

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Regeringen ville ikke have lagt den her skitse frem for Enhedslisten, hvis vi ikke syntes, det var rigtig godt, at man varigt afsætter 1 mia. kr. til, at de ældre – hvis de ønsker det – kan komme i bad to gange om ugen. Jeg kan sagtens forstå, at Enhedslisten, som er dem, der skal trykke på knappen – hvis det er det – gerne vil have sikkerhed for, at de penge rent faktisk bliver brugt til, at de ældre får de bade, vi snakker om her, sådan at kommunerne ikke kan bruge pengene til alt muligt andet. De kan ikke bruge dem til veje, de kan ikke bruge dem til kulturhuse, de kan ikke bruge dem til en statue nede på torvet. Pengene *skal* bruges til de ældre, pengene *skal* bruges til de to bade, vi snakker om her. Det *er* der sikkerhed for.

Der er sikkerhed for, at pengene ikke bare kan bruges til alt muligt andet. Og hvis vi skal gennemføre nogle af de ting, vi snakker om her, altså om social dumping, om penge til kræftramte børn, om en letbane i Odense, om det her spørgsmål i forhold til de ældre og om mindre tvang i psykiatrien, så kan det kun lade sig gøre, hvis Enhedslisten vil give os lov til det. Og derfor kan det jo undre mig – og også rigtig mange i befolkningen, tror jeg – at Enhedslisten ikke vil bruge sine mandater til at skabe de her forbedringer for rigtige, levende mennesker.

Kl. 13:39

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for sidste omgang.

Kl. 13:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Man kunne jo vende spørgsmålet om, og så kunne man sige: Er det virkelig så slem en tanke for regeringen rent faktisk at give hver eneste ældre, som har brug for hjælp til at komme i bad, et retskrav på det her, så vi ikke om 3 måneder oplever at måtte sige: Arh, sådan blev det ikke i alle kommunerne alligevel; man vil hellere uddele skattelettelser sammen med højrefløjen. Det er jo et politisk valg, regeringen står over for.

Jeg stillede et andet spørgsmål, som jeg intet svar fik på. Jeg spurgte, om statsministeren vil være med til at indføre en lov, der sikrer, at når vi bruger skatteborgernes penge på f.eks. at bygge børnehaver eller supersygehuse, så skal vi være sikre på, at de arbejdspladser, der kommer ud af det, er på danske løn- og arbejdsvilkår. Det er et andet emne, som har fyldt og fylder rigtig meget i finanslovsforhandlingerne.

Vi synes i Enhedslisten, det er meget vigtigt at sikre, at der kommer flere arbejdspladser i Danmark på danske løn- og arbejdsvilkår, og det var sådan set mit indtryk, at det også var noget, regeringen var optaget af. Så jeg stiller mit spørgsmål igen: Kan det virkelig passe, at man hellere vil lave en finanslov med højrefløjen, som uddeler skattelettelser, end indføre en lov, der sikrer, at de arbejdspladser, vi skaber for skatteborgernes penge, naturligvis er på danske løn- og arbejdsvilkår?

Kl. 13:41

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det her lyder som et underligt frieri, men regeringen vil helst lave finanslov med Enhedslisten. Der synes vi, vi skal bruge det rødgrønne flertal, som er her i Folketinget, til at skabe den progressive politik, vi kan, så Danmark bliver grønnere, mere socialt retfærdigt, mere solidarisk. Det kan godt være, vi ikke er enige om det hele, men vi er enige om en rigtig god pakke, som vi kan gennemføre – men kun, hvis Enhedslisten vil være med. Så det er det, regeringen ønsker. Det er derfor, vi siger klart og tydeligt, at den skitse, som ligger nu, er den, vi helst vil gennemføre. Det håber jeg ikke der er nogen, der efterhånden er i tvivl om. Det gælder også i forhold til arbejdsklausuler.

Regeringen ønsker også, at der skal bruges arbejdsklausuler i offentligt anlægsbyggeri, altså sådan at vi sikrer, at der arbejdes på overenskomstmæssige vilkår. Det er rigtigt, at regeringen vil forsøge at finde en balance, både når det handler om arbejdsklausuler, og når det handler om ældres bad, sådan at vi i forhold til det første spørgsmål har en dansk model og i forhold til det andet spørgsmål har et kommunalt selvstyre. Det sidste og det første mærker jeg at Enhedslisten måske ikke er så optaget af. Det er jo fair nok, at Enhedslisten har det synspunkt, men det er jo også fair nok, at regeringen gerne vil finde de her balancer.

Men det der med at bruge sociale klausuler eller arbejdsklausuler i offentlige kontrakter er vi jo ikke uenige om. Og det, der kan undre nu, er, at Enhedslisten ikke vil være med til at løfte den opgave. Det er den situation, vi har lige nu.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Så er det hr. Anders Samuelsen som partileder for Liberal Alliance.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 19

Anders Samuelsen (LA):

Til hele den diskussion om ældres rettigheder: Jeg tror faktisk, at det snart er på tide, at vi får undersøgt ældres rettigheder kontra fangers rettigheder. Jeg har indtryk af, at fanger i vores fængsler har langt flere rettigheder, end vores ældre har. De har vel f.eks. et retskrav på at komme ud ½ time hver dag og få frisk luft. Men det var egentlig ikke det, jeg ville spørge ind til. Jeg vil tillade mig at skifte emne fuldstændig.

Jeg vil gerne have statsministeren til at svare på følgende spørgsmål: Har statsministeren på nogen måde været bekendt med, at hr. Christian Friis Bach godkendte rejseregler i GGGI på et bestyrelsesmøde i maj 2012 før kommunalvalgets afholdelse?

Kl. 13:43

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nej, det har jeg ikke.

Kl. 13:43

Anders Samuelsen (LA):

Jeg spurgte sådan set ikke til statsministeren, men jeg spurgte, om Statsministeriet på noget tidspunkt har været bekendt med det. Det var det ene. Så det må der godt lige blive svaret helt klart på.

Det andet er så: Kan statsministeren bekræfte, at Udenrigsministeriet har haft viden om, at hr. Christian Friis Bach godkendte rejseregler i GGGI før kommunalvalget?

Kl. 13:44

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg svarede lidt kort, men det var jo sådan set et korrekt svar, jeg gav før. Jamen den her sag har jo været belyst. Det kom som en overraskelse, tror jeg. Alle kunne i onsdags se, at hr. Christian Friis Bach valgte at træde tilbage som udviklingsminister, fordi der var kommet nye oplysninger, som viste, at der faktisk på et bestyrelsesmøde var godkendt rejseregler for GGGI's formand helt tilbage i maj 2012. Det havde hr. Christian Friis Bach ikke været opmærksom på, og derfor havde han ikke givet oplysninger til Folketinget, som var helt korrekte, og på den baggrund valgte han så at trække sig. Det har jeg fuld respekt for, og det tager jeg selvfølgelig til efterretning. Men det understreger jo også – og det er grunden til, at historien bliver så langt – at de oplysninger fik hr. Christian Friis Bach i onsdags, og det var også oplysninger, som var nye for alle andre.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:45

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes ikke helt, jeg kan høre, om jeg får et svar. Det kan godt være, at jeg så bare ikke hører ordentlig efter. Jeg spurgte ikke om, om statsministeren – vi skal lige have statsministerens opmærksomhed – har været orienteret før kommunalvalget. Jeg spurgte til, om

Statsministeriet har været orienteret om, at hr. Christian Friis Bach godkendte rejsereglerne i GGGI på et bestyrelsesmøde i maj 2012 før kommunalvalgets afholdelse, altså Statsministeriet. Det var det ene.

Det andet er så, om statsministeren kan bekræfte, at Udenrigsministeriet har haft viden om, at hr. Christian Friis Bach godkendte rejsereglerne i GGGI før kommunalvalget.

Er det klart nok formuleret?

K1 13:45

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at jeg tror, at jeg fuldt ud er i stand til at skelne mellem statsministeren og Statsministeriet. Svaret er det samme. Svaret er nej.

I forhold til hvem, der har vidst hvad på hvilke tidspunkter i Udenrigsministeriet, er der jo netop sat gang i en redegørelse, som skal forsøge at afdække det spørgsmål. Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Christian Friis Bach først får de oplysninger onsdag, og det tror jeg heller ikke der er nogen andre der er. Men der er også noget, der tyder på, at der er sket en sagsbehandlingsfejl i Udenrigsministeriet, og det er jo den, der afdækkes nu i den redegørelse, der kommer.

Kl. 13:46

Formanden:

Jeg tror, vi direkte nu tager den anden runde, som i dag er hr. Anders Samuelsens. Værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 20

Anders Samuelsen (LA):

O.k., så vil jeg alligevel tillade mig at følge op på det. For som jeg hørte det sidste svar, er der ikke helt klarhed over det. Der er vel en erkendelse af, at der må være nogle i Udenrigsministeriet, som har vidst det her, selv om hr. Christian Friis Bach ikke har været opmærksom på det og derfor draget den konsekvens, som han gjorde. Er det sådan, at statsministeren sidder inde med en teori om, hvordan det kan være, at det først kom til offentlighedens kendskab efter kommunalvalget, at hr. Christian Friis Bach havde godkendt rejsereglerne for GGGI, når det allerede forud for kommunalvalget så åbenbart var kendt i ministeriet?

Kl. 13:47

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg bliver spurgt, om jeg ligger inde med en teori. Nej, jeg giver mig ikke af med den slags spekulationer. Jeg giver mig ikke af med den slags teorier. Jeg synes, det er overordentlig fantasifuldt, og jeg synes egentlig ikke, at det er passende, at man på den måde mistænkeliggør Udenrigsministeriet. Vi har jo netop sagt, at der tilsyneladende er sket en sagsbehandlingsfejl. Det skal naturligvis undersøges, for man skal undersøge fejl, så man ikke kommer til at begå de fejl en gang til, og hvis der er andre konsekvenser, der skal drages, så skal de selvfølgelig drages. Men vi må jo undersøge den sagsbehandlingsfejl, og det er man i gang med i Udenrigsministeriet.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:48 Kl. 13:50

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har ikke mere.

Kl. 13:48

Formanden:

Så er det hr. Lars Barfoed som partileder for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:48

Spm. nr. US 21

Lars Barfoed (KF):

Så får jeg måske et spørgsmål til, så statsministeren ikke skal sidde og kede sig resten af tiden?

Kl. 13:48

Formanden:

Jeg tror, at vi fylder tiden nogenlunde ud. Værsgo.

Kl. 13:48

Lars Barfoed (KF):

O.k. Det er jo en spændende dag i dag i dansk politik. Det må det ikke mindst være for regeringen, som i øjeblikket først løber i den ene retning med Enhedslisten for at finde flertal for en finanslov og nu i eftermiddag prøver at løbe den anden vej sammen med os andre for at finde flertal for sin finanslov. Der er jo ingen af os, der rigtig kan finde ud af, hvad regeringen egentlig vil.

Jeg skal bare sige til statsministeren, at man egentlig kan gøre det rimelig let op. Det drejer sig om, hvorvidt man skal have en finanslov, hvor regeringens og den yderste venstrefløjs tema er: Hvordan kan vi bruge så mange penge som muligt, og hvordan skal vi bruge dem? Eller vil man lave en aftale med borgerlige partier, hvor alle er optaget af, hvordan vi kan tjene så mange penge som muligt, hvordan vi kan blive så velstående et land som muligt, så vi har råd til at gøre det godt, f.eks. for de ældre?

Nu er hele diskussionen jo blevet koncentreret om, hvor mange gange om ugen ældre har krav på at gå i bad. Jeg synes egentlig, det er en lidt uværdig diskussion. Jeg mener, at ældre mennesker som udgangspunkt må have lov til at gå i bad lige så mange gange, de vil, hver dag – altså det antal gange, de nu selv vil. Det må være personlig frihed, og der må vi jo prøve at indrette det her samfund sådan, at vi er så velstående, at kommunerne selv kan prioritere, så de ældre selvfølgelig kan få lov at gå i bad, når de selv synes, de gerne vil. Det må da være det, der er målet.

Men det kan vi jo kun nå, hvis vi tjener flere penge. Hvor kommer pengene i det her samfund fra? De kommer fra og tjenes i landets private virksomheder. Derfor synes jeg, at regeringen skulle tage at erkende, at de vækstpakker, vi lavede i foråret, som var en satsning på flere arbejdspladser, skal følges op nu, så vi gør endnu mere, for at det bliver attraktivt at investere i Danmark, for der investeres for lidt i Danmark. I forhold til andre lande har vi et efterslæb i investeringer og arbejdspladser.

Så er statsministeren egentlig ikke enig med mig i – for det er et spørgsmål, jeg skal stille her – at det bedste for Danmark vil være en finanslov, hvis målsætning det er at skabe mere velstand og flere arbejdspladser og flere investeringer, for så bliver der råd til at gøre det ordentligt, også for de ældre?

Kl. 13:50

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Man skal jo starte med det positive. Jeg er meget tilfreds med den vækstplan, vi lavede sammen i foråret. Det er en rigtig, rigtig god vækstplan for Danmark. Vi sætter skatter og afgifter ned, vi sætter gang i Danmark, og der er ikke nogen tvivl om, at den vækstplan bliver rigtig god for Danmarks konkurrencekraft, også fordi den er så stor og bred. Det er en rigtig god plan.

Den giver os også mulighed for at have en økonomi, der gør, at vi år for år kan have en beskeden, ja, men dog en vis udvikling i den offentlige sektor, så vi kan kigge på nogle af de mennesker, som har mest behov – f.eks. psykisk syge, de svageste ældre, kræftramte børn – og gøre noget særligt for dem. Alt det ville jo ikke kunne lade sig gøre, hvis man havde De Konservatives minusvækst i den offentlige sektor. Det kan vi altså gøre, fordi man har afsat lidt midler år for år til at give forbedringer til de her mennesker.

Så siger hr. Lars Barfoed, at man ikke kan blive klog på, hvad regeringen egentlig vil. Jo, det kan man godt, for svaret er ganske enkelt: Vi vil gerne gennemføre den finanslov, vi selv har fremlagt. Det kan vi ikke, fordi vi er mindretalsregering, og derfor skal vi finde nogle andre partier, der gerne vil være med til det. Vi har så forhandlet med Enhedslisten ganske lang tid. Der ligger en rigtig fornuftig skitse, og hvis vi kunne, ville vi vedtage den skitse i dag eller i morgen eller så hurtigt som muligt. Det er en rigtig god skitse for Danmark. Det ville give målrettede sociale forbedringer til rigtig mange mennesker, ikke mindst de ældre, som ville få 1 ekstra mia. kr., som kunne sikre, at de også hygiejnemæssigt kunne blive i deres eget liv, fordi der ville blive plads til, at man kan få to bade om ugen. Det er det, vi helst vil, vil jeg sige, når nu den konservative formand spørger så direkte.

Kl. 13:52

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:52

Lars Barfoed (KF):

Jeg håber da, at vi kan blive enige om, at den ideelle situation må være, at vi skaber så mange arbejdspladser som overhovedet muligt, tjener så mange penge som muligt i virksomhederne, så færre behøver offentlige overførselsindkomster, kan klare sig selv, så virksomhederne tjener penge, så skattegrundlaget bliver større, så vi måske med et betydeligt mindre skattetryk kan få flere penge til den offentlige sektor. Det må da være målet.

Det er jo det, der ligger i at lave vækstpakker. Det er, fordi vi tror på – og det går jeg ud fra at statsministeren også gør, når vi nu er enige om de vækstpakker – at skaber vi bedre vilkår for virksomhederne, også for de små virksomheder, ikke mindst for de små virksomheder, så vil det på sigt betyde, at vi bliver et rigere samfund.

Derfor synes jeg jo f.eks., at det ville være fornuftigt, at de ting, vi blev enige om vi gerne ville gennemføre, men som finansministeren i foråret mente der ikke var penge til før i 2015, for han havde ikke flere penge, sagde han, gennemfører vi så straks nu i stedet for at vente til 2015, for nu er der sket det, at finansministeren åbenbart har fået kigget i en skuffe, han havde et sted, og set, at, hov, her ligger 1-2 mia. kr., som han havde glemt i foråret. Dem kan vi bruge nu, siger han. Skulle vi så ikke bruge dem på at gennemføre de tiltag, som vi var enige om i foråret, nu for at gavne små og mellemstore virksomheder i Danmark, f.eks. ved at skabe bedre kredittider for deres momsbetaling? Det ville virkelig give et skub for mange virksomheder.

Kl. 13:53 Kl. 13:56

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Regeringen er meget optaget af balance. Det er rigtigt, at der på højrefløjen i dansk politik er partier som Venstre, Konservative og Liberal Alliance, som siger, at vi bare skal have endnu flere skattelettelser, så skal det nok alt sammen gå. Så er der andre partier, som gerne vil bruge flere penge i den offentlige sektor. Vi vil gerne finde en balance.

Derfor har vi gennemført reformer. Derfor har vi gennemført en meget stor vækstpakke sammen med bl.a. Det Konservative Folkeparti. Det er rigtig godt for Danmark. Det styrker vores økonomi, og den styrkelse af vores økonomi sikrer lige præcis, at vi har mulighed for også at udvikle den offentlige sektor.

Det er lige præcis det, der gør, at vi nu står i en situation, hvor vi også kan give målrettede sociale forbedringer til de mennesker, som ikke har så meget, og som står i en svag position. Ældre mennesker, som måske gerne vil have mere end et bad, mennesker i psykiatrien, hvor vi kan komme af med mange af de tvangsfikseringer, der er nu. Det er lige præcis det, vi kan, ved at have den balance. Det er den balance, regeringen har været optaget af hele vejen igennem, og det er også den balance, vi kan gennemføre nu sammen med Enhedslisten.

Vi er også optaget af at skabe job. Vi holder hånden under 15.000 private job med vores finanslov. Det synes jeg er vigtigt, og det understreger lige præcis den balance, som regeringen er optaget af i den økonomiske politik, og som jeg er lidt nervøs for om Det Konservative Folkeparti skulle have forladt, nu da de kun er optaget af skattelettelser, skattelettelser og flere skattelettelser.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:55

Lars Barfoed (KF):

Altså, den største risiko for de svage i det her samfund er, at regeringen bliver ved med at føre politik sammen med Enhedslisten, for det vil underminere velstanden og gøre, at vi ikke har råd til det velfærdssamfund, vi gerne vil have. Det er en kæmpe risiko. Derfor er det jo godt, hvis regeringen laver finanslovsaftale til den borgerlige side, for så får vi fokus på at skabe velstand i Danmark.

I Det Konservative Folkeparti har vi i vores forslag bestemt også forslag til merudgifter på nogle områder. Vi vil gerne gøre mere på en række områder for at hjælpe de svageste i samfundet. Det har vi flere konkrete forslag til.

Så har vi også et forslag om, at vi skal ansætte nogle flere politibetjente, for helt ærligt, vi skal have mere lov og orden i det her samfund, og vi ser alt for mange eksempler på, at bandeuroligheder og anden form for kriminalitet, også indbrud i private hjem, får lov at florere i al for stor udstrækning. Kunne vi ikke blive enige om også at bruge nogle penge, når vi nu forhåbentlig skal lave finanslov sammen, til nogle flere politifolk?

Kl. 13:56

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er rigtigt, at det skader vores samfund, hvis man bruger flere penge, end man har. Det er jo også derfor, at regeringen har været så optaget af at få gennemført de reformer, der er nødvendige, få lavet de vækstpakker, der er nødvendige, sådan at vi har råd til de udgifter, vi synes er rimelige og fornuftige, og som jeg også tror befolkningen forventer.

Derfor var det også en rigtig dårlig idé, da hr. Lars Barfoed selv sad i regering, at man år for år brugte for mange penge i den offentlige sektor. Det var rigtig skidt for Danmark, at man ikke kunne finde ud af at holde styr på budgetterne. Det kan vi jo nu. Det er godt for dansk økonomi. Det er også godt for Danmark, at vi stadig har et velfærdssamfund, hvor vi har solidaritet og stor grad af lighed, og hvor vi også hjælper de mennesker, som er mest sårbare. Jeg er bare bange for, at hr. Lars Barfoeds opskrift ikke virker, for man kan ikke både have minusvækst og så samtidig få mere politi og flere bade til de ældre. De to ting hænger ganske enkelt ikke sammen.

Derfor vil jeg sige til hr. Lars Barfoed, at balance, styr på økonomien med målrettede sociale forbedringer er det, som regeringen står for

Kl. 13:57

Formanden:

Spørgetimen er afsluttet.

Kl. 13:57

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Jeg har i dag følgende anmeldelser:

Hans Andersen (V) og Joachim B. Olsen (LA):

Beslutningsforslag nr. B 24 (Forslag til folketingsbeslutning om sammenlægning af jobcentre til større enheder).

Hans Andersen (V), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF):

Beslutningsforslag nr. B 25 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af reglerne om 6 ugers selvvalgt uddannelse til forsikrede ledige) og

Beslutningsforslag nr. B 26 (Forslag til folketingsbeslutning om frit valg til at vælge, om jobsøgning skal forankres i et jobcenter eller hos en godkendt privat aktør).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Villy Søvndal (SF).

Kl. 13:58

Formanden:

Villy Søvndal har søgt om orlov fra i dag, den 26. november 2013, jævnfør forretningsordenens § 41, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse: Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Villy Søvndal (SF).

Kl. 13:59

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 4. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Københavns Storkreds, Annika Smith, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 26. november 2013 i anledning af Villy Søvndals orlov, da 1., 2. og 3. stedfortræder alle har meddelt, at de ikke ønsker at indtræde under denne orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning, som først vil være afsluttet efter kl. 14.00.

Kl. 13:59

verer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 22.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

K1 14:00

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ser ikke ud til at være tilfældet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:00

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (EL), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 7 (EL), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslagene nr. 1, 2, 4 og 5, stillet af samme mindretal, bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 107 stemmer.

[For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af forskellige bestemmelser på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation, ændring af klagebestemmelser som følge af ressortoverførsel m.v.).

Af fødevareministeren (Karen Hækkerup). (Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 08.10.2013. Betænkning 13.11.2013).

Kl. 14:01

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. (Godkendelsesordning for virksomheder, der le-

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig om denne sag? Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af fusionsskatteloven, selskabsskatteloven, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love. (Skattefri omstrukturering med deltagelse af selskaber hjemmehørende i EØS-lande, skattefri sammenlægning af vandforsyninger og nedslag for ejendomsværdiskatten m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 21.11.2013).

Kl. 14:02

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:02

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang og forskellige andre love. (Præciseringer af kontanthjælpsreformen, undtagelse fra aktindsigt i varslingssager, m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 20.11.2013).

Kl. 14:02

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Hans Andersen som Venstres ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Den 18. april 2013 indgik regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet. Flere i uddannelse og job var titlen, og den lovgivningsmæssige udmøntning skete inden sommerferien.

Lovforslaget, vi behandler her i dag, har overordnet til formål at gøre implementeringen af reformen så god som overhovedet muligt. Den indeholder en række nye bestemmelser, som ændrer udmøntningen af aftalen, så den ønskede retstilstand sikres. I lov om aktiv socialpolitik foretages tre præciseringer, der handler om 1) forsørgere med børn i udlandet, 2) enlige forsørgeres ret til børnetilskud og 3) satser for ressourceforløbsydelse.

Dertil kommer ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder præciseringer af nytteindsatsen, f.eks. af, på hvilke offentlige virksomheder det kan foregå, og hvad indholdet af nytteindsatsen skal være. Lige præcis der har vi behov for at få en afklaring, der sikrer, at nytteindsatsen ikke bliver konkurrenceforvridende og ikke blot erstatter ordinært arbejde. I forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås bl.a. også præciseringer af virksomhedspraktik til uddannelsesparate modtagere af uddannelseshjælp, fastsættelse af regler om løn til ledige selvforsørgende, og det er i forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Til sidst er der et forslag om præcisering af tilbud til ledige selvforsørgende.

I den næste del af det her lovforslag, L 78, er der et forslag om at tydeliggøre, at også ledige fleksjobvisiteredes cv'er indgår i det fælles datagrundlag på beskæftigelsesområdet. Det skal bruges til sagsbehandling i kommunerne i lighed med cv-oplysninger for tilmeldte ledige og andre, der skal have et cv. Det fastsættes desuden i lovforslaget, at dokumenter i sager om varsling i forbindelse med afskedigelser af større omfang undtages fra aktindsigt. Baggrunden er bl.a. hensynet til virksomhedernes diskretion og i det hele taget konkurrence- og forretningsmæssige hensyn.

Venstre ser frem til udvalgsbehandlingen og vil se positivt på ændringerne, men vi mener, at der er behov for præciseringer af nytteindsatsen. Det kræver altså ekstra fokus, og vi har brug for at få det afklaret, inden vi skal til tredjebehandlingen. Tak.

Kl. 14:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Lennart Damsbo-Andersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Om ganske få uger træder den kontanthjælpsreform, som vi før sommerferien vedtog bredt i Folketinget, i kraft. Målet med kontanthjælpsreformen er klart: Flere skal have mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet. Reformen skal fremme en aktiv indsats, der kan bringe især de unge på kontanthjælp tættere på et job. Vi styrker indsatsen for uddannelse og opkvalificering markant, for som det er i dag, får mere end hver femte kontanthjælpsmodtager ikke hjælp til at komme væk fra den passive forsørgelse. Det vil vi med reformen gøre noget ved. Alt i alt gennemfører vi en grundlæggende ændring af kontanthjælpssystemet. Vi har altså at gøre med et meget stort lovkompleks, som efter sin tilblivelse har fået behov for nogle justeringer, og dem får vi udført med det her lovforslag.

For det første er der behov for rettelser og præciseringer i aktivloven, f.eks. i forhold til betingelserne for at modtage kontanthjælp eller uddannelseshjælp, hvis man er forsørger. Det gøres helt klart, at barnet eller børnene skal opholde sig i Danmark, i EU eller i EØS-landene, hvis man som forsørger skal modtage støtte. Det er også nødvendigt at præcisere, at satsen for uddannelseshjælp eller kontanthjælp til enlige forsørgere skal gælde fra det tidspunkt, hvor den enlige forsørger får ret til børnetilskud.

For det andet skal loven om en aktiv beskæftigelsesindsats også rettes til, f.eks. i forbindelse med paragraffen om nyttejob. Nyttejob giver modtagere af uddannelseshjælp og kontanthjælp en mulighed for at arbejde for deres ydelser; det er også godt for både den enkelte og samfundet. Med reformen aftalte vi, at nyttejob skal kunne etableres på kommunale arbejdspladser. Under behandlingen af lovforslaget besluttede vi så at udvide det, så det skulle gælde både de kommunale, regionale og statslige virksomheder. Men der er mange selvejende institutioner, som udfører opgaver for det offentlige, og derfor bør der også for nytteindsats gælde den samme afgrænsning som for offentlige løntilskudsjob; det vil sige, at nytteindsats og nyttejob fremover skal kunne etableres hos offentlige arbejdsgivere.

For det tredje er der også behov for at ændre loven om varsling af større fyringsrunder. Som det er nu, er dokumenterne i forbindelse med disse afskedigelser undtaget fra aktindsigt. Virksomhederne skal være sikre på diskretion, når de varsler afskedigelser i større omfang. Den nye offentlighedslov ændrer dog dette. Når den træder i kraft til januar i det nye år, vil undtagelsen af aktindsigt bortfalde, og derfor foreslås det også i dette lovforslag, at hensynet til diskretion og dermed undtagelsen af aktindsigt stadig vil gælde som hidtil.

For at opsummere er der altså tale om nogle rettelser og præciseringer, som finpudser en meget vigtig reform. Kontanthjælpsreformen vil få flere i arbejde og uddannelse, og den vil hjælpe flere unge ind på arbejdsmarkedet, så de ikke hænger fast i passiv forsørgelse. Paragrafferne i så vigtig en reform skal naturligvis være præcise, og derfor støtter Socialdemokraterne de vigtige rettelser og præciseringer i dette lovforslag.

Kl. 14:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Bent Bøgsted som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jeg skal ikke begynde at remse det hele op igen, da Venstres og Socialdemokratiets ordførere har gjort det. Det her lovforslag er jo, som det er blevet sagt, en følge af lovgivningen om kontanthjælpsreformen, hvor der skete en hel del ændringer.

Det, det her lovforslag gør, er, at det retter op på nogle uheldige konsekvenser, som havde sneget sig ind i lovgivningen. Og med de her konsekvensrettelser vil det blive ført tilbage til det, som hidtil har været gældende. Det kan vi i Dansk Folkeparti fuldt ud støtte. Det skal ikke være sådan, at man laver noget i loven, der er uhensigtsmæssigt, og bagefter skal til at rette det. Så er det bedre at få det gjort fra starten af. Det kan vi i Dansk Folkeparti støtte.

Der er så alligevel lidt, vi skal kigge på, og det er det her med de nyttejob. Der skal vi altså lige være hundrede procent sikre på, at det ikke bliver sådan, at det bliver en billigere arbejdskraft for de offentlige institutioner, som så presser andre ud. Derfor støtter jeg Venstres anmodning om at få en snak med ministeren om nytteindsatsen, hvis ellers ministeren lige hører efter. Det ville være på sin plads lige at få snakket det ordentligt igennem. Det kan være, at der skal være nogle bedre forklaringer på nytteindsatsen. Jeg tror også, at ministeren er indstillet på, at det ikke skal være sådan, at offentlige institutioner bare bruger det som billig arbejdskraft. Vi skal være hundrede procent sikre på, at det ikke kommer til at ske.

Men ellers er det konsekvensrettelser som følge af lovgivningen, og jeg skal ikke trække det længere ud og begynde at redegøre for det, for det er der blevet redegjort for. I Dansk Folkeparti støtter vi selvfølgelig lovforslaget, da vi er med i kontanthjælpsreformen.

Kl. 14:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Jeg synes, at de præciseringer og konsekvensrettelser, der bliver lagt op til, er fornuftige. På den baggrund kan Radikale Venstre støtte lovforslaget. Tak.

Kl. 14:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som det er nævnt nogle gange, er der her tale om nogle præciseringer af lovteksten fra i sommer. Og i tilknytning til det her emne vil jeg sige, at også for SF er det vigtigt, at nyttejob ikke fortrænger ordinært ansatte i kommunerne, og her får de lokale beskæftigelsesråd en vigtig rolle. Det er jo godt, at det offentlige, og det er som sagt især kommunerne, tager sig af mennesker, som enten har været arbejdsløse meget længe, eller som ikke har fuld erhvervsevne. Det er der også nogle private arbejdsgivere der gør, men bestemt ikke alle, og her har den offentlige sektor en meget vigtig opgave. Det betyder, at her er det offentlige ude i et godt ærinde, men det er klart, at det ikke skal gå ud over de fastansatte. Så som sagt er det meget vigtigt for SF, at nyttejob ikke kommer til at fortrænge ordinært ansatte i kommunerne.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Vores ordfører er desværre forhindret i at deltage i forhandlingen, og derfor vil jeg læse hans ordførertale op:

Forslaget fremstilles som teknisk eller rettelser af fejl i lovtekst nr. 894 og 895. Det er en sandhed med modifikationer. Eksempelvis slog loven fra juli fast, at ledige uden forsørgelse får mulighed for at modtage tilbud om læse-, skrive-, regne- eller ordblindekurser, hvis en test viser behov for det; ligeledes får de tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse; og endelig får de mulighed for ansættelse med løntilskud i job, de selv har fundet. Hermed blev de ligestillet med kontanthjælpsmodtagere.

Disse tre muligheder for at komme tættere på arbejdsmarkedet fratager dette lovforslag nu ledige uden forsørgelse. Det var aldrig meningen, at de skulle have haft dem, lyder forklaringen. Med dette lovforslag indføres en ny paragraf i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der slår fast, at virksomhedspraktik kan gives som nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Dette er aftalt i regeringens forhandlinger med de borgerlige partier.

Ud over at lovforslaget udvider definitionen på offentlige arbejdsgivere, tilføjes også en ubehagelig formulering af meningen med nyttejob: »Tilbuddet gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse.« Det er ikke med henblik på inklusion på arbejdsmarkedet, ikke for at sikre opkvalificering. Det er i det hele taget hele den grundholdning, der gennemsyrer de nye kontanthjælpsregler.

Som nævnt benyttes lovforslaget til at udvide definitionen på offentlige arbejdsgivere i forhold til nyttejob med organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentligt tilskud. Desuden fastslår den bemyndigelsesbestemmelse fra ministeren, der indsættes i loven, at hun gives bemyndigelse til at dispensere fra rimelighedskravet, dvs. kravet om, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og ansatte i virksomhedspraktik, herunder nyttejob, samt ansatte med løntilskud. Det åbner for en voldsom udvidelse af anvendelsen af nyttejob.

Enhedslisten er enig i den række af høringssvar, der er lodret imod den del af lovforslaget, der omhandler nyttejob: fra Dansk Arbejdsgiverforening, der vil have lovforslaget til at fastslå, at opgaver, som i almindelighed udføres på ordinære vilkår hos de offentlige arbejdsgivere, eller som varetages af private leverandører til kommunen, ikke kan gøres til genstand for løsning gennem nytteindsatsen; fra Socialrådgiverforeningen, der advarer imod, at loven kan føre til en fortrængning af ansatte på normale vilkår, hvilket man vender sig imod; og måske især fra KTO, der slår fast, at lovbestemmelsen bør fastslå, at tillidsrepræsentanter på det berørte område med henblik på at sikre et rimeligt indhold i forløbene m.v. desuden bør præcisere, at udøvelse af dispensationsregler alene kan ske efter aftale mellem den offentlige arbejdsgiver og den lokale tillidsrepræsentant.

Enhedslisten har ikke meget tiltro til, at forligspartierne vil ændre lovforslaget på dette område, men vi arbejder på, at man i kommunerne tager stilling, tager beslutninger, der forhindrer, at nyttejob fortrænger ordinære stillinger og fungerer som folketingssanktioneret social dumping i kommunerne. Så som en selvfølgelighed stemmer vi imod lovforslaget.

Kl. 14:17

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Joachim B. Olsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Det er ikke noget stort lovforslag, vi her skal diskutere. Lovforslaget tager sit afsæt i den kontanthjælpsreform, vi vedtog i juni måned, og som LA er med i.

Et af elementerne i kontanthjælpsreformen er nytteaktivering af arbejdsmarkedsberettigede ledige. Det her lovforslag indeholder nogle præciseringer af kontanthjælpsreformen, i forhold til hvordan nytteindsats skal anvendes. Vi lagde i forhandlingerne stor vægt på, at nytteindsats ikke måtte fortrænge private leverandører, og vi mener, at det godt kan fremstå tydeligere af det her lovforslag. Så for at vi kan støtte lovforslaget, kræver det nogle yderligere præciseringer, så det står helt klart, at nytteindsats ikke må fortrænge private leverandører. Tak.

Kl. 14:18

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Vi står her med et lovforslag, som følger den aftale, vi indgik i foråret, vedrørende kontanthjælpsområdet – en aftale, en reform af hele området, som i høj grad skal hjælpe de unge til enten at få en uddannelse, hvis de ikke har en uddannelse, eller til at komme i arbejde.

I forbindelse med den reform og den efterfølgende lovgivning er der brug for nogle præciseringer og rettelser i lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsespolitik, og de forrige ordførere har givet et meget fyldigt referat af, hvad det er for nogle præciseringer og rettelser, der var behov for.

Der er så også spørgsmålet om nyttejob, og der er jo kommet en del høringssvar, der giver udtryk for lidt bekymring, og jeg tror, det vil være rigtig godt, at vi lige tager en snak om, hvordan vi kan sørge for, at det her selvfølgelig hverken bliver konkurrenceforvridende eller går ind og tager nogle ordinære job. Det er jo ikke det, der er meningen med den her nytteindsats.

Men med de bemærkninger vil Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for behandlingen af lovforslaget her. Det er rigtigt, som det er sagt af flere ordførere, at det jo er et lovforslag, der først og fremmest præciserer og konsekvensretter på baggrund af vores store reform af kontanthjælpsområdet fra foråret. Derudover er der enkelte nye elementer, herunder at dokumenter i varslingssager skal kunne undtages fra aktindsigt.

Lad mig lige knytte et par ord til den diskussion, der er pågået i salen i dag, hvad angår nytteindsats, hvor jeg selvfølgelig er enig med ordførerne i, at nytteindsatsen, nyttejobbene og den måde at tænke beskæftigelsespolitik på selvfølgelig hverken skal fortrænge ordinært ansatte eller være konkurrenceforvridende i forhold til job, der i øvrigt kunne være etableret. Men lige så vigtigt det er at få det slået fast – som jo altså også står i loven – lige så vigtigt er det altså også at få understreget, at vi med kontanthjælpsreformen angiver et paradigmeskift i måden at lave beskæftigelsespolitik på. Vi har haft et fælles ønske, heldigvis, om at bevæge fokus væk fra aktivering og det, der i hvert fald af nogle gennem tiden er blevet opfattet som værende en meningsløs indsats, til i stedet at have en mere virksomhedsrettet, meget konkret og til tider også meget praktisk tilgang til, hvad det er, man skal bruge sin tid på, når man er arbejdsmarkedsparat – uddannelsesparat, hvis man er ung – og ikke endnu kan komme i arbejde.

Det er vigtigt for mig at understrege, at der i den oprindelige reform er gode initiativer, hvad angår voksne, der har behov for at blive realkompetencevurderet og få et grundlæggende løft, hvad angår dansk og matematik. Vi har et meget, meget målrettet fokus på brug af uddannelse til de unge. Men det kan altså også være nødvendigt, at man bliver pålagt, inden for ideen om ret og pligt, at yde for sin ydelse, og det har vi i fællesskab defineret som muligheden for, at man kan komme i en nytteindsats. Og for at det kan komme til at virke, for at det kan blive en succes, for at flere mennesker kan blive tilknyttet en aktiv arbejdsdag i stedet for aktivering, ja, så skal der jo være det nødvendige antal åbninger på vores arbejdsmarked. Så jeg anerkender fuldt ud diskussionen om både fortrængninger og det konkurrenceforvridende, men jeg appellerer også til både politisk og i såvel offentlig som privat sektor, at vi i fællesskab får skabt de åbninger, så vi kan flytte mennesker fra en passiv tilværelse på kontanthjælp eller fra aktivering til en hverdag, hvor man har kollegaer, og hvor man kan være omfattet af en indsats, der både giver mening for det enkelte menneske og for samfundet som et hele.

Kl. 14:22

Formanden:

Tak til ministeren.

Jeg ser ikke, at der er flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven og forskellige andre love. (Indberetning og automatisk udveksling af skatterelevante oplysninger om finansielle konti samt ophævelse af bagatelgrænser for ind- og udbetalinger m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 13.11.2013).

Kl. 14:22

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som Venstres ordfører. Kl. 14:22

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Det, vi skal behandle nu, er lovforslag L 67, hvor regeringen foreslår flere ændringer på skattekontrolområdet. Jeg skal til at starte med sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget, som det ligger her. Det er, på trods af at lovforslaget rummer en masse positive elementer.

Regeringen vil med lovforslaget kunne få indført, at finansielle institutter i Danmark skal pålægges en indberetningspligt og pligt til at gennemføre en procedure til en identifikation af indberetningspligtige konti. Det vil betyde, at danske finansielle institutter, hvis konti har en tilknytning til USA, skal indberette de pågældende konti årligt til de danske skattemyndigheder. Derefter skal SKAT videregive disse oplysninger til de amerikanske skattemyndigheder. Samtidig vil Danmark naturligvis modtage oplysninger fra de amerikanske skattemyndigheder om, hvilke konti med dansk tilknytning der er oprettet i amerikanske finansielle institutter. Det er rigtig fornuftigt, for det implementerer den fornuftige aftale, som regeringen indgik med USA den 15. november 2012, vedrørende international beskatning.

Dette isolerede element i lovforslaget her er rigtig godt, men kigger jeg lidt på, hvordan lovforslaget bliver implementeret, så synes jeg, at det får nogle alarmklokker til at ringe. Vi vil rigtig gerne sammen med skatteministeren sørge for, at aftalen her bliver implementeret, men vi synes ikke, den måde, man gennemfører det på, er i orden, og jeg undrer mig faktisk over, hvordan lovforslaget her også er sluppet igennem Justitsministeriets kvalitetssikring af den måde, vi laver lovgivning på i Danmark. For hvis man dykker ned i lovforslaget, kan man se, at det foreslås, at der indsættes en § Å i skattekontrolloven, og den lov giver en generel bemyndigelse til skatteministeren til at stille krav til pengeinstitutterne om, hvad der skal indberettes til Skatteministeriet. Det synes vi ikke er en god måde at få indført en fornuftig aftale, der er indgået med USA, på. Så Venstre kan ikke støtte forslaget, som det ligger her, på grund af den måde, det bliver gennemført på. Vi mener, det er uhørt at indføre sådan nogle ordninger.

Vi vil foreslå, at man med den her aftale, gør det, som man også gør med dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, nemlig at man, hvis der opnås en ny aftale med et land, spørger Folketinget, og så tager vi stilling til sagerne fra gang til gang. Det her er jo en fornuftig dagsorden. Det er noget, vi alle sammen, tror jeg, kan finde fælles fodslag om at få indført, men lad os tage det sag for sag, lad os tage det land for land. Jeg synes ikke, at ministeren skal have nogen bekymringer ved at komme og spørge her i Folketingssalen, om ministeren kan få opbakning til aftaler med de lande, som ministeren så måtte indgå aftaler med.

Men den måde, man gør det på her, hvor man bare giver en generel bemyndigelse til, at Skatteministeriet og skatteministeren kan stille de krav, de vil, til den finansielle sektor, synes vi er en meget, meget skrap måde at gøre det på. Det er heller ikke det, der øger respekten for regeringen set fra Folketingets side. Og set i lyset af den offentlige debat, der har været om SKATs metoder og, kan man sige, det offentlige pres, som SKAT er under, vil det altså klæde ministeren, at han går ind i udvalgsbehandlingen med det sigte, at vi kan finde en anden løsning på at få det samme indhold gennemført, nemlig primært at sikre at ratificere den aftale, som er indgået med USA.

Jeg vil se frem til en i hvert fald grundig udvalgsbehandling, og jeg håber også, at vi kan få en fornuftig behandling af spørgsmålet. Jeg håber også, at alle partier i Folketinget vil være indstillet på, at vi får gennemført og ratificeret den her aftale, men at vi altså finder en anden måde at gøre det på, for det er en for skrap måde, det her er stillet op på.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

For Socialdemokraterne og regeringen er det helt afgørende at bekæmpe skattely og skattespekulation. Det er fuldstændig uacceptabelt, at nogle enkeltpersoner og virksomheder skjuler penge for de danske myndigheder – penge, de har tjent Danmark ikke på trods af, men på grund af det danske velfærdssamfund. For det er jo netop vores velfungerende velfærdssamfund, der gør, at virksomheder bl.a. kan nyde fordele af vores gode infrastruktur og højtuddannede medarbejdere – det er goder, der er helt afhængige af, at alle betaler deres skat, hverken mere eller mindre.

For at bremse skattespekulation kræver det, at vi udveksler oplysninger om bankkonti med andre lande. I takt med at verden bliver mere og mere global, vokser også udfordringerne med at skaffe de oplysninger fra udlandet, som er helt nødvendige for det danske skattevæsen. Vi ønsker større åbenhed og mener, det er oplagt, at vi laver nogle aftaler, så landene udveksler skatteoplysninger på tværs af grænser. Derfor støtter Danmark også OECD's arbejde, for at lande automatisk udveksler skatteoplysninger, og derfor støtter Danmark EU's arbejde, der skal sikre, at vi også internt i EU udveksler skatteoplysninger. Derfor har Danmark indgået den såkaldte FAC-TA-aftale med USA. FACTA-aftalen betyder, at Danmark skal udlevere oplysninger til USA om konti i Danmark, som indehaves af amerikanere. Samtidig giver det os en fordel den anden vej rundt, for FACTA-aftalen sikrer, at vi i Danmark får oplysninger om konti i USA, som indehaves af danskere. Men med den gældende lovgivning er vi i Danmark ikke i stand til at opfylde alle vores forpligtigelser over for USA i henhold til FACTA-aftalen. Det er det, lovforslaget her skal rette op på, så vi kan leve op til aftalen.

Helt konkret betyder lovforslaget, at skatteministeren kan udarbejde den bekendtgørelse, der implementerer [På grund af strømsvigt og deraf manglende lydoptagelse er det meste af resten af Thomas Jensens ordførertale en tilrettet gengivelse af hans talepapir.]

FACTA-aftalen. Bekendtgørelsen vil nærmere fastsætte reglerne for de forskellige typer af indberetningspligter og pligter til at gennemføre procedurer, der kan identificere de konti, der bliver indberetningspligtige i kraft af aftalen.

Da der foregår et målrettet arbejde i EU og OECD, som minder meget om FATCA-aftalen, sikres det med dette lovforslag, at der er mulighed for at gennemføre de forventede tilsvarende regler med andre EU-lande. Tilsvarende gælder det de aftaler, som Danmark indgår med andre lande efter den model, som OECD arbejder på.

Det er klart, at lovforslaget, som vi behandler i dag, betyder, at der automatisk bliver overført massevis af data på tværs af grænser. Derfor har vi naturligvis overvejet forslaget nøje i forhold til persondataloven. Det er klart, at vi sikrer en beskyttelse af borgernes ret til privatliv og databeskyttelse. Særlig i forhold til USA, som ikke er omfattet af EU's databeskyttelseslov, skal man være opmærksom. Derfor indgår SKAT og det amerikanske IRS, The Internal Revenue Service, en aftale om, hvordan man konkret vil tilrettelægge udvekslingen. Og SKAT og IRS er allerede i kontakt med hinanden om databeskyttelsesspørgsmålene.

Lovforslaget, som vi behandler i dag, er blot ét tiltag ud af mange mod bekæmpelsen af skattely og skattespekulation. De sidste 2 år er regeringen gået systematik til værks for at gøre livet surt for skattesvindlere. Der er blevet gennemført en række initiativer for at stoppe enkeltindivider og virksomheders brug af skattely. Dette lovforslag er endnu et skridt i retning af at gøre livet lidt mere surt for dem, der spekulerer i ikke at [Igen lydoptagelse herfra] bidrage til fællesskabet. Jeg kan erklære, at Socialdemokraterne kan støtte lovforslaget.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Der mangler strøm til hr. Mads Rørvigs mikrofon. Der er den mulighed, at hr. Mads Rørvig går op på talerstolen, for der virker mikrofonen.

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig fra talerstolen. Kl. 14:31

Mads Rørvig (V):

Vi klarer den herfra i stedet for.

Jeg vil gerne spørge hr. Thomas Jensen om noget. Jeg er jo stort set enig i næsten alt det, som hr. Thomas Jensen siger. Men kan hr. Thomas Jensen ikke se problematikken i, at man tager en del af Folketingets arbejde over i regeringskontorerne? Man kan sige, at det ikke så meget er et politisk spørgsmål, hvad angår det her lovforslag. Det er mere teknik. Men på sigt kan man sige, at det jo er politik mere end teknik, fordi man jo simpelt hen giver bemyndigelse til, at ministeren næsten kan foretage sig, hvad det passer ham, når det gælder det her spørgsmål.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren, hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:32

Thomas Jensen (S):

Tak til hr. Mads Rørvig for spørgsmålet. Altså, jeg kan ikke give nogen garantier herfra i dag, men jeg synes, at vi i udvalgsarbejdet skal se nærmere på det. Der er nogle principielle spørgsmål om, hvordan Folketinget kan kontrollere lovgivning. Men lad os tage det op under udvalgsbehandlingen og se, om der er noget i det her lovforslag, der er af en karakter, som gør, at der skal ændres på det. Jeg synes, det

er for teknisk at gøre her fra Folketingets talerstol, men jeg vil godt give håndslag på, at jeg godt vil være med til at se på det i udvalget. Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mads Rørvig.

Kl. 14:32

Mads Rørvig (V):

Det vil jeg gerne kvittere for, for det er en stor bekymring hos Venstre, at man giver en så kæmpestor bemyndigelse til SKAT, så det vil jeg gerne kvittere for. Og jeg vil naturligvis høre ministeren om det samme, når han får ordet. Tak.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til både spørgeren og ordføreren. Og så går vi til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her lovforslag handler jo om den aftale, Danmark indgik med USA den 15. november 2012 vedrørende international beskatning og udveksling af bankoplysninger og finansielle oplysninger. Vi synes jo, ligesom Venstre udtrykker det, at det er rigtig positivt, at man indgår de her aftaler om udveksling, for at vi bl.a. kan undgå skattesvig. Men jeg bliver noget bekymret, når der åbnes op for med så vide rammer at give SKAT øgede beføjelser til at kræve oplysninger. Vi har jo set rigtig mange eksempler hen over det sidste halve år på, hvordan SKAT har haft svært ved at håndtere bestemmelserne i skattekontrolloven. Så derfor er vi meget betænkelige ved, at man nu giver så vide rammer, som man gør med det her lovforslag.

Jeg vil godt prøve at læse noget af det, som Finansrådet siger i deres høringssvar, op:

» ... den nye § 8 Å i skattekontrolloven tilsyneladende søger at skabe en stort set ubegrænset bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte regler for finansielle institutters indberetningspligt ... ingen begrænsninger i forhold til hvilke konti og oplysninger, som bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om.«

Når der kommer høringssvar ind med de formuleringer, får det jo altså alarmklokkerne til at ringe her i Folketinget, i hvert fald hos Dansk Folkeparti. Og når man kan se, at der generelt er en stor tillidskrise hos SKAT, er det nok ikke lige nu, at vi skal give dem nogle øgede beføjelser – specielt ikke, når de er så uklare og så vidtgående, som de er i det her lovforslag.

I Dansk Folkeparti så vi sådan set gerne, at vi lavede en hel revision af skattekontrolloven for at få klarlagt og tydeliggjort mange af de bestemmelser, der er i skattekontrolloven. Og det synes jeg egentlig at man burde gøre, inden man gav øgede beføjelser som i det her forslag. Forslaget går jo sådan set ud på, at man giver skatteministeren carte blanche til selv at udforme og fastsætte de regler om indberetningspligt, og hvordan procedurerne skal være. Og vi synes altså ikke, det er et godt tidspunkt at gøre det, altså når man nu har den her tillidskrise.

Så vil jeg sige, at en problemstilling i lovforslaget også er de øgede administrative byrder, man pålægger erhvervslivet. Vi synes ikke, det er godt nok, at man fra ministeriets side bare svarer tilbage, at en nærmere vurdering af byrderne vil blive foretaget, når de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelser, bliver udarbejdet. Jeg synes, det kunne være meget rart at vide, inden vi vedtager et forslag, hvor mange byrder vi nu pålægger erhvervslivet.

Så synes jeg også, det er ret alarmerende, når Datatilsynet i deres høringssvar siger, at de går ud fra, at Skatteministeriet har overvejet forslaget i forhold til reglerne i persondataloven, og at der ikke er fundet anledning til nogen fravigelser af dette. Altså har Datatilsynet heller ikke noget overblik over, hvordan man håndterer det her. Og svaret fra ministeriet er blot, at det kigger man på senere, når man nu laver de her bekendtgørelser. Det synes jeg altså ikke er tydeligt nok, til at vi bare kan sige ja til det her i Folketingssalen.

Så på det grundlag kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget, som det ligger nu. Men vi vil gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet se på, om vi måske kan få nogle garantier og nogle klarlægninger af, hvordan man får implementeret det her. Og så må vi jo se, når vi kommer til en andenbehandling og eventuelt en tredjebehandling, hvordan forslaget ligger der. Men som det ligger lige nu, kan vi altså ikke støtte det.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Dette lovforslag giver os muligheden for at realisere den aftale, vi har indgået med USA om indberetning og udveksling af oplysninger om konti. Det er en aftale, der også går under navnet FATCA-aftalen. Den foreliggende aftale giver os mulighed for at sikre, at den danske finansielle sektor opfylder de krav, der er stillet fra amerikanernes side til de finansielle aktører over hele verden. Det, man også skal tænke på, er, at aftalen også giver muligheden for at sikre, at Danmark får oplysninger om konti i USA oprettet af danskere.

Endelig vil jeg derudover sige, at lovforslaget giver mulighed for at gennemføre de forventede tilsvarende regler i EU og indgå de aftaler, som Danmark indgår med andre lande. Det var sådan mere det overordnede om lovforslaget.

Det er klart, at det her lovforslag ikke kan ses isoleret. Det indgår som en naturlig del af de samlede vilkår, kan man sige, der er, når en regering skal føre skattepolitik, i takt med at internationaliseringen slår kraftigere igennem. En stigende internationalisering giver også større muligheder for finansielle aktører og for andre enkeltpersoner for at bruge skattely for at undgå skattebetaling. Og i sådan en verden er det vigtigt, at vi har en balanceret tilgang til det, og at vi møder skattely, bekæmper skattely på en balanceret måde uden at kamme over, uden at ty til symbolforslag, men ved netop hele tiden at sikre, at vi indgår de aftaler, der gør det muligt at sikre, at man ikke skatteunddrager, og at vi får det provenu hjem, som de enkelte er forpligtede til at betale. Med de kommentarer vil jeg udtrykke den radikale støtte til forslaget.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mads Rørvig har en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg er også enig i stort set alt det, den radikale ordfører siger. Men jeg vil høre ordføreren, hvad han synes om rækkevidden af de beføjelser, som ministeren beder Folketinget om at få i det her lovforslag.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Nadeem Faroog (RV):

Jeg lyttede godt til spørgerens bekymring før, og det er en bekymring, som jeg tager alvorligt i den forstand, at det er noget, vi skal arbejde videre med, og jeg er meget villig til at adressere det i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den Radikale ordfører. Og så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I en globaliseret verden, hvor kæmpesummer kan flyttes til en konto på den anden side af jorden med et museklik, er det nødvendigt med internationale aftaler for at bekæmpe skatteunddragelse. Skatter er den pris, vi betaler for civilisationen, var der engang en amerikansk højesteretsdommer, der sagde, og de går til vores fælles indsats for at finansiere fællesskabet og de goder, vi politisk vælger at fordele.

Når nogle bevidst prøver at snyde og gemme de værdier væk, der er skabt med skatteyderstøtte, er det ikke bare amoralsk, men også samfundsnedbrydende. Skat er en samfundskontrakt, som gør, at vi alle bidrager med det, vi kan, og fordeler goderne, men kontrakten mellem os og de forskellige generationer smuldrer, hvis for mange snyder – specielt hvis de slipper godt fra det.

Derfor er det altafgørende, at vi har en stærk og professionel indsats, hvor alle er lige for loven og der ikke er forskel på kassedamen og børsmægleren, når det kommer til, at enhver skal svare sit. I en globaliseret verden kan man flytte penge fra Danmark til Seychellerne med et museklik. National lovgivning slår ikke til, når pengestrømmene ingen grænser kender. Internationale aftaler er vejen frem.

Amerikanerne går forrest med kontante aftaler i form af FATCAaftalen, hvor der betales ved kasse et i form af en kildeskat på 30 pct., hvis ikke samarbejdslandene oplyser om betalinger med amerikansk kilde.

Dette lovforslag sikrer hjemmel til, at skatteministeren kan fastsætte de indberetningsregler, der er nødvendige for at gennemføre FATCA-aftalen om indberetning af og informationsudveksling om konti imellem Danmark og USA, som trådte i kraft den 1. januar 2013. Med lovforslaget foretages de nødvendige ændringer af dansk lovgivning, for at Danmark kan leve op til forpligtelserne i aftalen med USA.

Men der er også bestræbelser i EU- og OECD-regi for at fremme informationsudvekslingen mellem EU-landene og på verdensplan, og vi forventer, at der kommer aftaler i løbet af de næste år. Danmark støtter disse bestræbelser som et vigtigt led i bekæmpelsen af skattely og skatteunddragelse. Derfor vil ændringerne i lovforslaget også gøre Danmark i stand til at leve op til de aftaler om informationsudveksling med andre lande, som regeringen forventer at Danmark vil indgå i den nærmeste fremtid. Det er meget sandsynligt, at Danmark også vil indgå aftaler med andre partnere end EU-landene og USA om udveksling af oplysninger.

Den metode, som foreslås i lovforslaget, sikrer mulighed for ikke bare at opfylde FATCA-aftalen mellem Danmark og USA, men også det forventede EU-direktiv og tilsvarende fremtidige aftaler. Med disse ændringer vil Danmark være på forkant, så vi er klar til gå i gang med det samme.

På vegne af SF kan jeg kun udtrykke min store glæde over lovforslaget, og vi støtter naturligvis lovforslaget. Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

K1 14:45

Kl. 14:42

Mads Rørvig (V):

Nu havde jeg egentlig ikke planlagt at tage ordet, men ordføreren nævner jo lige præcis det, som jeg forsøgte at rejse som en problematik over de to tidligere indlæg, nemlig at den foreslåede § 8 Å til skattekontrolloven indeholder, man kan sige, meget, meget vide beføjelser til skatteministeren. Og SF's ordfører sagde jo, at hun er glad for lovforslaget, fordi det fremtidssikrer – det er jo sådan et mere positivt ord – at skatteministeren, uanset hvad der skulle ske på den internationale scene med skat, er dækket, at han har de beføjelser, der skal til.

Jeg var så glad for, at De Radikale og Socialdemokratiet gerne vil være med til at arbejde på, at vi måske kunne indskrænke lidt, men jeg vil bare høre SF's ordførers tanke om det her, for det berørte ordføreren jo selv i sit indlæg, hvor hun sagde, at det var en god idé. Så det kunne godt tænke mig at høre lidt mere om.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, det, jeg sagde, var, at jeg syntes, at med de her ændringer var vi klar til i fremtiden at udvide FATCA-lignende aftaler, og det synes jeg er en god ting, fordi den aftale, som USA er gået forrest med, synes jeg at vi kan lære rigtig, rigtig meget af, både i Danmark, i EU og på globalt plan. Jeg er meget åben for at diskutere alting i vores udvalg, hvor hr. Mads Rørvig er formand, det vil jeg altid gerne. Man kan jo risikere, at der er en dag kommer en skatteminister, som ikke er lige så fornuftig som den nuværende – det kunne eventuelt være fra hr. Mads Rørvigs parti – så man skal selvfølgelig sikre, at der er den nødvendige kontrol med regeringen. Jeg opfatter ikke dette som en blankocheck til ministeren, men jeg vil meget gerne diskutere det i udvalget.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mads Rørvig.

Kl. 14:44

Mads Rørvig (V):

Uanset hvilken minister der sidder, håber jeg da, vi kan blive enige om, at Folketingets beslutninger skal gennemføres. Det håber jeg vi kan blive enige om.

Men det er ret interessant, for det, som ordføreren siger, er lidt tvetydigt, fordi man siger, man har en aftale, der kan indeholde den aftale, som er indgået med USA. Det er rigtigt, det kan den godt, men der, hvor jeg tror vi taler lidt forbi hinanden, er, at ordføreren nævner, at det er et godt lovforslag, fordi det kan rumme mange fremtidige aftaler: Vi har en god aftale her, og vi får sikkert også gode aftaler i fremtiden. Det er vi sådan set enige i, men der, hvor vi er uenige, er, at det her lovforslag mener jeg ikke bør skulle indeholde bare en blankocheck til ministeren til også at indgå fremtidige aftaler, for vi gør jo noget andet med dobbeltbeskatningsoverenskomster her i Folketinget. Dem tager vi jo land for land, og jeg synes ikke, at ministeren, uanset om det er en blå eller en rød, skal være bange for at komme og spørge Folketinget. Så kan vi jo tage dialogen, og jeg tvivler på, at vi er uenige, hvis det handler om at bekæmpe skattesnyd.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Bare for at vi er enige: Det her lovforslag er jo ikke FATCA-aftalen. Det er nogle tekniske metoder til at implementere dele af den. Det håber jeg vi er enige om. Og de metoder og det, at man giver oplysninger til den finansielle sektor for at kunne leve op til bestemmelserne om informationsudveksling, synes jeg er en god idé.

Jeg mener bare, at det her lovforslag godt nok er stærk kost, i forhold til at Folketinget afgiver så meget bemyndigelse til ministeren.

Jeg synes, at vi skal have meget mere informationsudveksling. Jeg synes, at vi skal have automatisk informationsudveksling i langt højere grad, end vi har i dag. For i dag er det sådan, at hvis man har en informationsudvekslingsaftale med et land, skal man jo vide, hvilken nål i høstakken det er, man spørger ind til eller man leder efter. Jeg ønsker, at vi i langt højere grad får automatisk informationsudveksling, så vi automatisk får besked, hvis danske borgere har konti i andre lande.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil bare spørge ordføreren, om ordføreren ikke kan bekræfte, at det er muligt at sikre, at den aftale, som Danmark og USA har indgået, kan gennemføres på en anden måde end lige præcis det, som lovforslaget her lægger op til. For vores bekymring går jo på, som hr. Mads Rørvig har sagt, at de bemyndigelser, der ligger her, giver mulighed for meget mere. Så hvis ønsket er at sikre, at der er lovgrundlag til at få den aftale, der er indgået med USA, til at træde i kraft, så kan det gøres på anden vis.

Jeg vil bare gerne have ordføreren til at bekræfte, at det er muligt at sikre det uden at give ministeren så voldsomme bemyndigelser, som det her lovforslag lægger op til.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen i det spørgsmål er der indbygget nogle præmisser, som jeg ikke er enig i. Det er indbygget den præmis, at nu giver man fuldstændig, grundlæggende al magt til en skatteminister, og det er jeg ikke enig i. Det her lovforslag er et teknisk lovforslag, der giver finansielle institutter både nogle muligheder, men også nogle forpligtelser, i forhold til hvordan de skal agere, for at FATCA-aftalen kan blive udmøntet. Men aftalen trådte jo i kraft den 1. januar.

Præmissen var, at det her giver alt for meget magt til skatteministeren. Jeg er enig i, at Folketinget altid skal have mulighed at kontrollere regeringen, naturligvis, det ligger i sagens natur, men det her er nogle tekniske ændringer, der gør, at de finansielle institutioner og skattemyndighederne ved, hvordan de skal forholde sig, når de laver sådan nogle aftaler som den her FATCA-aftale.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Altså, der indføres en helt ny bestemmelse i skattekontrolloven, som bliver kaldt skattekontrollovens § 8 Å – vi er kommet langt – og hvor der står, at skatteministeren kan fastsætte regler om det ene, at skatteministeren kan fastsætte regler om det andet, at skatteministeren kan fastsætte regler om det tredje. Jeg tror, der er seks punkter, hvor der bliver givet meget, meget brede bemyndigelser til, at skatteministeren kan dette og hint, det må ordføreren da medgive.

Der er det bare at jeg er optaget af at høre, om ikke der er nogen betænkeligheder hos SF ved at give så brede bemyndigelser, i stedet for at det sker på baggrund af konkrete sager, konkrete problemstillinger og ikke bare en mulighed for at kunne indgå fremtidige aftaler. Hvorfor er det nødvendigt at give så vide beføjelser med det her lovforslag?

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, det er et godt lovforslag, og jeg synes, det indeholder den rette mængde fleksibilitet, som en hvilken som helst skatteminister – også skulle det på et tidspunkt blive en Venstreskatteminister – skal have for at kunne agere inden for det her. De her aftaler med andre lande om informationsudveksling har jo tit karakter af noget teknisk, altså at man skal blive enige om, på hvilken måde man skal informationsudveksle mellem de forskellige myndigheder, mellem de forskellige lande. Men det er fuldstændig grundlæggende, at vi får nogle aftaler og får udbredt de her aftaler, også i OECD-regi, fordi verden er blevet global, og vi har brug for de her værktøjer til at kunne sikre, at folk betaler den skat, de skal.

Jeg synes ikke, § 8 Å er for vidtgående, men som jeg også startede med at sige: Det, vi har Folketingets udvalg til, er at diskutere de her ting, og jeg vil meget gerne diskutere det både med hr. Torsten Schack Pedersen og med hans kollegaer. På ingen måde er det nødvendigvis et lukket punkt. Jeg siger bare fra talerstolen her, at jeg synes, det er et godt lovforslag, og SF støtter op om det, som det ligger

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:50

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har med et lovforslag at gøre, som rummer en række initiativer om udveksling af oplysninger mellem Danmark og andre EU-lande samt USA – samt også andre nationer i fremtiden.

Liberal Alliance ikke uenig i, at disse typer oplysninger skal kunne udveksles, og vi ser også, at det for USA's vedkommende er helt nødvendigt at indgå det her for at undgå en høj kildeskat for danske finansielle institutioner. Men vi er enige i Finansrådets kritik, med hensyn til at det er ærgerligt, at Skatteministeriet ikke nøjes med at implementere aftalen, som er indgået med USA, men at man oveni også vælger at udvide bemyndigelser til Skatteministeriet samt forsøger at gøre de foreslåede indberetningspligter generelle for at øge omfanget af informationer, som SKAT modtager. Det har også betydning for de administrative byrder, som de finansielle institutioner kan forvente at blive ramt af. Såfremt Skatteministeriet benytter bemyndigelsen til at bede finansielle institutioner om at indberette for

flere typer konti, vil det potentielt blive et problem og en byrde, som ikke står mål med gevinsten ved at øge kontrollen med skatteborgerne.

Så af disse grunde og med tilslutning til den øvrige kritik, som har været rejst fra de øvrige borgerlige partier, vil vi stemme imod det her lovforslag, når det kommer til tredje behandling.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nu har fru Lisbeth Bech Poulsen en kort bemærkning.

Kl. 14:52

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det var egentlig bare et opklarende spørgsmål om, hvorvidt hr. Ole Birk Olesen henviser til den del, hvor man skal kunne bede om oplysninger fra forskellige konti, fordi der er en beløbsgrænse på 1 mio. kr., og at man derfor kan splitte sin formue op på mange forskellige konti og derved undgå at få belyst, hvad der står på ens konti

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis fru Lisbeth Bech Poulsen taler om de bagatelgrænser, der er i lovgivningen i dag, så vil jeg sige, at vi er tilhængere af, at de ophæves. Vi kan godt acceptere Skatteministeriets begrundelse for, at de ikke er nødvendige længere, så det har vi ikke noget problem med. Det er den anden del, som vi har et problem med.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Og så går vi til den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Intentionen, ideen i lovforslaget er korrekt. Det er en god idé, at man får lavet en bindende aftale imellem i det her tilfælde USA og Danmark – og også andre nationer i fremtiden – for at sikre, at også danske statsborgere og danske virksomheder kan få en fornuftig skattebetaling, og at de danske skattemyndigheder kan få det ind i skat, som de nu engang skal have ind.

Men interessant nok er det sådan i forhold til de mennesker, som skal sidde og arbejde med det, altså bankerne selv repræsenteret ved Finansrådet, at dem har man ikke haft en særlig tæt dialog med – ser det ud til – altså Skatteministeriet og de mennesker, som har siddet og lavet det her forslag i departementet. For med de relevante og velbegrundede klagepunkter, der kommer fra Finansrådet, fra de mennesker, som sidder og arbejder med det, viser det sig jo, at besværlighederne med det her er kolossalt store, og at den blankocheck, som man udsteder til ministeren med hensyn til at kunne gribe ind over for private virksomheder eksempelvis, er kolossalt stor i forhold til de principper, vi normalt har i vores demokrati i forhold til den bemyndigelse, man giver til ministre. For her er den jo uindskrænket. Her er der jo mulighed for, at man som skatteminister virkelig kan gå i gang med at kræve forskellige ting. Så det skal der selvfølgelig sættes en stopper for.

Interessant nok påpeger et organ, som regeringen selv har nedsat, og som man har været så stolt af fra Erhvervsstyrelsens side, altså Team Effektiv Regulering, også bureaukrati og problemer med forslaget her. Altså, regeringens egne repræsentanter påpeger også, at

der er problemer med forslaget her, og det burde jo have fået nogle alarmklokker til at kime og ringe, når man også fra regeringens egen side siger, at det her vil blive besværligt og bureaukratisk og koste mange penge og give mange problemer for virksomhederne selv.

Så de to årsager, altså at det vil være kolossalt besværligt og bureaukratisk for virksomhederne, og at man nærmest udsteder en blankocheck til ministeren, gør, at vi ikke kan støtte forslaget. Hvis man kan ændre på de to ting, vil vi godt kunne støtte forslaget, for intentionen og ideen i forslaget er korrekt, og den kan vi godt støtte.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så har skatteministeren ordet.

Kl. 14:55

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand, og tak for debatten her under første behandling af det her lovforslag.

Lovforslaget sikrer muligheden for at gennemføre den aftale, vi har indgået med USA, om indberetning og udveksling af oplysninger om konti, også kaldet FATCA-aftalen. Aftalen gør det muligt for den danske finansielle sektor at opfylde de krav, der fra amerikansk side er stillet til de finansielle institutter over hele verden. Samtidig sikrer den Danmark oplysning om konti i USA ejet af danskere. Desuden sikrer lovforslaget mulighed for at gennemføre de forventede tilsvarende regler i EU og i aftaler, som Danmark indgår med andre lande efter en standardmodel, som OECD arbejder på.

Det her er et meget vigtigt lovforslag, fordi det går lige ind i hele den debat om skattely og skatteunddragelse, som kører i øjeblikket og også er afdækket for nylig, og som er et meget, meget stort problem. Det er et af de problemer, som risikerer at undergrave vores velfærdssamfund, nemlig det, at der er mange, der snyder i skat, som unddrager sig at betale skat, og det betyder, at de almindelige danskere, der arbejder hårdt hver dag, og som betaler deres skat, selvfølgelig føler, at de bliver behandlet dårligt, og de er ikke tilfredse med at skulle se, at andre unddrager sig forpligtelserne over for fællesskabet

Derfor er hele debatten om skattesnyd og skattely enormt vigtig i forhold til at kunne fastholde fremtidens velfærdssamfund. Og når man diskuterer, hvad der kan gøres i forhold til hele skattelydiskussionen og internationalt skattesnyd, så er nøglen til det øget informationsudveksling. Det er, at der kan være en øget udveksling mellem landene af oplysninger om konti, og disse oplysninger er nødvendige for at sikre efterlevelsen af skattereglerne i en globaliseret verden og helt, helt afgørende, hvis vi skal bekæmpe skattely.

Det er derfor, at det her lovforslag sikrer, at Danmark kan være med i forreste linje i disse bestræbelser – ganske vist, og det synes jeg heller ikke skal skjules, meget foranlediget af amerikanerne. Jeg tror, at der er mange af de borgerlige partier her i Folketinget, der normalt altid vil støtte varmt op om det, der kommer fra USA, og omvendt er vi nogle, der sådan historisk set i hvert fald har haft en større skepsis, men her må jeg sige, at her har amerikanerne virkelig været i førertrøjen. Det har meget at gøre med, at også skatteunddragelse spiller en stor rolle i den amerikanske debat.

De amerikanske politikere ved jo godt, at hvis de skal bare fastholde en minimal standard for deres velfærdssamfund, hvis de skal have en minimal chance for at få et sundhedssystem op at stå, skal der også indtægter til, og jo flere af de rigeste, som snyder i skat, som unddrager sig skat, jo vanskeligere bliver det at få indtægterne ind, medmindre man sætter indtægten på arbejdsindkomster op.

Det er jo det dilemma, som politikere i hele verden står med i øjeblikket, også hos os, og derfor er den her dagsorden så fantastisk vigtig. Det er jo derfor, at USA har været i front med hensyn til FATCA-aftalen, som vi så implementerer, og det er jeg meget, meget tilfreds med at vi gør. Det viser også, at Danmark er i forreste

linje, når det gælder kampen imod skattely, kampen imod skattesnyd, og at vi også er villige til at tage en konsekvens af det.

Så tak for debatten. Jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde efterfølgende.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:59

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Nu har Enhedslisten jo ikke været til stede i dag, så derfor vil jeg høre, om ministeren har fået en tilkendegivelse af, hvad Enhedslisten synes om den aftale, som ministeren har lavet med USA. Vi har nu hørt de andre partiers indstilling. I fald at Enhedslisten er skeptisk over for en aftale med USA, stiller det jo Folketingets behandling af ministerens lovforslag i et lidt mere spændende lys, kan man sige.

Derudover vil jeg også høre ministeren, som jeg også har spurgt de andre ordførere, om, hvad ministeren selv synes om rækkevidden af de beføjelser, som ministeren beder om. Jeg ved ikke, om ministeren selv kan komme på, man kan sige, fortilfælde, hvor man beder om så vide beføjelser. Jeg har ikke lige sådan umiddelbart kunnet finde nogle i den research, jeg har lavet.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Skatteministeren.

Kl. 15:00

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Med hensyn til Enhedslisten er jeg da overbevist om, at alle fornuftige mennesker stemmer for det her. Det er jeg fuldstændig sikker på. Og det gælder såmænd også i sidste ende hr. Mads Rørvig, for han er et fornuftigt menneske, det ved jeg jo godt han er. Så det skal nok gå.

Med hensyn til bemyndigelser er det jo en diskussion, man altid har, og det har man i forbindelse med megen lovgivning – altså hvor mange bemyndigelser, der skal gives til en minister. Det afhænger meget af sagens karakter og også af, i hvilket omfang der er tale om meget politiske ting eller tale om mere praktisk orienterede, administrative ting.

Jeg har også set den kritik, der er kommet fra Finansrådets side, og jeg går ud fra, at vi skal have en diskussion i Skatteudvalget efter det her. Som også de andre ordførere fra regeringspartierne har sagt, er vi naturligvis altid villige til at høre på argumenter. Jeg regner med, at vi under udvalgsbehandlingen også kan få de argumenter frem, og så diskuterer vi det i Skatteudvalget ved behandlingen af det her.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mads Rørvig.

Kl. 15:01

Mads Rørvig (V):

Jamen tak for de to tilkendegivelser, dels om, at jeg er meget fornuftig, dels om, at ministeren gerne vil i dialog om det her – for det er politik, det her. Vi skal jo bare et par måneder tilbage, så kan vi se de overskrifter, der har været om SKATs beføjelser og SKATs ageren. Det kan være uberettiget, det kan være berettiget, men der har i hvert fald været politisk fokus på det. Det bunder jo alt sammen i de beføjelser, der er i skattekontrolloven, og det er også det, vi behandler i dag. Så at udvide skattekontrolloven med mere end det, den konkrete aftale kræver, er vi altså noget skeptiske over for.

Jeg håber, at ministeren vil gå konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen, så vi måske kan indskrænke det til at omfatte den aftale, som vi begge to er enige om er en god idé.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Skatteministeren.

Kl. 15:02

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Som jeg sagde, er jeg da selvfølgelig villig til at diskutere det, men vi finder det altså vigtigt, at vi har nogle effektive redskaber til det her. For det er meget, meget afgørende, at vi får fat på de skattesnydere, der forsøger at unddrage sig fællesskabet gennem de forskellige numre, de laver, og der er informationsudveksling nøglen til det. Det er det, som den her aftale lægger op til, vi kan få implementeret.

Men som jeg sagde før, tager vi en diskussion om de her ting i Skatteudvalget, og så synes jeg, at vi skal tage den derfra.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding og lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 20.11.2013).

Kl. 15:03

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen er første ordfører, og det er for Venstre.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

L 79 er implementeringen af den politiske aftale om at hæve kulbrintebeskatningen for kulbrintelicenser i den danske Nordsøen tildel før 1. januar 2004, som regeringen indgik den 17. september med Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

Man kan sige, at gennemførelsen af dette forslag er endnu et løftebrud fra regeringen og ikke et løftebrud, hvor regeringen kan dække sig ind over, at det skyldes den parlamentariske situation, økonomien eller det, at man bare er blevet klogere. Nej, det er et løftebrud, som regeringen nærmest slog sin egen rekord i at gøre så hurtigt som muligt, efter løfterne var givet, for statsministeren stod i september sidste år på DI's topmøde og sagde, at regeringen ikke havde planer om nye generelle forhøjelser af afgifter og erhvervsskatter og indkomstskatter, og da regeringen tidligere i år præsenterede sit udspil til en vækstpakke, lød det igen fra statsministeren, at regeringen ikke ville pålægge erhvervslivet nye generelle forhøjelser af skatter og afgifter. Det løfte holdt så i 72 timer. Der gik 72 timer, så kom regeringen med det udspil, som er baggrunden for det forslag, vi nu står med, som skal opkræve 28,5 mia. kr. ekstra i skat.

Det virkede, som om det skulle fungere som et plaster på såret over for regeringspartiet SF, som var i voldsomme interne problemer oven på regeringens vækstudspil. Jeg tror såmænd også, at der er enkelte socialdemokrater, der ikke var begejstrede, da regeringen præsenterede sit vækstudspil. Derfor hev man de onde olieselskaber op på bordet. De skulle betale for at realisere timemodellen på togområdet. Det er en timemodel på togområdet, som jo i øvrigt er en ambition, der er født under den tidligere regering, og som vi deler i Venstre, men vi forstår bare ikke, hvorfor finansieringen ikke kunne findes på anden vis. Men det var udelukket; det skulle være via aktiviteterne i Nordsøen.

I Venstre synes vi ikke, at vi skal øge skatten på danske arbejdspladser, ej heller hvis de ligger i Nordsøen. Regeringen påstår, at der bare sker en harmonisering af skattereglerne i forhold til den aftale, der i 2003 blev indgået mellem staten og en række andre olieselskaber, men der var tale om en forhandling, og der blev skabt sikkerhed for rammevilkårene mange år frem. Aftalen sikrede, at den danske stat fik en større andel af olieindtægterne end tidligere, mod at der var klarhed over reglerne i længere tid; koncessionerne blev forlænget. Lad mig i den sammenhæng lige slå en central ting fast: Aftalen fra 2003 var rigtig god for den danske stat.

Det var ikke en ros, vi blev præsenteret for af den daværende opposition, men det lader nu faktisk til, at regeringen anerkender, at den ikke var så tosset endda. Og det er da trods alt glædeligt, at vi får den indrømmelse i dag, for tidligere har påstanden jo været, at hvis bare den tidligere regering havde fulgt en anbefaling fra kulbrinteudvalget fra 2000, ville der være kommet langt mere end 100 mia. kr. ekstra i statskassen. Men hvis forslaget fra år 2000 var så genialt, kan man jo undre sig over, hvorfor det ikke er det, regeringen vil gennemføre. Men det er jo af den simple grund, at det forslag fra 2000 ville betyde, at investeringerne ville falde, der ville blive hevet mindre olie op af Nordsøen, og at staten ville få færre penge i kassen. Vi kan bare se til Storbritannien for at se, hvad konsekvensen af skærpede beskatningsregler kan være: investeringerne faldt, statens provenu faldt, og for at få gang i aktiviteterne måtte man sænke skatten til et lavere niveau, end inden man hævede den.

Kigger man på forudsætningerne for regeringens provenubetragtninger for dette forslag, må man også sige, at det er temmelig optimistisk. Ifølge Det Internationale Energiagentur vil olieprisen de kommende år falde, men ifølge regeringen vil den stige med 22 pct. Jeg tror, at den stigning på 22 pct., som regeringen forestiller sig, er 37 procentpoint større end det, Det Internationale Energiagentur regner med. Klogeligt nok tør regeringen ikke give garanti for provenuet, men regeringen bruger meget gerne pengene. Regeringens forsigtighedsprincip må åbenbart allerede være gået på juleferie.

Høringssvarene er meget kritiske over for forslaget. Det er især den del, der drejer sig om reel lovgivning med tilbagevirkende kraft. Juridisk, formelt er forslaget sikkert inden for rammen, men i virkeligheden er det noget helt andet. Klimaministeren udtalte ved fremlæggelse af planen: Vi har lagt utrolig stor vægt på, at vi gennemfører overgangsregler, der gør, at alle de investeringer, som er blevet sat i gang på de gamle regler, beskatter vi efter de gamle regler, og så ruller man stille og roligt over på de nye. Men læser man høringssvarene, kan man se, at bl.a. Advokatrådet kritiserer lige præcis dette forhold meget kraftigt, for der er truffet beslutninger om investeringer, og der er indgået kontrakter og forpligtelser, som først føres ud i livet efter den 1. januar 2014. Så de facto bliver der lovgivet med tilbagevirkende kraft. Lad os bare kigge til Norge; der sikrede man andre overgangsregler, netop for at undgå det. Det mener regeringen i Danmark ikke er nødvendigt. Det synes vi i Venstre er ubegribeligt, for det svækker tiltroen til Danmark som investeringsland, når regeringen kommer med meget klare udsagn om, at skatten ikke skal stige for så bagefter at hæve den, og det svækker lysten til at investere i Danmark, når allerede planlagte investeringer nu skal beskattes efter nye regler.

I Venstre har vi et stærkt fokus på at sikre arbejdspladser, på at gøre det attraktivt at drive virksomhed og skabe arbejdspladser i Danmark. Regeringen vil gerne bryste sig af at gøre det samme, men ord og handling følges ikke ad. Dette forslag gambler med danske arbejdspladser. Det kan vi ikke støtte fra Venstres side, for vi har brug for flere og ikke færre arbejdspladser i Danmark. Det her lovforslag risikerer at koste arbejdspladser, og derfor kan vi fra Venstres side ikke støtte forslaget.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Lisbeth Bech Poulsen har en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg ved næsten ikke, hvor jeg skal starte henne i den lange svada, der kom. Men jeg kunne godt tænke mig på vegne af SF i hvert fald at slå fast, at vi ikke synes, det var verdens bedste aftale i 2003. Det har vi sagt masser af gange, og det har vi ikke trukket tilbage. Hvorfor kunne vi så ikke ændre i den? Jamen det var jo, fordi der var lavet sådan et juridisk fiksfakseri. Altså, vores hænder var bundet. Det blev undersøgt, regeringen havde nedsat et arbejde for at se, om man kunne ændre i aftalen. Det kunne man ikke. Vi var juridisk bundet på hænder og fødder, og det ved ordføreren også godt. Så må man sige: Okay, hvad kan vi så gøre? Vi vil gerne sidestille udenlandske selskaber med danske selskaber, herunder A.P. Møller – Mærsk A/S, og jeg synes virkelig, det er bizart, at Venstre synes, at et udenlandsk selskab, skal have mere fordelagtige beskatningsregler, end Mærsk skal. Det synes jeg virkelig er underligt.

Jeg vil gerne spørge helt konkret, om ordføreren er enig i, at det nu ser ud til, at der med den syvende udbudsrunde er lige så stor interesse, som der har været hele tiden. Altså at de her dommedagsprofetier om, at alle ville løbe skrigende væk, ikke ser ud til at holde.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Når jeg brugte en del taletid på 2003-aftalen og den kritik, der var fra venstrefløjen om, at det forslag, der lå tidligere, havde været meget bedre, så er det jo såre simpelt. For hvis det forslag, som man tidligere var så begejstret for, var så fantastisk, hvorfor er det så ikke det, man mener skal gælde fremadrettet for alle nye områder? Det er jo ikke det, regeringen foreslår – heldigvis – så jeg synes måske nok, at der er grund til, at man bakker væk fra de udsagn, man tidligere er kommet med.

Jeg må jo bare konstatere, at der i medierne er meldt ud, at der er selskaber, der har sagt, at de trækker sig fra Danmark nu. Og det synes jeg er bekymrende, for det betyder, at vi får færre investeringer og færre arbejdspladser. De meldinger er konstateret helt konkret, og det synes jeg er trist, for jeg troede, at vi alle havde en fælles interesse i at sikre, at det var så attraktivt at investere, at de værdier, der ligger i Nordsøen, kommer op til overfladen og giver penge i kassen i stedet for at blive liggende, fordi det ikke er attraktivt at hive dem op.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:12

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu var mit spørgsmål ret konkret, nemlig om ordføreren er enig i, at det ser ud til, at der er tilkendegivet mindst lige så stor interesse for den syvende udbudsrunde om undergrunden, som der plejer at være. Er ordføreren enig i, at det ser sådan ud?

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, man kan måle interessen på mange måder. Jeg er mere interesseret i, hvad konsekvensen af det bliver, end jeg er i folk, der tropper op til møder for at være orienteret. Kommer der de investeringer, som regeringen forventer? Kommer der, når reglernes strammes, selskaber, der vil investere millardbeløb i Danmark for at skabe arbejdspladser, for at hive olien op? Det er vi nogle, der bekymrer os om, og der er selskaber, der har meldt ud, at de nu stopper med at være i Danmark, de trækker følehornene til sig. Det er en konsekvens af, at regeringen ændrer på reglerne, og jeg synes, det er skuffende, at man sidder den kritik overhørig.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Thomas Jensen (S):

Jeg vil kvittere for, at det jo er noget af et sortsyn, som Venstres ordfører fremkom med under sin ordførertale. Venstre vil ikke være med til at sikre en bedre togdrift i Danmark. Venstre vil ikke være med til at sikre, at der kommer mange mennesker i arbejde de næste mange år, nemlig ved at vi folder det, der hedder Togfonden DK, ud, sådan at der bliver skabt elektrificering af togbanenettet på hovedstrækningerne i Danmark, hvilket sikrer, at danskerne kan komme hurtigere til og fra arbejde og hurtigere til og fra de enkelte landsdele. Det vil Venstre ikke være med til.

Jeg tror, at enhver, der sidder og lytter til det her, kan høre, at vi over de næste mange år skal investere en masse penge i at lave et bedre jernbanenet i Danmark. De kan høre, at ja, det er der da en masse arbejdspladser i. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har skønnet, at der er mellem 20.000 og 32.000 arbejdspladser i det her over årene, og alligevel vil Venstre ikke være med. Hvordan kan det være, at Venstre ikke vil være med til at skabe arbejdspladser? Det ligger lige for. Det er en masse gode anlægskroner, der her kommer ud at arbejde, og masser af dem, som hr. Lars Løkke Rasmussen gjorde arbejdsløse, da han havde statsministerposten, kan komme i arbejde igen. Hvorfor vil Venstre ikke være med til det?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Det vil vi også rigtig gerne i Venstre. Vi kan bare ikke forstå, hvorfor man skal vælge en finansiering, som risikerer at koste tusindvis af arbejdspladser. For det er jo ikke rigtigt, når hr. Thomas Jensen siger, at der er så mange fantastiske arbejdspladser i det, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd regner med. For hvis man så spørger finansministeren, hører man, at den varige effekt i Togfonden DK er 500 arbejdspladser. Det er svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 1 i denne samling. Det er 500 arbejdspladser. Vi vil fra Venstres side

såmænd gerne være med til at sikre dem. Det er et lovforslag, vi står med, der tilvejebringer varig finansiering på 360 mio. kr., og vores melding til finansministeren var: Det vil vi da gerne være med til at se om vi kan finde en finansiering til. Men det skulle være på den her måde. Det skulle være på en måde, så man kunne slå nogle olieselskaber oven i hovedet og sikkert tilfredsstille nogle venstreorienterede dele af sit bagland – det var det afgørende – i stedet for at sige, at o.k., skal der findes finansiering til Togfonden DK, jamen så lad os da tage en drøftelse af det. Men det var udelukket. For det kunne vi sagtens have gjort.

KL 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Jensen.

Kl. 15:15

Thomas Jensen (S):

Det var da et af de mest arrogante svar. Den her regering knokler for at skabe arbejdspladser, og så står Venstres ordfører bare sådan nonchalant og siger, at der er en *varig* virkning på 500 arbejdspladser. Vi taler altså om noget langt, langt ud i tiden, og så vil man ikke være med til det her. 500 arbejdspladser betyder nok ikke noget for Venstre, og slet ikke de der mange, mange tusinde arbejdspladser, der vil være på den korte bane, mens man anlægger de her to strækninger.

Nej, nej, Venstre skal finde et eller andet mærkeligt argument, nemlig at der er enkelte selskaber, der ikke vil være i Danmark, og så ligesom blæse det op til, at så er der ikke nogen olieselskaber, der vil være i Danmark. Men det har jo ikke hold i virkeligheden. Som fru Lisbeth Bech Poulsen har sagt, er der jo en stor tilslutning til og interesse for den syvende udbudsrunde, og hvor der er penge at tjene, skal kapitalen nok også finde hen, og derfor skal olieselskaberne også nok komme og investere i Danmark. Så jeg har ikke nogen frygt for, at det hele går i stå i Nordsøen, og jeg synes, det er beskæmmende, at Venstre ikke vil være med til at skabe arbejdspladser til de folk, der er arbejdsløse i Danmark i dag.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er jo en håbløs måde at diskutere på. Altså, vi har fra Venstres side sagt, at vi gerne vil være med, at vi gerne vil være med til at finde en finansiering, men at vi ikke mener, at løsningen er at øge skatten på danske arbejdspladser i Nordsøen og risikere, at de tusindvis af arbejdspladser, der er, kommer i spil på den negative måde. Og så er det lige flot nok, at man kaster rundt med de her store tal fra Socialdemokratiets side. Den årlige beskæftigelseseffekt er indledningsvis relativt begrænset og stigende op til ca. 2.000 personer i 2020 – i 1 år. Og i varig virkning er det 500 arbejdspladser.

Vi står med et lovforslag, der kan risikere at bevirke, at langt, langt flere arbejdspladser forsvinder fra Danmark, og det er jo sådan set det, der er bekymringen fra Venstres side. Vores bekymring er, at regeringen i stedet for at finde en anden måde at finansiere det på vil bruge det her i et ideologisk korstog. Fred være med det, så er vi bare uenige, for vores bekymring for, at arbejdspladser i Nordsøen forsvinder, er oprigtig. Den har hold i virkeligheden, den har hold i erfaringerne fra Storbritannien, men det vælger man så at sidde overhørig. Det er så regeringspartiernes valg. Jeg undrer mig bare.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Endelig kan vi starte lovbehandlingen af de nye regler for, hvordan vi beskatter danskernes fælles olieressourcer i Nordsøen. I dag handler det nemlig om aftalen mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti, som dels sikrer en mere retfærdig beskatning af danskernes fælles olie, dels sikrer, at vi kan finansiere en historisk investering på 28½ mia. kr. i grønnere og hurtigere tog til danskerne. Det er en investering, som skaber mange tusinde arbejdspladser.

Hvorfor er det, vi ændrer reglerne? Jo, vi skal jo hele tiden sørge for, at vi bruger samfundets olieressourcer bedst muligt, og det gør vi desværre ikke med de gamle regler. De gamle beskatningsregler forvrider nemlig olieselskabernes investeringer på en måde, som ikke er optimal for samfundet som helhed, simpelt hen fordi statens indtægter og selskabernes udbytte af ressourcerne i Nordsøen samlet set bliver mindre, end hvad der er muligt, hvis vi beskatter olieressourcerne klogere. Med faldende olieressourcer på verdensplan mener jeg, at det er en bunden opgave, at vi sikrer en langt større indvending af danskernes fælles olieressourcer. Sideløbende er det selvfølgelig afgørende, at vi også udvikler og fremmer brugen af vedvarende energikilder.

Med det her lovforslag harmoniserer vi beskatningen af kulbrinteindvinding i Nordsøen sådan, at de selskaber, der i dag beskattes efter de gamle regler, fra den 1. januar 2014 vil blive beskattet efter de samme regler, som i dag gælder for eneretsbevillingen og for tilladelser til indvindingsvirksomhed meddelt den 1. januar 2004 eller senere. Lovforslaget indeholder desuden en overgangsordning, som betyder, at selskaberne får en rimelig overgang til nye regler. I lovforslaget nedsætter vi kulbrinteskattesatsen fra 70 pct. til 52 pct., og vi nedsætter kulbrintefradraget til 5 pct. i 6 år i stedet for 25 pct. i 10 år. Feltafgrænsning bliver ophævet, så selskaberne kan modregne underskud fra et felt i indkomst fra et andet felt. Endelig ophæver vi produktions-, dispensations- og rørledningsafgifterne.

Her er det særlig vigtigt at hæfte sig ved, at vi ophæver feltafgrænsningen. Under de gamle regler, altså de nugældende regler, kan man ikke fratrække underskud fra et urentabelt felt i overskud fra et lønsomt felt. Fradragene er bundet til aktiverne på hvert enkelt felt, og det mindsker selskabernes incitament til at efterforske og udbygge felter, særlig felter, hvor der er stor risiko for tab. Det problem vil vokse, i takt med at felterne med de bedste olieforekomster bliver udtømt. Vi fjerner derfor feltafgrænsningen, så olieselskaberne får et større incitament til at investere samfundsøkonomisk rentabelt, når de bliver omfattet af de nye regler.

Samlet set vil provenuet frem til 2042 være på ca. 28½ mia. kr. Hvad skal de her 28½ mia. kr. så bruges på? Når vi harmoniserer beskatningen i Nordsøen, får vi et merprovenu, og partierne, der er bag aftalen – regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti – er enige om at etablere Togfonden DK. Via fonden vil vi investere de her penge fra alle danskernes olie i kollektiv trafik. Det vil nemlig være til gavn for alle danskere. Partierne er også enige om, at midlerne i Togfonden DK overordnet vil blive brugt til at virkeliggøre timemodellen og elektrificere hovedjernbanestrækningerne i hele Danmark. I den periode, hvor der bliver anlagt bedre og hurtigere tog, vil alle Togfonden DK's investeringer betyde, at der bliver behov for op til 20.000 flere bygge- og anlægsarbejdere og medarbejdere i serviceerhvervene til at løfte den her store opgave.

I offentligheden er der blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Her er svaret nej.

Kl. 15:24

Lovforslaget ændrer ikke på beskatningen i indkomstår før 2014, hvorfra de nye regler får virkning. Der indgår altså ikke elementer med tilbagevirkende kraft i lovforslaget.

I offentligheden er det også blevet heftigt debatteret, hvorvidt de nye regler vil skade aktiviteten i Nordsøen. Der vil jeg sige, at de regler, der blev indført i 2003, har vist, at de i højere grad end de gamle regler sikrer, at selskaberne investerer samfundsøkonomisk rentabelt. Reglerne fra 2003 har ikke afholdt de berørte selskaber fra at investere. Den sidste udbudsrunde og ikke mindst forhåndsinteressen for den kommende syvende udbudsrunde, hvor alle tilladelser er omfattet af de nye regler, vidner om, at der fortsat er stor interesse for den danske del af Nordsøen. Det betyder ikke, at alle selskaber kører videre efter fastlagte planer. Nogle selskaber vil selvfølgelig revurdere deres planer, men der er ikke belæg for at sige, at aktiviteten går i stå. Tværtimod skaber vi med loven klarhed over de langsigtede rammevilkår, og på en række punkter forbedrer vi vilkårene, f.eks. ved at selskaberne får bedre adgang til at udnytte underskud fra et felt i et andet felt.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er et rigtig godt forsalg, som sikrer, at vi udnytter danskernes fælles olieressourcer langt, langt bedre. Det giver os mulighed for at investere i hurtigere og mere miljøvenlige tog til glæde for mange danskere i deres hverdag. Så er der også en masse gode arbejdspladser som konsekvens af det her forslag.

Selvfølgelig kan Socialdemokratiet støtte sådan et forslag.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Mike Legarth (KF):

Nu står ordføreren på talerstolen og siger, at der ikke er tale om tilbagevirkende kraft. Vil det sige, at ordføreren er klogere end Advokatrådet, der repræsenterer den juridiske videnskab i det her land, og som jo i sit høringssvar klart og tydeligt har tilkendegivet, at det er med tilbagevirkende kraft?

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Thomas Jensen (S):

Det her var jo noget, vi diskuterede meget under forhandlingerne, og jeg er glad for, at der har været en relativt bred tilslutning til den her aftale i Folketinget, nemlig at både Enhedslisten og Dansk Folkeparti tilsluttede sig, og det var også helt tydeligt – det fremgik også i offentligheden – at Dansk Folkeparti virkelig var indgående optaget af det her emne. Jeg er glad for, at jeg nemlig kan citere, hvad deres forhandler, hr. René Christensen, sagde, dengang aftalen var i hus:

»Jeg er glad for, at vi er blevet enige om en aftale, som sikrer en fornuftig beskatning i Nordsøen uden tilbagevirkende kraft«.

Det vidner jo om, at vi har løst den knast, dengang vi sad inde ved forhandlingsbordet. Samtidig vil hr. Mike Legarth jo også, hvis han har lyttet til min ordførertale, have kunnet høre, at der ikke er nogen af de her regler, der træder i kraft før den 1. januar 2014. I dag har vi jo den 26. november 2013, så enhver, der følger med i den her debat, kan jo se, at der ikke er noget med tilbagevirkende kraft. Vi behandler i dag et lovforslag, som skal træde i kraft pr. 1. januar næste år.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mike Legarth.

Mike Legarth (KF):

Det er sjældent, at jeg har hørt en ordfører, der skulle imødegå Advokatrådet, der repræsenterer den juridiske videnskab, ved at bruge en anden ordførers udgangspunkt, altså kommentarer til nogle forhandlinger. Det, jeg spurgte ordføreren om, var: Anerkender man, at Advokatrådet tilkendegiver, at der er tale om tilbagevirkende kraft? Det er det første.

Det næste led er, at det jo er et faktum at f.eks. Bayerngas har meddelt, at de kun får overgangsordning i 2012 og 2013. I 2014, 2015 og 2016 gælder overgangsordningen ikke, men der skal de betale de udgifter, de har, for ting, der er besluttet og bestilt inden. Det er da uretfærdigt, dybt uretfærdigt.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Thomas Jensen (S):

Der er jo forskellige interessegrupper også fra den såkaldte olielobby, som har gentaget og gentaget ordet tilbagevirkende kraft, men vi står her i dag, den 26. november, og behandler et lovforslag, som skal træde i kraft pr. 1. januar 2014, og så kan hr. Mike Legarth vel også godt se, at det ikke er lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan af ordførerens tale konstatere, at der er tale om en generel skattestigning her, altså 28,5 mia. kr. i generel skattestigning. Når den samme ordfører tidligere har brystet sig af, at der er lavet en vækstaftale, der sænker skatter og afgifter, fordi det fremmer danske arbejdspladser, så vil jeg gerne have ordføreren til at beskrive, hvordan stigende skatter og afgifter kan være gavnligt for beskæftigelsen.

Jeg vil også gerne have, at ordføreren bekræfter, at det tilsagn, som statsministeren gav, da vækstpakken blev præsenteret, om at regeringen ikke ville komme med nye generelle stigende skatter og afgifter, er brudt med det her forslag.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Thomas Jensen (S):

Ved at vi går ind og ændrer i de beskatningsregler, sikrer vi, at der kommer en indtægt på 28,5 mia. kr. over en lang årrække, som vi selvfølgelig investerer. Det er danskernes penge, fordi det er danskernes olieressourcer ude i Nordsøen. Derfor sikrer vi, at pengene bliver brugt på at lave en togfond, og den togfond skal bruges til at elektrificere jernbanenettet i Danmark.

På den måde sikrer vi, at der i anlægsfasen er en masse gode arbejdspladser i den, og vi sikrer også, at når togene ruller derudad, øger det mobiliteten, det øger arbejdsudbuddet, og på den måde er det også gavnligt for dansk økonomi. Så det her med at male en vis herre på væggen her i salen i dag synes jeg er meget, meget forvridende i forhold til de forhold, som kommer til at være konsekvensen af det her lovforslag.

Ja, det er sådan, at vi hæver beskatningen på et område, men der er stadig væk stor, stor interesse for at udvinde olieressourcerne i Nordsøen. Så jeg synes bare, at Venstre skulle se at glæde sig over, at der er en regering, der gør noget for at skabe arbejdspladser i Danmark

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Ja, det vil vi gerne se nogle resultater af. Men jeg konstaterer altså, at Socialdemokraternes skatteordfører vedstår, at det løfte, som statsministeren gav, da vækstpakken blev præsenteret, blev brudt 72 timer efter. Og så er jeg jo bare interesseret i at vide: Når det nu var i Nordsøen, at man kunne bryde det løfte om ikke at hæve skatter og afgifter, hvem er så de næste, der skal være bekymret for, at det løfte, som statsministeren har givet flere gange, ikke holder?

For ordføreren må da være klar over, at den usikkerhed, der med sådan et løftebrud bliver skabt om, hvad det er for et investeringsklima, der er i Danmark, har en betydning for, om udlandet vil investere i Danmark. Men det er måske helt forbigået ordførerens opmærksomhed, at der er nogle, der holder øje med, hvad det er for nogle rammevilkår, vi byder virksomheder i Danmark, og hvor troværdigt det er, når landets statsminister siger, at der ikke kommer stigende skatter og afgifter, for efter 72 timer så at hæve dem.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Thomas Jensen (S):

Der kommer med det her lovforslag nogle meget sikre og langsigtede rammevilkår, som olieselskaber kan forholde sig til, når de overvejer deres investering i Danmark. Vi sørger nemlig for at ensarte beskatningsreglerne, uanset hvornår man har startet på sit felt, og vi sikrer, at de her regler jo ligger fast i en lang, lang årrække. Så på den måde sikrer vi et godt og faste investeringsklima.

Hvis der var plads til selvransagelse hos hr. Torsten Schack Pedersen, kunne man måske lige minde ordføreren om, at den korte tid, hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, var dér, hvor vi mistede 132.000 private arbejdspladser i Danmark. Og dér brandskattede hr. Lars Løkke Rasmussen dansk erhvervsliv med 22 mia. kr. – ikke bare et enkelt år, men hvert eneste år efterfølgende. Dansk erhvervsliv skulle have ekstra byrder midt i den værste økonomiske krise, vi har set siden 1930'erne. Jeg synes bare, det var på tide, at Venstre erkendte, at det er dem, der har gjort det dyrere at drive virksomhed i Danmark.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jakob Engel-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:29

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om han tror på princippet bag udbud og efterspørgsel.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Thomas Jensen (S):

Jeg har det sådan, at jeg tror på, at markedskræfterne er det bedste fordelingsinstrument, der findes. Men jeg tror også på, at vi skal gå ind og sørge for at regulere de negative konsekvenser, der kan være

af det. Så derfor siger vi jo det der med, at markedskræfterne og den kapitalistiske økonomi aldrig er rar som herre, men er meget god at have som tjener.

KL 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:30

Jakob Engel-Schmidt (V):

Når jeg spørger, skyldes det blot, at ordførerens åndelige forbundsfæller i tænketanken Kraka, som jo selv karakteriserer sig som beliggende i hvert fald i centrum og måske også med visse venstreorienterede tendenser, har lavet en udregning, hvor man vurderer, at ordførerens lovforslag vil resultere i et output på negative 5 pct. olie. Anerkender ordføreren den beregning?

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:30

Thomas Jensen (S):

Jeg kan godt have mine tvivl om, om ordføreren, privatisten, eller hvad vi skal sige, overhovedet ved, hvad der foregår, når vi går ind og laver ændringer i feltafgrænsningen og fjerner feltafgrænsningen og dermed sikrer, at de olieselskaber, som har nogle aktiviteter på flere felter og står over for det spørgsmål: Vi har noget her, der giver overskud på et felt, men vi er ikke sikre på, hvad konsekvensen vil være, hvis vi prøver at tage noget olie op på et andet felt. Men så giver vi jo her mulighed for, at man kan fradrage de udgifter og underskud, man måtte have på et andet felt, i det overskud, man har fra det første felt. Og på den måde sikrer vi, at flere olieselskaber tager langt flere af danskernes fælles olieressourcer op af Nordsøen, og at vi tjener flere penge på det – både det enkelte selskab og statskassen. Det synes jeg er et ret godt incitament der er i det her lovforslag.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes ikke helt, at vi kan diskutere det her skatteforslag uden at diskutere, hvad pengene skal gå til, så derfor vil jeg lige minde om, at fra aftalen blev indgået mellem regeringen og Enhedslisten og Dansk Folkeparti, gik der kun ganske få døgn, til Dansk Folkepartis og Enhedslistens repræsentanter fra aftalen var ude at problematisere, om man nu kunne få passagerer nok til den timedrift, som er det endelige mål med, at man opkræver flere skatter hos olieselskaberne.

De to partier har jo, forstår jeg, det synspunkt, at man bør indføje nogle flere stationer, nogle flere stop, mellem de store byer, sådan at man får samlet de sidste passagerer op, så der ikke kører tomme tog rundt. Men så ryger jo hele meningen med, at det kun skal tage en time at køre fra København til Odense og fra Odense til Århus og fra Odense til Esbjerg osv. Har man løst det problem? Man havde jo ikke løst det, inden man besluttede, at pengene skulle opkræves. Har man så løst problemet nu?

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:32 Kl. 15:35

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo gerne sådan, at det er en fordel, at man, hvis man vil bruge penge, også sørger for at have pengene. Derfor synes jeg også, at det er den rigtige rækkefølge, det her er foregået i, nemlig sådan, at man har sikret, at man har fundet finansieringen, og der synes jeg at det er godt, at både Dansk Folkeparti og Enhedslisten er med på, at vi finder den her øgede finansiering, sådan at vi kan give danskernes olieressourcer tilbage til danskerne, i form af at vi laver en timemodel, og at vi laver elektrificerede jernbanestrækninger.

Det vil nok også være hr. Ole Birk Olesen bekendt, at forhandlingerne om, hvordan det konkret skal foldes ud over det danske land, pågår i Transportministeriet, og derfor kan vi ikke stå her og løfte sløret for, hvad der foregår der. Det synes jeg de modige partier, som er med til at finde pengene, skal sidde at finde ud af i ro og mag, og på den måde skal vi også sikre, at danskerne får tog til tiden og får tog hver time mellem de store byer.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:33

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes da nok, at begrundelsen for at opkræve en skat jo må være, at man skal bruge pengene til noget fornuftigt. Hvis man endnu ikke har fundet ud af, at pengene kan bruges på noget fornuftigt, og er uenige om, hvordan pengene skal bruges, og om det overhovedet giver mening at have timedrift mellem byerne, fordi der ikke er passagerer nok til det, og når nogle partier hellere vil have, at der er flere stop undervejs, så det tager mere end en time at køre fra den ene by til den anden by, så synes jeg nok, at det er lidt præmaturt at ville opkræve pengene allerede. Altså, pengene skal åbenbart bare opkræves. Jeg tror, at Socialdemokraterne vurderer, at det er en vindersag at opkræve flere penge fra boligselskaberne, bare fordi man gør det. Og så må man jo finde på et eller andet at bruge pengene på bagefter. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Thomas Jensen (S):

Nej, det der er excentrisk vanvidstale. Jeg vil sige, at det bliver til stor, stor gavn og glæde for danskerne, at vi får rullet nogle hurtigere og bedre tog ud i det danske land, sådan at vi sikrer, at folk, der f.eks. vælger at bo i Odense, men arbejder i hovedstaden, kan komme frem og tilbage på en time. Det samme gør sig gældende, hvis man bor i Odense og arbejder i Århus. Man kan komme frem på en time. Det bliver til stor gavn for danskerne.

Jeg hæfter mig også ved, at nogle af de partier, som ikke har haft mandsmod til at finde finansieringen, af og til at går rundt og siger, at de også går ind for, at vi skal have elektrificeret togbanenettet i Danmark. Så det her bliver til stor gavn for danskerne, og det vil også gå op for hr. Ole Birk Olesen, når han om ganske få år tager et elektrificeret tog.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Dennis Flydtkjær.

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Lovforslaget implementerer aftalen fra den 17. september 2013 mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti om harmonisering af beskatning i Nordsøen, og da Dansk Folkeparti er en del af den aftale, kan vi naturligvis støtte det her lovforslag.

Lovforslaget handler kort fortalt om, at man harmoniserer beskatningen af kulbrinteindvinding i Nordsøen, så de selskaber, der i dag beskattes efter de gamle regler, kommer under de nye fra den 1. januar 2014, så de derefter vil blive beskattet efter de samme regler, som i dag gælder for bl.a. danske Mærsk. Vi synes i Dansk Folkeparti sådan set, det er en god idé, at vi foretager den her harmonisering, for hvorfor skal udenlandske selskaber slippe billigere end danskejede Mærsk?

De nye regler bliver sådan, at hvor man i dag har en kulbrinteskattesats på 70 pct., er den fremadrettet på 52 pct. Kulbrintefradraget nedsættes til 5 pct. i 6 år i stedet for 25 pct. i 10 år. Det vil sige, at man tidligere havde en fradragsprocent på 250 pct. på alle investeringer, hvilket må siges at være ret så lukrativt, og vi synes, det er fint, at man foretager en justering af det.

Feltafgrænsningen ophæves også, så selskaberne kan modregne underskud fra felt til felt i indkomsten, og det er også en positiv ting. Så vi synes kun, det er positivt, at selskaberne nu kommer til at konkurrere på fair og lige vilkår.

Hvad angår debatten om, hvorvidt det er med tilbagevirkende kraft, må jeg bare sige, at det her altså er samme overgangsregler, som gjaldt for selskaberne og det, de fik med Nordsøaftalen for 2003, hvor Venstre og Konservative var med sammen med Dansk Folkeparti og De Radikale. Derudover vil jeg sige, at der specielt i det her forslag faktisk er en lempeligere overgangsregel; der er lavet en speciel overgangsregel, som er målrettet de olie- og gasselskaber, der endnu ikke har iværksat en produktion. Det er en overgangsregel, der vedrører selskabernes kulbrintefradrag, hvor man sikrer, at investeringsudgifter vedrørende felter, der endnu ikke er i produktion eller er under udbygning ved overgangen, også omfattes af de her overgangsregler. Det er sådan set lempeligere overgangsregler, end der var i 2003.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at jeg synes, det er vigtigt, at man har i tankerne, at undergrunden i Nordsøen sådan set er vores fælles undergrund. Jeg synes, det er vores pligt som folketingsmedlemmer, at vi finder en balance, hvor vi maksimerer beskatningen, så vi får mest ud af det, men at det også stadig væk kan være attraktivt at producere ude i Nordsøen. Den balance synes vi faktisk at man har fundet med den her aftale, så derfor støtter vi den, og det var også derfor, vi indgik den med regeringen og Enhedslisten.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 15:37

Mike Legarth (KF):

Vi har lige været ramt af en verdensomspændende finanskrise, som har gjort, at alle virksomhederne har det rigtig svært, og synes ordføreren så, at det er det rigtige skridt at tage, at vi så kommer som land og pålægger nye skatter og afgifter for de virksomheder, der opererer i Nordsøen? Tror ordføreren på, at det giver vækst og nye arbejdspladser? Det vigtigste er det med den tilbagevirkende kraft, som ordføreren afviste fra talerstolen. Jeg citerer nu – før prøvede jeg bare at redegøre for det – fra Advokatrådets bemærkninger i deres høringssvar: Advokatrådet er principielt betænkelig ved, at lovgivning får formel eller faktisk tilbagevirkende kraft. Rådet noterer, at lovforslagets overgangsbestemmelse medfører en faktisk ikraft-

trædelse, der afviger fra det mere sædvanlige, derved at allerede foretagne investeringer bliver omfattet.

Det vil altså sige, at virksomheder, der har været i god tro, nu oplever, at staten kommer som en tyv om natten og pålægger dem ny skat af noget, som man har truffet beslutning om tidligere, og som man ikke kan lave om på. Synes Dansk Folkeparti og ordføreren, at det er fair og rimeligt at behandle folk på den måde?

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil sige, at jeg synes, det faktisk er lidt mærkværdigt, at man hos De Konservative er så meget modstander af den her harmonisering af skattereglerne, for man får det op på præcis samme niveau, som da De Konservative selv sad på erhvervsministerposten og selv sad i regering, selv om det godt nok var en Venstremand, der var skatteminister. Det er præcis de samme regler, som man selv synes var gode i 2003, som man nu synes er helt forfærdelige i 2013. Den modstand mod det undrer mig lidt. Vi sikrer sådan set bare, at udenlandske selskaber kommer til at betale det samme som danske Mærsk, og det er vel fair nok, at man gør det. I forhold til det med overgangsreglerne har vi hele tiden i Dansk Folkeparti, hvilket man også har kunnet læse i medierne, godt kunnet tænke os nogle endnu bedre overgangsregler, end der er i dag, for det er klart, at Danmark skal være et troværdigt land at handle med. I forhold til de investeringer, man har lavet, ville vi også gerne have haft, at der var nogle bedre overgangsregler. Vi fik faktisk også noget igennem, og det var det, jeg også nævnte i mit ordførerindlæg, nemlig at investeringer, man allerede havde betalt for eller var i gang med at opbygge på et anlæg, faktisk kom med i overgangsreglerne, og det var de ikke kommet, hvis Dansk Folkeparti ikke var mødt op til de her forhandlinger. Så vi har fået flyttet regeringen et stykke ad vejen, men vi ville da gerne have gået endnu længere for at have sikret nogle bedre overgangsregler.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mike Legarth.

Kl. 15:40

Mike Legarth (KF):

For mig er det helt ubegribeligt, at Dansk Folkeparti går med på den her model, sørger for, at vi mister arbejdspladser på vestkysten i tusindvis, og det er altså faktuelt forkert, for da Bendt Bendtsen som konservativ partileder, økonomi og erhvervsminister, i 2003 lavede den nye aftale, indgik han i forhandlinger med olieselskaberne, og de gik frivilligt over på den her ordning. Det er i diametral modsætning til det, der er sket her, hvor regeringen er kommet som en tyv om natten og har trukket et nyt skattesystem ned over hovedet på virksomhederne, uden at de bliver hørt overhovedet.

Faktum er, at et eksempel er Danoil, et stærkt dansk repræsenteret, mindre olieudvindingsselskab, der ikke alene bliver ramt af, at man på grund af det udbytte, man får fra Nordsøen, får fjernet 10 pct. af udbyttet svarende til 42 mio. nu også skal rammes af en ekstra høj beskatning. Det er jo fuldstændig urimeligt, og det er ubegribeligt, synes jeg, at Dansk Folkeparti stadig står ved det. Har man ikke fortrudt, efter at alle fakta er kommet frem, at man har involveret sig i den her sag?

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Dennis Flydtkjær (DF):

Det, jeg synes er urimeligt, er, at hvis man ser på de selskaber, der i dag fungerer på de gamle regler, ser man, at de i gennemsnit betaler 40 pct. i skat. Dem, der er på de nye regler, som bl.a. er danske Mærsk, betaler 60 pct. i gennemsnit i skat. Det er da ganske urimeligt, at vi har udenlandske selskaber, som slipper meget billigere end danske selskaber, som faktisk er danske arbejdspladser. Er det ikke fair, at man laver en harmonisering af de regler, så man faktisk får lige vilkår?

I øvrigt forstår jeg ikke den modstand, der hele tiden er, når det er præcis de samme regler, som den konservative erhvervsminister selv satte sig for bordenden og fik lavet. Det var jo, at man lavede en forhandling, så det er præcis de samme overgangsregler, faktisk lempeligere overgangsregler, fordi vi har fået den her kattelem ind i det. Så jeg forstår altså ikke den store modstand.

Jeg er ikke enig i, at det her kommer til at koste flere tusinde arbejdspladser – tværtimod. Nu sænker man faktisk kulbrinteskatten fra 70 til 52 pct., hvilket gør, at det bliver mere attraktivt at producere noget mere olie, og når der kommer mere olie gennem rørene, kommer der altså også nogle flere arbejdspladser.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

Ole Birk Olesen (LA):

Når man spørger de involverede selskaber, siger de jo, at deres investeringer i at hente olie op fra Nordsøen vil falde, som følge af at skatten bliver højere. Det ville da også være mærkeligt andet. Jeg har da aldrig nogen sinde hørt om, at man kan pålægge produktion i Danmark en højere skat, uden at det har nogen som helst konsekvenser for lysten til at investere i den produktion. Det er aldrig set før, at man helt konsekvensfrit kan hæve skatten på produktion i Danmark.

Det afviser regeringen jo og siger, at det vil ikke koste nogen som helst arbejdsplads. Der vil måske endda komme flere arbejdspladser til Danmark, fordi man øger beskatningen af olieselskaberne. Hvordan ser Dansk Folkeparti på det? Vil der ikke blive tabt en eneste arbejdsplads, f.eks. i Esbjerg og omegn, som følge af at man nu hæver beskatningen af olieselskaberne?

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Dennis Flydtkjær (DF):

Det var faktisk noget, vi gik meget i dybden med under forhandlingerne med skatteministeren for at få sikkerhed for, at det ikke kom til at koste arbejdspladser. Vi så faktisk nogle gode notater, der viste, at det gjorde det ikke.

Det hele er selvfølgelig en del af det med Togfonden DK, som giver nogle midlertidige arbejdspladser, men det vil heller ikke komme til at koste arbejdspladser i olieindustrien, fik vi forsikringer om, netop fordi man fik fundet den balance, som gør det mere attraktivt at producere noget mere olie derude. Det skaber altså også nogle flere arbejdspladser, bl.a. i Esbjerg, hvor olien kommer ind. Så nej, jeg tror altså ikke, at det her kommer til at koste en masse arbejdspladser.

Så skal man også have for øje, at det her ikke er som en normal konkurrencepræget virksomhed, som ligger inde midt på land, som måske sælger øl, slik eller laver biler, eller hvad det kan være. Det her er altså indvinding af et råstof ude i Nordsøen, som er et meget lukrativt område, og der er jo ikke samme konkurrence på det område, som der er på de andre.

Så jeg tror ikke, at man kan sætte det op på samme måde. For ellers er jeg jo generelt enig i, at når man sætter skatten op for en virksomhed, bliver konkurrencesituationen værre i forhold til f.eks. virksomheder i udlandet, hvor der måske er en lavere skattesats. Men det her er altså indvinding af råstoffer i Nordsøen, som man ikke helt kan sammenligne med andre erhverv.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:43

Ole Birk Olesen (LA):

Jo, det kan man altså godt sammenligne. Olieselskaberne kan jo vælge at hive olie op andre steder i verden. Danmark er trods alt ikke det eneste sted, hvor der findes olie. Og det vil de gøre. Det er deres besked, nemlig at de vil hellere investere andre steder i verden, i et vist omfang på grund af det her.

Det er da også en helt usædvanlig påstand, at det skulle være sådan, at man kunne hæve skatterne med 28 mia. kr. over nogle år, og at man så kunne bruge de penge på at bygge noget, der skaber en masse arbejdspladser der, hvor man bygger, men at det, at man hæver skatterne, ikke skulle føre til tab af en eneste arbejdsplads. Jeg ved godt, at det er regeringens påstand, men er det virkelig også Dansk Folkepartis påstand. Man plejer at være lidt mere økonomisk snusfornuftig på det her område hos Dansk Folkeparti.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvis vi nu kigger på den ordning, vi lavede i 2004, vil vi se, at danske Mærsk bl.a. har været omfattet. Jeg har da ikke set dem løbe skrigende bort fra den danske undergrund. Tværtimod har de faktisk fået rigtig store overskud – til gavn for både firmaet, men også den danske statskasse.

Hvorfor skulle man tro, at de andre selskaber løber skrigende bort, fordi de kommer på lige vilkår med danske Mærsk? De kan jo temmelig sikkert få det samme store overskud, også til gavn for statskassen. Det er det, det hele handler om. Jeg er ikke så bange for, at der ikke er nogen, der vil investere i undergrunden derude, når det er så lukrativt, som det er i dag.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Fra radikal side synes jeg, at aftalen om harmonisering af beskatning af nordsøolien grundlæggende er god. Der er grund til at kvittere for, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti gik med i forliget. Med forliget sker der en harmonisering, så de selskaber, der i dag beskattes efter de gamle regler, fra nytår 2014 bliver beskattet efter de samme regler, som gælder i dag for eneretsbevillingen og for tilladelser meddelt den 1. januar 2004 og fremefter.

Bare lige for at komme ind på nogle af hovedlinjerne i forslaget vil jeg sige, at kulbrinteskattesatsen bliver nedsat fra 70 pct. til 52 pct. og kulbrintefradraget nedsættes til 5 pct. i 6 år i stedet for 25

pct. i 10 år. Det er med til at forrykke incitamentsstrukturen, og det er jo den, der er meget debat om. Feltafgrænsningen ophæves, så selskaberne kan modregne underskud fra et felt i indkomst fra et andet felt. Og sådan er der en lang række andre elementer, som jeg vil undlade at komme ind på. I stedet for vil jeg bruge min sparsomme tid på at sætte den her aftale i perspektiv.

Nedsættelse af kulbrintefradraget vil især øge beskatningen af meget attraktive felter, mens lempelserne vil komme mere marginale felter til gavn. Der er blevet udtrykt en bekymring, og den kan man jo også se udtrykt i dag, om, at aktiviteten fremadrettet vil gå ned i kadence. Men jeg mener samlet set ikke, at der er belæg for at sige, at aktiviteten går i stå, og at vi kommer til at mangle penge og provenu. Jeg fristes nærmest til at sige tværtom. Der bliver nu skabt klarhed over de langsigtede rammevilkår og på en lang række punkter forbedrede vilkår i form af lavere skattesats, afskaffelse af bruttoskat og bedre adgang til at udnytte underskud.

Jeg mener også, at mange af de virksomheder, som bliver berørt af det her efter den harmonisering, jo også har kunnet se det her komme, og på den måde tror jeg også man skal se på effekten og betydningen af at der er skabt klarhed.

Så er det også væsentligt at få sagt, at de ekstra indtægter går til kollektive og bæredygtige trafikinvesteringer til gavn for rigtig mange danskere.

Så samlet set kan Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Mike Legarth (KF):

Jeg synes jo, det er uhyre interessant, at der står en ordfører for Det Radikale Venstre og peger på, at det er til fordel for Danmarks statskasse, at man hæver skatter og afgifter, og at man indfører ny beskatning med tilbagevirkende kraft. Det havde jeg aldrig troet skulle ske, men det er det altså nu.

Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor Det Radikale Venstre ikke har været talsmand for at gøre, ligesom man gør i Norge, hvor man siger, at hvis man skal have nye projekter og nyt skattesystem, så skal det gælde fra 1. januar 2014; alt det, der er besluttet, alt det, der er bestilt osv., fritager man selvfølgelig, men så starter man på en frisk fra 1. januar 2014. Hvorfor lyttede De Radikale ikke til det og gjorde det samme som Norge?

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Nadeem Farooq (RV):

En ting er, at vi i forbindelse med diskussionerne meldte ud, hvad det var, vi havde i agt at gøre med hensyn til harmonisering. Noget andet er, at jeg mener, at når vi lægger op til et eftersyn af nordsøoliebeskatningen, så må der også være en forventning om, at det kan komme til at præge ens vilkår, hvis man vælger at investere forud for det. Jeg vil ikke kategorisk afvise den her snak om tilbagevirkende kraft – selvfølgelig kan der være elementer af det, som spørgeren siger, som kan være rigtige – men jeg mener ikke, at det er så entydigt, som spørgeren lægger op til. Derfor mener jeg ikke, man kan tale om, at vi på den måde har trådt det under fode. Jeg mener, at man godt kunne have set det komme. Derudover mener jeg, at vi har lyttet ved at sige, at det træder i kraft fra 1. januar 2014. Jeg mener ikke, det er så entydigt, som spørgeren gør det til.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mike Legarth.

Kl. 15:49

Mike Legarth (KF):

Da man i England forsøgte sig med at hæve beskatningen, fik man væsentlig lavere investeringer, væsentlig lavere udbytte – så lavt, at man måtte lave det om igen.

Men tilbage til det med den tilbagevirkende kraft: Altså, det må da stå indlysende klart, også for hr. Nadeem Farooq som skatteordfører for Det Radikale Venstre, at når Advokatrådet siger, at der er tale om tilbagevirkende kraft, så står det fast. Så er der nogle, der kan sige: Jamen det tror vi ikke på. Men jeg hører da ikke Det Radikale Venstres ordfører også sige, at den juridiske videnskab behøver vi ikke at lytte til; og man behøver heller ikke at lytte til Danoil, der har gjort opmærksom på, at det her giver et massivt tab i dækningsbidraget og bundlinjeresultatet; og man behøver ikke at lytte til det norsk-tyske Bayerngas, der siger, at de trækker sig fra deres involvering, fordi det her simpelt hen er for uretfærdigt og urimeligt – eller hvordan står Det Radikale Venstre i den sag?

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:50

Nadeem Farooq (RV):

for kan vi støtte forslaget.

Det var mange spørgsmål på en gang – ny konservativ stil måske.

Det er klart, at når Advokatrådet ligesom hæver pegefingeren, så lytter vi selvfølgelig. Og det er klart, at den bekymring, der har været fra Danoil og Bayerngas, har vi også lyttet til. Men når man skal træffe upopulære beslutninger, bliver man nødt til at se tingene ud fra et holistisk, helhedsorienteret billede, og det har vi gjort, og der-

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan forstå, at den radikale skatteordfører er med på, at det her lovforslag rummer en generel stigning i skatter og afgifter i Danmark. Man praler af, at man får et provenu, som man kan bruge på udgiftskrævende forslag.

Jeg skal bare høre, hvordan den radikale ordfører har det med, at statsministeren, 72 timer før det her udspil blev præsenteret, gav danskerne er et klokkeklart løfte om, at den her regering ikke ville komme med generelle stigninger i skatter og afgifter. Hvordan mener den radikale ordfører det hænger sammen med forslaget? Var det en troværdig melding fra statsministeren?

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Nadeem Farooq (RV):

Jeg synes, det er et meget raffineret forsøg på spin, men jeg køber det ikke. Jeg har som radikal ordfører været en af dem, der mener, at smertegrænsen for skatter og afgifter er nået, så jeg klappede ihærdigt over statsministerens tilkendegivelser af, at der ikke ville komme generelle forhøjelser af skatter og afgifter. Men samtidig vidste vi også godt, at der ville komme et eftersyn af nordsøbeskatningen.

Jeg mener, der er tale om en harmonisering, og jeg mener ikke, at man kan sige, at det er i strid med statsministerens vurdering og tilkendegivelse. Og jeg håber da også, at spørgeren så at sige vil forsøge at indgå i et samarbejde for at sikre, at vi ikke forhøjer skatter og afgifter. Så jeg håber da ikke, at spørgeren er ked af statsministerens udmelding om, at vi ikke skal sætte skatter og afgifter op.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Nej, jeg er nemlig begejstret for statsministerens tilkendegivelse. Men problemet med den her regering er jo, at den siger så meget flot, men den gør bare det modsatte. For den tilkendegivelse var så noget værd i 72 timer, for så havde man en undskyldning, mente man, for alligevel at hæve skatter og afgifter. Hvis nu det er den radikale ordførers udlægning, der skal stå til troende, skal jeg bare vide, hvem det så eller er, der kan risikere, at det her løfte ikke rigtig betyder noget. Den her gang var det olieselskaberne, er der andre steder, hvor regeringen mener man har en kattelem, en mulighed for alligevel at hæve skatter og afgifter? For sidste gang, statsministeren sagde det, holdt det i 72 timer.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Nadeem Farooq (RV):

Det, som spørgeren fremfører, lyder meget godt, men jeg må bare melde hus forbi, for det, der er afgørende i den her sag, er, at beskatningen af nordsøolien og eftersynet af selv samme var varslet, og på den måde mener jeg ikke, at man kan sige, at det er i modstrid med statsministerens udmelding for godt et år siden. Derudover plejer Venstre jo at kritisere os for ikke samlet set at have sat skatten for meget ned, altså at skattelettelserne har været få. Men begge dele kan jo ikke på samme tid være sandt, så jeg synes, der er tale om en modsætning der.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Ole Birk Olesen (LA):

Den radikale ordfører er jo uddannet økonom fra Københavns Universitet, og der har ordføreren læst en masse bøger osv., og jeg vil gerne spørge til indholdet af de bøger. Hvad fortæller de om, hvad der sker, hvis staten pålægger en ekstra skat på produktion og afkast i en bestemt branche? Hvad fortæller bøgerne så der sker med lysten til at investere i den branche?

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Nadeem Farooq (RV):

Nu var jeg jo en af dem, som gennemførte hele studiet. Når man er på første år på økonomistudiet, lærer man jo om, at i fravær af markedsfejl, efter simple udbuds- og efterspørgselsmodeller, virker skatter velfærdsforringende – velfærd også forstået som velstand. Men når man så læser flere bøger på et senere tidspunkt på studiet, lærer man også om markedsfejl og om, at skatter kan virke på en kom-

pleks måde, for der går man ikke fra fravær af skatter til eksisterende skatter, men at skatter kan blive ændret undervejs, og at incitamentsstrukturer også bliver ændret undervejs. Så jeg ved ikke, hvad det er, spørgeren forsøger at få mig til at sige, men det må spørgeren så uddybe nu.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:56

Ole Birk Olesen (LA):

Det lød lige kort, som om ordføreren troede, at jeg havde gået på økonomistudiet i Aarhus; det har jeg ikke, jeg har gået på et andet studie, som jeg så skiftede fra, men det er noget helt andet.

Det, jeg sådan set gerne vil vide, er, at når regeringen svarer, at investeringerne på det her område slet ikke vil blive berørt, er det så i overensstemmelse med, hvad ordføreren har lært på økonomistudiet på Københavns Universitet, altså at når man pålægger ekstra skat på produktion og afkast fra produktion i en branche, så er investeringerne i branchen og skabelsen af arbejdspladser i den branche uberørt af den ekstra beskatning?

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Nadeem Farooq (RV):

Jeg håber ikke, at der er nogen, der har fremført det synspunkt, at det helt sikkert ikke vil få nogen effekt på aktiviteten – det håber jeg ikke. Det er jo sådan, at når man som prognosemager prøver at foruddiskontere fremadrettet, har man nogle sandsynlighedsscenarier, og hvis jeg skal prøve at lyde nogenlunde som en politisk økonom, vil jeg sige, at vi finder det plausibelt, at den model, som ministeriet har lagt frem, vil være den, som bliver scenariet fremadrettet.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes jo, det er dejligt, når man skal tilbringe en hel dag i salen, at det så er med sådan nogle rigtig gode lovforslag, som vi behandler i dag. Det har været lang tid undervejs, og det er jo ingen hemmelighed, at SF og andre partier har syntes, at vi skulle kigge på Nordsøbeskatningen, og da skatteministeren fremlagde det her forslag til, hvordan man kunne lave en model, synes jeg faktisk, det var en rigtig god måde at gøre det på, for vi havde ønsket at kigge på den eksisterende model fra 2003. Men som jeg også sagde i mit svar til hr. Torsten Schack Pedersen, var der lavet nogle juridiske spidsfindigheder i aftalen fra 2003, der gjorde, at vi simpelt hen ikke kunne røre ved den.

I stedet for at lade stå til synes jeg regeringen og skatteministeren har fundet en rigtig god model, hvor vi siger: Jamen selvfølgelig skal udenlandske selskaber beskattes og have de samme vilkår som DUC, herunder Mærsk. Det er helt klart. Så regeringen har lavet en aftale med DF og Enhedslisten, og det vil jeg gerne takke begge partier for, og jeg synes, det har været et rigtig godt forhandlingsforløb, og jeg synes også, at begge partier har bidraget rigtig godt til forløbet, også i forhold til overgangsordningen, som DF's ordfører var inde på. Det giver os jo et provenu på over 28 mia. kr., som skal bruges i Togfon-

den DK for at bringe den danske togdrift ind i det 21. århundrede. Det bliver en togfond, der kommer til at elektrificere togstrækningen i Danmark, indføre en timemodel og sikre hurtigere tog i hele Danmark, ikke kun de store byer, og opgaven giver endda 20.000 arbejdspladser.

Lovforslaget sikrer også, at udenlandske selskaber, som jeg var inde på, betaler skat og har fradrag efter de samme regler som DUC, og det er jo kun rimeligt. Jeg synes, man må være Venstremand for at synes, at det er rimeligt, at udenlandske virksomheder har en mere gunstig ordning end f.eks. Mærsk. Lovforslaget indeholder også en overgangsordning – det er noget, vi har diskuteret meget i dag – så selskaberne får en rimelig overgang til de nye regler. Ændringerne for beskatningen kommer til at ske fra indkomståret 2014.

Nu er der flere ordførere, der har været inde på det før mig, men jeg vil kort ridse det op: Kulbrinteskattesatsen nedsættes fra 70 pct. til 52 pct.; kulbrintefradraget nedsættes fra 250 pct. til 30 pct. Lige præcis de her to dele sammen med rørledningsafgiften gav jo nogle helt forkerte incitamentsstrukturer – tror jeg det hedder på djøfsk – i forhold til ikke alene skattesatsen, men også fradragssatserne. Nu er jeg datter af en borebisse, så jeg har hørt meget om de her ting i årenes løb. Det har givet nogle helt forkerte incitamenter både i forhold til skattesatser og fradrag, og det tror jeg de fleste af os kunne blive enige om, uanset om man er med i aftalen eller ej. Jeg synes også, det er rigtig godt, at feltafgrænsningen ophæves og selskaber kan modregne et felts underskud i indkomsten fra et andet felt.

Timemodellen vil jeg også kort sige noget om, det har også været oppe i dag, og det skal vi jo diskutere i et andet regi, eller nogen skal diskutere det i et andet regi, med transportministeren, men jeg synes, det er fantastisk, at vi kan lave en aftale, hvor vi både sikrer en ligelig beskatning og ens regler for de operatører, der er i Nordsøen, og at vi så bruger pengene på pendlerne, på at sikre et moderne tog- og skinnenet i Danmark, som samtidig giver en masse arbejdspladser.

Så jeg synes, det er et fantastisk lovforslag, og jeg er rigtig, rigtig glad for, at vi førstebehandler det i dag. Jeg tror desværre ikke, der er så meget, der kommer til at rykke sig i udvalgsbehandlingen – det er ellers det, man som standard plejer at sige, nemlig at man glæder sig til udvalgsbehandlingen – men håbet er lysegrønt, så det kan jo være, at vi kan diskutere det her videre. SF støtter naturligvis lovforslaget og synes, at det er en rigtig god dag i dag.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er lige nogle korte bemærkninger. Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:02

Mike Legarth (KF):

Nu undrer jeg mig jo ikke over, at en ordfører fra et socialistisk parti synes, at det er et helt fantastisk lovforslag, for det er fyldt med fantastisk høje nye skatter. Det kommer ikke bag på mig. Det er jo helt traditionel socialistisk politik, at mangler man nogle penge, så hæver man bare nogle skatter og afgifter, så kommer pengene ind, og så lukker man fuldstændig øjnene og sætter fingrene i ørerne, så man ikke opfatter de konsekvenser, det giver. Så det kan jo ikke betale sig for mig at tage den debat.

I stedet vil jeg forholde mig til det med den tilbagevirkende kraft. Tidligere ordførere har spurgt om det samme. Synes SF's ordfører ikke, det er et problem, at man selv går og siger, at man har lavet en aftale, der ikke har noget med tilbagevirkende kraft at gøre, og så ser vi i høringssvaret, at den juridiske videnskab, Advokatrådet, siger, at det har det. Det siger Dansk Erhverv også, det siger flere andre også, det siger jeg også at det har. Det er helt tydeligt, fordi folk, der har investeret før 2014, ikke får de investeringer, de er forpligtet til at betale skat af efter 1. januar 2014, med i overgangsordningen. Er det ikke dybt uretfærdigt?

Kl. 16:03 Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Selv om hr. Mike Legarth og jeg tit er uenige, må jeg sige, at ordføreren virkelig taler imod bedre vidende. For hr. Mike Legarth ved udmærket, at kulbrinteskatten ikke hæves med det her lovforslag, den sænkes. Vi sænker skatten. Samtidig sænker vi også fradraget, ja, men det er jo helt bizart at sige, at vi kun sænker skatten. Det gør vi ikke. Vi ændrer på nogle vilkår, hvor vi sænker skatten og vi sænker fradraget. Og vi laver nogle langt bedre incitamentsstrukturer, så man ikke investerer fuldstændig i blinde og sætter guldvandhaner op på boreplatformene – nej, det tror jeg nu aldrig er sket; men der har været nogle fuldstændig vanvittige incitamentsstrukturer, samtidig med at man ikke har kunnet få flyttet overskud og underskud mellem felter. Så det her bliver meget, meget bedre.

Men i forhold til spørgsmålet, der ...

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det må vi vente med til næste gang. Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:04

Mike Legarth (KF):

Det er jo fantastisk. Ordføreren får det til at lyde, som om det her er en gavebod for de gasudvindende selskaber i Nordsøen. De får åbenbart noget, fordi regeringen har været så venlig at trække det her nye system ned over hovedet på dem.

Skal vi ikke være helt enige om, vil jeg sige til ordføreren, at det her koster selskaberne i Nordsøen netto. Det koster dem i betaling til staten, og det er det, de opponerer imod. Og al erfaring siger, at når man hæver skatter og afgifter, omkostninger, der så defineres som det, så giver det tab af arbejdspladser, det giver tab af konkurrencevne, det koster til den danske statskasse, og så er det uanstændigt, at man som en tyv om natten kommer og ændrer vilkårene med tilbagevirkende kraft.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:05

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, det er uanstændigt at sige, at man hæver skatten, når man sænker skatten. Det er fuldstændig rigtigt, at der kommer et provenu ud af det her. Det er jo derfor, vi gør det. Vi sænker skatten fra 70 til 52 pct., fordi vi synes, det giver mere mening. Samtidig sænker vi den fradragssats, der har været alt for høj, og så laver vi nogle andre gode regler for nogle af de afgifter, der er.

Nu skal hr. Mike Legarth selvfølgelig have svar på sit første spørgsmål, alt andet ville være urimeligt. Men set i forhold til, at vi tidligere har lavet afskrivningsregler, som har været gældende fra den ene dag til den anden, altså med meget kort tidsfrist, så kan jeg ikke se, hvordan det her skulle være anderledes. Justitsministeriet har gennemgået det her for at se, om der er et problem i forhold til lovgivningen eller til grundloven, til alt muligt. Og det er der ikke. Der er ikke et problem i forbindelse med overgangsordningen.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu synes jeg næsten, det matematiske blev for morsomt: Jamen der var nogle satser, man satte ned, og noget andet, man pillede ved. Altså, drop nu alle de der mellemregninger! Nettoresultatet er, at der er en skatteregning, og SF plejer ellers i forbindelse med det forslag at bryste sig af, at der er nogle selskaber, der skal betale noget mere i skat. Så det var alligevel den mest overraskende forklaring, vi har fået her i dag.

I sit spørgsmål til mig, da jeg var på talerstolen, spurgte SF's ordfører, om ikke der var en fantastisk interesse for den nye udbudsrunde. Jo, jeg hører godt, at der er et tal på 31, men listen over deltagerne i det møde, der omtales, er åbenbart blevet hemmelig, så jeg vil høre, om SF's ordfører er interesseret i, at vi i fællesskab kan få den liste bragt frem under udvalgsbehandlingen, og at vi også kan bede Energistyrelsen om at vurdere, hvor mange af de 31 selskaber, der har været til stede, der har evner og kompetencer inden for olieudvinding.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:07

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Om vi skal have ophævet hemmeligheden om, hvem der har været til møde eller ej, har jeg ikke ret meget holdning til. Altså, jeg synes, det kan være fint nok, at man i sådan nogle indledende runder får lov at have et møde uden at skulle blive hængt op i medierne. Der har været meget medieopmærksomhed på det her med, om man nu vil investere eller ej. Men for mig at se er det ikke noget problem. Jeg ved ikke, om der skulle være noget teknisk i vejen for det, men det har jeg virkelig ikke nogen voldsomme følelser over for.

Men når hr. Torsten Schack Pedersen nærmest latterliggør, at jeg siger, at der er forskel på, om man hæver eller sænker skatten, synes jeg, det er lidt bizart. Det er lidt bizart, når vi sidder nogle skatteordførere i Folketingssalen sammen med skatteministeren og påpeger, at man altså ikke hæver skatten, man sænker skatten, men samlet set kommer der et provenu ud af det, selvfølgelig; det er derfor, vi gør det. Men jeg synes altså, der er forskel på det, og det synes jeg også det var rimeligt at påpege.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Grunden til, at det er lidt interessant, hvem det er, der har meldt sin interesse, er jo spørgsmålene: Hvad er det for nogle selskaber? Hvad er det for en kapital, de har i ryggen? Hvad er det for nogle erfaringer, de har? Hvor plejer de at investere?

For hvis den her påståede store interesse er så stor, kan man jo undre sig over, at det kniber for DONG med at få nye investorer, når det gælder Hejrefeltet, for der er jo ikke andre, der har meldt sig på banen som medinvestor. Min bekymring er, at når vi står med det konkrete, ser det skidt ud, og så kan regeringen gemme sig bag det figenblad, at de siger: Jo, men der er rigtig mange, der er interesserede.

Det ville jo være rart at få det konkretiseret og finde ud af, hvor meget der er i det, for det er jo den bekymring, vi er nogle der har, nemlig at den ændring, som regeringen laver, og som hæver skatten, betyder, at der er selskaber, der ikke vil investere – der er flere, der allerede har meldt det ud i medierne – med risiko for, at det her forslag koster danske arbejdspladser.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Den ændring, som regeringen og Enhedslisten og DF gerne vil gennemføre – altså at sænke skatten og sænke fradraget – giver et provenu. Jeg bliver bare nødt til at blive ved med at påpege det, for det nytter ikke noget at sige, at man hæver skatten. Altså, det er jo også lidt at gøre grin med de folk, der sidder og kigger herpå: De er jo ikke idioter, og jeg tror godt, at folk kan gennemskue – med de relativt få elementer, der er i den her aftale – hvad det betyder at sænke et fradrag og sænke beskatningen og lave nogle afgifter om.

Men igen: Jeg ved ikke, hvad den konkrete begrundelse – hvis ordføreren hører efter, hvad jeg siger – er for, at det skal være anonymt, men på stående fod har jeg hverken nogen følelser for eller imod, så det kan vi for min skyld godt diskutere.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:10

Ole Birk Olesen (LA):

Ordføreren taler ligesom andre fra regeringslejren om det gode i, at man nu får ligestillet beskatningen af DUC's olieudvinding og de udenlandske selskabers olieudvinding. Jeg vil høre, om ordføreren ikke kan bekræfte, at mens DUC investerede kraftigt i olieudvinding i Danmark, havde DUC nogle fordelagtige fradragsmuligheder, mens nye selskaber, der kommer til nu, ikke vil have nogen fordelagtige fradragsmuligheder. Og der er således ikke tale om en ligestilling af de forskellige selskaber i Nordsøen, for der er en tidsmæssig forskydning af, hvornår de opererer, hvornår de investerer.

Dem, der som DUC investerede tidligt, har haft meget fordelagtige fradragsmuligheder, og nu, hvor de hiver olie op, får de sænket beskatningen, mens de nye selskaber så til gengæld står meget ringere.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er rigtigt, at der er en forskel. Men det er også vigtigt at huske på, at de selskaber, som vi diskuterer i dag, jo fik et tilbud om en overgangsordning, som de afslog. De fik et tilbud om det på det tidspunkt, da man lavede det om, og det afslog de.

I forhold til overgangsordningen ved hr. Ole Birk Olesen jo også, at vi har diskuteret det. Nu er DF's ordfører lige gået, men jeg vil da også gerne over for DF kvittere for, at vi i forhandlingerne netop diskuterede overgangsordningerne for at kigge på afskrivningsregler og for at kigge på, hvad satsen skulle sættes ned til. Men det er altså ikke med tilbagevirkende kraft, når det kommer til at gælde fra den 1. januar 2014.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:11

Ole Birk Olesen (LA):

Jo, men det er jo bare, undskyld udtrykket, lidt udenomssnak. For virkeligheden er – hvad ordføreren sådan set bekræftede – at den lovgivning, vi har haft på det her område, har favoriseret Mærsk – DUC – i forhold til, hvordan de nye olieselskaber fra udlandet behandles. Og det skyldes det forhold, at da DUC investerede, var fradragsmulighederne for investeringer store, mens de er små nu, hvor de nye kommer til. Og dermed er det jo hult at tale om, at der er tale om en ligestilling, for det er der ikke.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:12

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der var nogle ordninger i 2003, og den præmis, de blev lavet på, blev også tilbudt de selskaber, som vi taler om i dag. Det valgte man ikke at tage imod dengang. Det ville stadig væk være meget favorable vilkår at drive virksomhed på i Danmark. Der er stadig væk fradragsmuligheder, og skatten er blevet sænket fra 70 til 52 pct. Der er jo ingen, der vrider armen om på nogen.

Selvfølgelig ønsker jeg da, at der også er udenlandske selskaber til stede i Nordsøen, men det er ikke ufavorable vilkår, og jeg er sikker på, at vi også i fremtiden kommer til at se, at der er masser interesse for Nordsøen.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 16:13

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at beklage, at jeg ikke nåede frem til førstebehandlingen af det foregående skatteforslag, L 67, på grund af anden mødeaktivitet her i huset, men jeg kan så meddele, at vi agter at støtte forslaget.

Hvad angår det forslag, vi har til behandling nu, om nordsøolien, støtter vi selvfølgelig også det, fordi det er en del af en aftale, det er et stort fremskridt, og det giver nogle penge, der kan bruges til at forbedre den kollektive trafik og forbedre miljøet, for det gælder om elektrificering af jernbanen. Det er vi helt og fuldt med på, selvfølgelig er vi det.

Skal vi komme noget kritisk om det lovforslag, vi behandler i dag, så er det, at det kommer for sent. Det er jo mange år siden, at skatten burde være sat op også for de her selskaber. Når der nu har været en diskussion om, om Mærsk og Shell og Chevron, som udgør DUC, har haft bedre vilkår end de selskaber, vi snakker om i dag, så er jeg fuldstændig enig. Det er også derfor, at vi i årtier har talt for, at dem, der har det meste af olien, det er jo DUC-selskaberne med Shell som den største og så Mærsk og Chevron, bare har skovlet penge hjem, som burde være endt i fællesskabets kasse. Det har vi prøvet at få gjort bedre gennem tiderne, og det vil vi stadig væk gøre.

Vi arbejder stadig væk for, at de selskaber, som udgør DUC, kommer til at betale mere i skat fremover. Det har vi jo desværre ikke kunnet få regeringen med på. Det beklager vi, men det er sjældent sådan, at Enhedslisten giver op, bare fordi vi ikke lige umiddelbart kan få f.eks. regeringen med på et forslag, som vi arbejder med.

Der er en lille ting, jeg gerne vil nævne til sidst, og det er, at provenuet anslås at være 28 mia. kr. og togprojektet, elektrificeringen,

er indtil videre budgetteret i omegnen af 23 mia. kr., og det vil sige, at der i virkeligheden er 5 mia. kr., der ikke er disponeret i de ting, der er lagt frem indtil videre. Der har vi et meget klart budskab til regeringen om, at i de forhandlinger, vi har i øjeblikket, om, hvordan den her elektrificering af jernbanerne i Danmark skal se ud, skal vi også disponere de sidste 5 mia. kr. Helt ærligt, det er ikke nogle, der skal gemmes til natten, for så kommer der bare en røver og tager dem. De skal så hurtigt som overhovedet muligt disponeres til nogle konkrete projekter udeomkring i landet.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:15

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil sige tak til hr. Frank Aaen for at bekræfte, at den måde, man harmoniserer skattereglerne på, det tidsperspektiv, der ligger i harmoniseringen af skattereglerne, gør, at man de facto har favoriseret DUC på bekostning af de udenlandske olieselskaber, som vi nu taler om.

Derfor vil jeg så høre: Hvad synes hr. Frank Aaen om, at regeringen i et væk taler om, at man bare vil skabe lige vilkår? Det er jo ifølge hr. Frank Aaen ikke rigtigt. Hvis vi kigger hen over hele processen, fra man begynder at investere i olieudvinding og undersøge oliefelter osv., og til man hiver olie op, så kan vi se, at der ikke er en ligestilling ifølge hr. Frank Aaen. Så hvad synes hr. Frank Aaen om, at regeringen påstår, at der er det?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:16

Frank Aaen (EL):

Nu skal man lige huske, at når man taler om udenlandske olieselskaber, er de to største udenlandske olieselskaber Shell og Chevron, og de er så i selskab med Mærsk. Jeg er helt enig i, at de gennem årene, lige siden det overhovedet gik i gang tilbage i 1960'erne, har haft alt for gunstige vilkår i forhold til udvinding af olien, og det har kostet det danske samfund måske 100 mia. kr., måske endda mere.

Det er vi meget stærkt utilfredse med, og ved førstkommende lejlighed, hvor vi måske kan danne et flertal sammen med Liberal Alliance – det kunne man da håbe på – eller nok sammen med lidt flere partier end vores to, vil vi meget gerne sørge for, at der kommer en skrappere beskatning af den største del af olien, der er ude i Nordsøen. For det er jo den største del af olien ude i Nordsøen, som vi taler om, når vi taler om DUC, og dem vil vi meget gerne have nogle flere penge fra.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:17

Ole Birk Olesen (LA):

Vi bliver jo nok ikke enige om, at vi skal øge beskatningen af DUC-selskaberne, for det forhold, at nogle har det skidt, betyder jo ikke, at man skal gøre det skidt for alle. Så vi tænkte mere, at alle skulle have det lige så godt som DUC. Men det er da interessant, at der i hvert fald mellem os to, som i denne sag i modsætning til regeringen er lidt klartskuende, er en enighed om, at regeringen med dette lovforslag ikke ligestiller selskaberne i Nordsøen, men fortsætter med

en mere favorabel behandling af DUC end af de her nye selskaber, vi taler om nu

KL 16:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:18

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er jo igen sådan, at det, at nogle selskaber betaler for lidt, ikke skal få os til at lade nogle andre selskaber betale endnu mindre. Vi går ind for at skærpe beskatningen af nordsøolien, for det er vores olie, det er danskernes olie, og derfor bør overskuddet i rimelig grad også komme danskerne til gode. Og inden man får alt for ondt af de her olieselskaber, vil jeg bare sige, at det altså er overskuddet, vi beskatter. De får alle udgifter dækket, de får hver en krone, de har brugt til efterforskning og udbygning af olieplatforme, og hvad ved jeg, dækket, og det er først overskuddet derefter, som vi beskatter, og det burde vi gøre noget hårdere.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Mike Legarth.

Kl. 16:19

Mike Legarth (KF):

Jeg vil også godt stille et spørgsmål til hr. Frank Aaen. En ting er, at jeg godt ved, at hr. Frank Aaen gerne vil beskatte mere. Alt, hvad der kan krybe og gå, skal bare beskattes noget mere, så det behøver vi ikke tale så meget om. Men synes hr. Frank Aaen, at det er rimeligt, at man gennemfører den her merbeskatning af selskaber i Nordsøen med tilbagevirkende kraft, sådan som Advokatrådet påpeger?

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:19

Frank Aaen (EL):

Nu er der det ejendommelige ved skat, at det altid er med tilbagevirkende kraft, for lige fra den dag man har ladet sig føde og valgt en uddannelse og regnet med at skulle tjene nogle penge, kan man være udsat for, at skatten bliver sat op, eller skatten bliver sat ned, og det kan man ikke gøre noget ved, for sådan er det. Sådan er skat. Hvis man ikke overhovedet må have lov at røre ved skatten med det, man kalder tilbagevirkende kraft, kan man sådan set lige så godt opgive at lave skatteændringer. Men altså, når vi så tager den konkrete situation vil jeg bare for at være lidt mere præcis med hensyn til den sige, at de selskaber, vi taler om i dag, i årevis har betalt for lidt i skat, og det er sådan set bare en retfærdighed, der bliver gennemført

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:20

Mike Legarth (KF):

Hvorfor ser hr. Frank Aaen ikke mod Norge, hvor man, når man vil indføre et nyt skattesystem, siger: O.k., fra nu af gælder der nye skattevilkår, og det gælder så for alle nye tiltag, alle nye projekter, der startes efter den 1. januar. Det ville jo være ordentligt, det ville jo være fair. Her går man ind i sine investeringer med åbne øjne. Jeg kan ikke forstå, at hr. Frank Aaen med den begavelse, han reelt har, selv om jeg ikke forstår, hvor den der venstresocialisme kommer fra, kan bakke op om, at man som en tyv om natten kom og lavede om

Kl. 16:22

på grundlaget for nogle kalkulationer, der blev gjort, da selskaberne investerede milliarder. Og så kommer man nogle år efter og siger, at nu skal man have nogle flere skattebetalinger end dem, der lå til grund, da de lavede kalkulationen. Det er dybt uretfærdigt.

Til sidst: Hvis pengene ikke kommer i kassen, fordi investeringerne flygter til andre markeder, hvor vil hr. Frank Aaen så finde de skattemidler henne?

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Frank Aaen (EL):

Så længe der er olie i Nordsøen, er der også nogle, der gerne vil suge den op og tjene penge på det. Jeg tror ikke, at jeg behøver at fortælle en konservativ politiker om, at sådan er kapitalismen. Så mon ikke det går. Der skal nok komme nogle andre, hvis nogle af de nuværende ikke ønsker at tage olien op. Men jeg er helt åben over for det der. Det var da et rigtig godt forslag at se til Norge. Norges effektive beskatning af olieindtægterne er langt større end den danske, så der kan vi godt mødes.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er helt tryg ved, at det kommer fra hjertet, når hr. Frank Aaen siger, at han ønsker at beskatte hårdere. Der har jo tidligere været en diskussion af de anbefalinger, der lå fra et udvalg tilbage fra år 2000. Der er fra Socialdemokraternes skatteordfører meldt ud, at på grund af at man ikke fulgte dem, har det kostet, jeg ved ikke hvor mange milliarder kroner. Når det nu har været meldingen, havde hr. Frank Aaen så en forventning om, at regeringens tilgang var, at man tog de anbefalinger, der lå fra år 2000, og sagde, at det så nu er de regler, der gælder fremadrettet? Og hvis ikke regeringen gjorde det, hvad mener hr. Frank Aaen så værdien er af de udtalelser, som særlig Socialdemokratiet og SF er kommet med, om, at på grund af at man ikke fulgte anbefalingerne fra år 2000, så er statskassen gået glip af hundredvis af milliarder kroner?

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare sige, at vi er ærgerlige over, at vi ikke kunne få regeringen med på en ændring mod endnu strammere beskatning af nordsøolien, for det er vores politik, det har det været i årtier. Nu har jeg godt nok aldrig været venstresocialist, men de startede faktisk i sin tid meget godt herinde med at rejse det spørgsmål om en skarpere beskatning af nordsøolien.

Så det ærgrer os. Men det får mig ikke til at sige, at vi så ikke tager imod den her forbedring af beskatningen. Og så arbejder vi videre med at få en endnu bedre beskatning.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Torsten Schack Pedersen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg er helt sikker på, at det er og bliver Enhedslistens tilgang, og den er jeg meget uenig i, men den har jeg stor respekt for. Men det er jo så også en klar tilkendegivelse af, at den kritik, der har været, om, at aftalen fra 2003 var så himmelråbende tåbelig, og at man i stedet for skulle have gjort noget andet, kan regeringspartierne så ikke længere levere. For havde de ment, at anbefalingerne fra år 2000 var de eneste saliggørende, havde regeringspartierne vel foreslået, at det var det, der skulle gælde fremadrettet i Danmark, og det kan jeg jo så forstå at Frank Aaen ikke kunne få regeringen til. Det konstaterer jeg bare, og så har vi styr på, hvordan meldingerne fra Socialdemokratiet og SF kan sættes ind i en troværdighed fremover.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:23

Frank Aaen (EL):

Kritikken af 2003-aftalen var fuldstændig korrekt: Aftalen var nærmest for mild. Jeg er så ked af, at man ikke har holdt ved den, men den var for mild. Jeg vil sige, at den mest absurde regel, der er lavet i 2003-aftalen, er den om, at hvis det er sådan, at et flertal i Folketinget beslutter sig for at sætte skatteprocenten op, så skal de, der bliver ramt af den skatteforhøjelse, have pengene igen. Det kan godt være, der er nogle partier herinde, der synes, det er en god idé, men det kender man normalt kun fra diktaturstater. Der er aldrig nogen sinde et eneste vestligt land, der har indført sådan en regel om, at hvis man sætter skatten lidt op, så skal de, der skal betale skat, have pengene tilbage.

Kl. 16:24

Fierde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen

Kl. 16:24

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, så står vi nu her igen og behandler et skatteforslag fra regeringen, der vil øge skatten på erhvervslivet i Danmark. Det til trods for, at landets statsminister ved flere lejligheder har sagt, at det vil regeringen ikke gøre. Den første gang, hun sagde det, var mig bekendt ved DI's topmøde i efteråret 2012, hvor vi fik at vide, at nu var det slut med nye skatteforhøjelser for erhvervslivet. Der havde været talt meget om konkurrenceevne i ugerne op til DI-topmødet, og nu kunne fru Helle Thorning-Schmidt, statsministeren, så garantere, at skatterne ikke ville blive sat op yderligere. Så skete det igen ved vedtagelsen af vækstpakken, at statsministeren sagde, at skatterne for erhvervslivet ikke ville blive sat op yderligere, og så gik der ganske rigtigt kun 3 døgn, som hr. Torsten Schack Pedersen har pointeret her fra talerstolen, før regeringen kom ud med det her om, at skatten skulle sættes op for olieselskaberne i Nordsøen. Så regeringen siger ét, men gør noget ganske andet, og det er jo, hvad vi kender fra den her regering, også i forhold til hvad partierne i regeringen sagde før valget, og hvad de gjorde efter valget.

Den her skatteforhøjelse vil utvivlsomt føre til færre investeringer i olieudvinding i Nordsøen. Det behøver man ikke at diskutere lang tid. Det er sådan, at når man lægger ekstra skat på en branche, fører det til mindre lyst til at investere i den branche og dermed skabelse af færre arbejdspladser. Men regeringen har jo analyseret situationen og med sine berømte kryds fundet ud af, at hvis den løfter skatten på olieselskaberne, så vil de borgerlige partier være imod

det, og det synes regeringen er en meget, meget god situation at bringe sig i: at de borgerlige partier er imod og den er for, og så kan den så til gengæld bruge nogle penge på togene, og det er rigtig, rigtig rart.

Det store spørgsmål er imidlertid: Hvor er passagererne til de tog? Vi har allerede snakket om det her i dag. Partierne bag Togfonden DK, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, har allerede været ude og sige, at det næste problem bliver at skaffe passagerer nok til togene. Det er det forhold, at man skal kunne køre mellem de store byer på 1 time, men det er ikke sikkert, at der nok passagerer, der vil køre mellem de store byer, til at togene kan fyldes op, så Dansk Folkeparti og Enhedslisten mener jo så, at der skal flere stop ind undervejs. Så kan man samle flere passagerer op. Men hvad var så formålet med hele den her øvelse? Hvad var formålet med at øge beskatningen af olieselskaberne i Nordsøen? Vi får at vide, at det var for at skabe timedrift på tognettet. Men det mål er jo usikkert. Det ved vi ikke om partierne i virkeligheden vil, for Dansk Folkeparti og Enhedslisten vil gerne have flere stop undervejs, så der ikke kan laves timedrift. Det vigtige er tilsyneladende bare, at pengene bliver kradset ind. Så må man bagefter finde ud af, hvad pengene skal bruges til. Det synes jeg ikke er en holdbar måde at gøre det her på. Men det er et udtryk for den her kommunikationsstrategi fra regeringen, hvor den gerne vil gøre de store internationale olieselskaber til syndebukke for al mulig dårskab i verden og gerne vil kradse flere penge ind og mener, at det er en god sag at have over for de borgerlige partier, som tænker mere klart og tænker mere på arbejdspladser, men som har en vanskeligere sag at forklare.

Det er ikke særlig godt at være vidne til denne form for venstrepopulisme, og det undrer mig, at Det Radikale Venstre vil være med til det. Det undrer mig, at Dansk Folkeparti vil være med til det. Dansk Folkeparti plejer at holde sig til højrepopulisme, men i den her sag er det så venstrepopulisme.

Vi stemmer imod lovforslaget, og det gør vi med stor overbevisning.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth fra De Konservative.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget om en ny beskatning af olieselskaberne i Nordsøen. Vi er fast overbevist om, at det vil koste vækst, at det vil koste arbejdspladser i tusindvis på vestkysten – i Esbjerg og omegn – som ellers er et vækstområde i forbindelse med offshore og vind.

Vi synes, at man forsømmer en traditionelt god ting i dansk lovgivning: at man adviserer i god tid, og at man forhandler osv., inden man indfører et nyt skatteregime, som i det her tilfælde bliver trukket ned over virksomhederne, kommer som en tyv om natten. Det virker med tilbagevirkende kraft. Vi ser i høringssvaret fra Advokatrådet, at de har modstand mod lovforslaget af samme grund. Det samme kommer i høringssvar fra Dansk Erhverv og flere olieselskaber

Vi har jo også allerede set en konsekvens fra olieselskabernes side. Bayerngas – et norsk- tysk-ejet olieselskab – har leveret nogle af deres licenser tilbage, fordi de ikke længere mener, at man bliver behandlet ordentligt, når man oplever den her form for tilbagevirkende kraft. Vi har et mindre olieselskab med dansk repræsentation, Dan Oil, som jo alene i forbindelse med de gældende regler har oplevet, at de må afgive 10 pct. af deres dækningsbidrag til DONG, fordi der blev udviklet mere, end man havde regnet med. Og selv om man har

medvirket til efterforskningen med de udgifter, der er forbundet med det, mister man altså et provenu på omkring 42 mio. kr., og så kommer der her en ny skattelovgivning, som rammer dem oven i det.

Bayerngas har i processen gjort opmærksom på, at man i forbindelse med den gamle aftale og de investeringer og de licenser, de allerede har, har foretaget investeringer, milliardbeløb, hvor overgangsordningen kun giver dem mulighed for at få fradrag og udnytte den overgangsordning i 2012 og 2013, mens man i 2014, 2015 og 2016 – altså når man betaler omkostninger for det, man har bestilt tidligere - ikke er omfattet af overgangsordningen, og det er rent faktisk 84 pct. af de investeringer, der er gjort. Det er et kæmpestort problem, og det er derfor, at vi er lodret modstandere af det her lovforslag. Vi synes ikke, at staten opfører sig ordentligt. Vi er helt sikre på, at det betyder, at virksomheder flytter til andre markeder, foretager deres investeringer der og finder udbyttet der. Og så kan man jo godt henvise til syvende udbudsrunde og til, at der er stor interesse ved de møder, der har været, men det er jo ikke et faktuelt grundlag at satse på. Ingen aner, hvad udbyttet bliver, og at der er interesse, er der jo ikke noget at sige til. Men nu må vi se.

Vi er fast overbevist om, at det her koster dansk økonomi. Vi burde have gjort, som man gør i Norge, hvor man, når man indfører et nyt skattesystem, siger: Fra den 1. januar næste år skal I vide, at når I handler med staten og indgår nye aftaler, er det inden for et nyt skattesystem, at så er det den her afregningsform, der gælder. Det er jo fair and square – der går virksomhederne ind i det med åbne øjne og kan foretage alle deres kalkulationer på den baggrund. Der er der ingen der kan sige at de er blevet snydt, der er ikke nogen ændrede vilkår, der er ingen tilbagevirkende kraft.

Det havde jo været den rigtige måde at gøre det her på. Så det vil vi appellere til, og når vi nu skal sagsbehandle det her i udvalget mellem første- og andenbehandlingen, vil vi jo forsøge at rejse nogle af de her spørgsmål. Men jeg er udmærket godt klar over, at det bliver ualmindelig vanskeligt, for skatteministeren har jo været fast i kødet i udtalelserne om, at der ikke bliver lavet noget om her. Og Dansk Folkeparti vakler jo ikke. Det er helt ubegribeligt for mig, at Dansk Folkeparti kan finde på at støtte en aftale af den her art med de mange negative konsekvenser - og oveni er der de skattemæssige konsekvenser, tabet af vækst, tabet af beskæftigelse – og også se fuldstændig bort fra, at Advokatrådet, den juridiske videnskab, siger, at det her er med tilbagevirkende kraft. Jeg har da en overbevisning om, at Dansk Folkeparti er blevet snydt lidt i forhandlingerne, at de i forhandlingerne er blevet overbevist om, at det var det ikke. Men nu viser det sig, at det er det, og så håber jeg da, at Dansk Folkeparti vil tage det alvorligt og sørge for, at det ikke sker, sådan at man gør det samme, som Bendt Bendtsen gjorde, da han lavede aftalen i 2003, altså den nuværende Nordsøaftale, hvor man gik ind i en forhandling, og hvor parterne frivilligt indgik en ny aftale. Der kan man jo ikke sige at der er tilbagevirkende kraft eller noget som helst. Men det har man altså ikke gjort i det her tilfælde. Der er væsentlige forskelle, og andre har redegjort for de forskelle. I forhold til dem, der har foretaget investeringer på mange milliarder kroner mange år tilbage – jamen så er der jo efterhånden afskrevet og betalt – har den jo ikke den samme virkning for mindre olieselskaber, som i høj grad er omfattet af det her lovforslag, og som opererer i vanskelige felter og bliver ramt hårdt på de investeringer, de har gjort.

Så det sidste, jeg vil sige, er, at man jo i England har forsøgt sig med et tilsvarende tiltag, nemlig at hæve skatter og afgifter, fordi der var nogle, der troede, at vi bare kan hæve indtægterne, omkostningerne, og så får vi et større provenu i statskassen, og at det går nok. Men hvad skete der? Investeringerne trak sig, virksomhederne fandt andre markeder at etablere sig på, og det kostede job og omsætning. Så man måtte lave skattesystemet om igen.

Så der er en fuldstændig afvisning af forslaget fra Det Konservative Folkeparti. Vi medvirker ikke til den slags, og vi synes, det er et skændigt lovforslag, som vi tager den største afstand fra.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger – jo, hr. Dennis Flydtkjær. Undskyld.

Kl. 16:34

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg trykkede mig ind lidt sent – det er nok derfor, formanden havde overset det.

Jeg vil bare spørge den konservative ordfører: Hvad er den store forskel på aftalen fra 2003 og den aftale, der er indgået nu? Kan ordføreren ikke bekræfte, at det er præcis de samme overgangsregler, og at de faktisk er lempeligere? Hvorfor er det, at man så gerne vil have, at udenlandske selskaber skal beskattes lavere end danske Mærsk? Er det ikke kun rimeligt, at man laver en harmonisering af skattereglerne, så der konkurreres på lige vilkår? Jeg kan ikke forstå, hvorfor man holder så kraftigt fast i, at udenlandske selskaber skal have lavere beskatning end det danske Mærsk. Altså, jeg synes ikke, der er nogen logik i det.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:34

Mike Legarth (KF):

Nu vil jeg starte med at sige, at et olieselskab som Danoil jo altså ikke er et udenlandsk selskab, og de bliver jo, som jeg refererede her, ramt ganske betragtelig hårdt, først af de regler, der er om, at når der kommer et vist udbytte, skal de give det tilbage til DONG – det er jo en slags betaling for en investering – og udover det bliver de altså også ramt af den nye beskatning.

Til spørgsmålet om, hvorvidt det ikke er nøjagtig den samme overgangsordning, vil jeg sige: Nej, det er det ikke. Det er faktuelt ikke den samme overgangsordning. I 2003 indgik man en aftale, hvor parterne havde fået forhandlet sig til rette. Der havde man været ude i en køb og salg- eller giv og tag-situation. Det er ikke tilfældet i denne sag; her kommer man og trækker et nyt system ned over hovedet på virksomhederne. Og som jeg redegjorde for, har det tysknorske olieselskab foretaget milliardinvesteringer i forventning om, at de skulle betale skat som forventet, da de foretog investeringen, altså før 2012. De ved også, at de har bestilt boreplatforme og meget andet, som leveres i 2014, 2015 og 2016, og det kommer ikke med, fordi det ikke er afholdte omkostninger. Det er urimeligt.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Har hr. Dennis Flydtkjær en ny kommentar?

Kl. 16:35

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg ved ikke, om den konservative ordfører kunne forestille sig, at man lavede en ny forhandling og så fik en helt anden model igen, for så var der jo ikke sket en harmonisering af skattereglerne. Skulle man forestille sig, at nu er Mærsk nede på 52 pct. i kulbrinteskat, og så skulle man lave en forhandling med de selskaber, der var på den gamle ordning, der så skulle ned på hvad, 45 pct., eller skulle den være på 55 pct.? Så er der jo stadig væk ulige konkurrencevilkår. Da man havde forhandlingerne for 10 år siden, hvor vi var sammen om det, valgte man at spørge selskaberne: Hvem er med, hvem er ikke med? Nogle valgte så at stå udenfor, men man havde vel ikke fore-

stillet sig, at de skulle være udenfor for evigt. Jeg synes jo kun, at det er rimeligt, at man laver en ligestilling, hvor de udenlandske selskaber kommer til at betale det samme som de danske selskaber.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Mike Legarth (KF):

Jeg siger det lige igen: Danoil er et dansk selskab - med stærk dansk repræsentation i hvert fald – der bliver ramt af det her. Men prøv at høre her: Det med harmonisering kan man jo have en mening om. Hvis man ikke synes, der skal være forskel på de meget store olieselskaber og den måde, de agerer på, og de små, der så vælger de mindre attraktive felter, kunne man have den holdning, at vi harmoniserer, der skal gælde de samme regler. Fair nok, det kunne vi måske sådan set godt argumentere for, men så er det bare vigtigt, at man gør det på en ordentlig måde, som man eksempelvis har gjort det i Norge. Så burde Dansk Folkeparti have krævet i forhandlingerne, ligesom vi krævede, at hvis der skal harmoniseres, siger vi: Fra nu af, når virksomheder går ind i nye aftaler med staten, gælder følgende beskatningsgrundlag. Fra den 1. januar er det for alle nye projekter, alle nye licenser, alt, hvad der bliver foretaget af nyt, e der et nyt skattesystem, og det bliver ikke med tilbagevirkende kraft. Det kan man ikke være bekendt.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 16:37

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt takke for flertallets modtagelse af det her lovforslag. Det sker ikke så tit, at vi går ind i de grundlæggende regler om beskatningen i Nordsøen, og derfor havde jeg også gerne set en bredere aftale. Men der er god grund til at takke Enhedslisten og Dansk Folkeparti for deres konstruktive indstilling under forhandlingerne om aftalen.

Jeg er glad for, at der nu endelig sker en harmonisering, så de selskaber, der i dag beskattes efter de gamle regler, fra den 1. januar 2014 bliver beskattet efter de samme regler, som i dag gælder for eneretsbevillingen og for tilladelser meddelt den 1. januar 2004 eller senere. Jeg er også glad for, at det er lykkedes at blive enig med aftalepartnerne om overgangsregler, som svarer til dem, DUC-selskaberne fik 2003.

Hovedelementerne i lovforslaget er, at kulbrinteskattesatsen nedsættes fra 70 pct. til 52 pct. Kulbrintefradraget nedsættes til 5 pct. i 6 år i stedet for 25 pct. i 10 år. Feltafgrænsningen ophæves, så selskaberne kan modregne underskuddet fra et felt i indkomst fra et andet felt, og produktions-, dispensations- og rørledningsafgifterne ophæves.

Jeg synes, at der er så mange positive elementer i forslaget, at jeg ikke er bekymret for produktionen i Nordsøen. Jeg synes også, det er værd at understrege, at det er det danske folk, der har ejendomsretten til vores fælles undergrund. Derfor er det kun rimeligt, at en større del af indtægterne fra undergrunden tilfalder det danske samfund, og det glæder mig, at de ekstra indtægter går til kollektive og bæredygtige trafikinvesteringer til gavn for tusindvis af danskere. Vi tager med andre ord en del af udbyttet fra vores fælles naturressourcer og investerer dem i grøn transport.

Jeg vil gerne takke for den debat, der har været, og jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 16:39

Fierde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:39

Torsten Schack Pedersen (V):

For det første vil jeg også gerne bede skatteministeren bekræfte, at det lovforslag, vi står med nu, er et fundamentalt brud på det løfte, som regeringen gav, om, at der ikke ville komme stigende skatter og afgifter, efter man fremlagde vækstpakken. Det er den første del.

Den anden del handler om de forudsætninger, som regeringen har lagt ind i det her. Hvordan er regeringen sikker på – så sikker, som man kan være, jævnfør regeringens forsigtighedsprincip – at olieprisen udvikler sig på den rigtige måde? Forudsætningerne i det her lovforslag står i skærende kontrast til en række internationale organisationers vurderinger af olieprisen. Hvad har det af betydning for provenuet, og hvad vil det betyde for Togfonden DK? Hvor luftigt er det her? Det kan man jo godt spekulere på, for hvis man lægger andre forudsætninger ind, skrider tallene vel.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:40

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Hvad statsministerens udtalelse angår, er den fuldt dækkende for den politiske virkelighed efterfølgende. Her er tale om en harmonisering af skattesatserne i Nordsøen, således at de selskaber, der udvinder i Nordsøen, får den samme beskatning.

Hvad oliepriserne angår, er det jo rigtigt, at ingen præcis ved, hvordan oliepriserne udvikler sig de næste mange år. Men der er man jo altid nødt til at bruge nogle prognoser, og det er det, vi har gjort. Vi har brugt Kulbrinteudvalget; vi har brugt det prognosegrundlag, som alle regeringer, også den daværende borgerlige regering, har brugt til den slags beregninger. Der er ikke så meget mærkeligt i det. Så kan Venstre hive alle mulige andre prognoser frem. Der er mange forskellige, der, om man så må sige, leverer analyser af det her. Men vi har brugt det materiale, som man plejer at bruge i den her slags situationer.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:41

Torsten Schack Pedersen (V):

Det kan godt være, at skatteministeren kalder det harmonisering, men det dækker jo over, at der er nogle, der skal betale mere i skat. Det dækker jo over, at staten får et større provenu i kassen. Grunden til, at jeg er lidt bekymret for skatteministerens valg, er, at i forbindelse med andelsbeskatning lagde regeringen vel også på et tidspunkt op til en »harmonisering« i forhold til andre selskaber, og spørgsmålet er bare: Hvem kan ellers risikere at blive udsat for en »harmonisering«, der betyder stigende skatter og afgifter?

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:42

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg forstår slet ikke den form for argumentation. Her er tale om et meget, meget specifikt område, nemlig udvindingsaktiviteter i Nordsøen, og vi har sådan set fundet det rimeligt, at der sker en harmonisering af skattesatserne på det område.

KL 16:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:42

Mike Legarth (KF):

Vil ministeren bekræfte, at ingen af selskaberne i den her aftale har indgået i forhandlinger og fået tilbudt en kompensationsaftale på samme måde, som DUC fik i 2003?

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:42

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Her er der tale om skattepolitik. Der er jo ikke tale om, at vi genforhandler nogle aftaler. Her er der tale om skattepolitik, og det har Folketinget jo til enhver tid retten til at gå ind på, og det er det, man har gjort her.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:43

Mike Legarth (KF):

Men jeg håber da, at ministeren er enig i, at det ikke er særlig retfærdigt, når vi nu har set, hvordan det rammer virksomhederne, at man nu pludselig skal betale en højere beskatning i forhold til de investeringer, der er foretaget. Altså, Bayerngas, et norsk-tysk selskab, har gjort opmærksom på, at 84 pct. af deres investeringer bliver ramt af det nye beskatningssystem, fordi de skal afholde omkostningerne efter 2013. Er det ikke et kæmpeproblem, og gør det ikke staten til en urimelig samarbejdspartner i den sammenhæng?

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:43

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg synes, at det er meget retfærdigt, at man betaler det samme i skat, ligegyldigt om man er det ene eller det andet selskab.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:43

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren taler om en harmonisering af skatten på olieudvinding i Nordsøen, altså sådan forstået, at de nye regler her betyder, at de nyere selskaber i Nordsøen får de samme skatteforhold, som de ældre selskaber i DUC har haft. Jeg vil høre ministeren om den sænkelse af fradragsmuligheden fra 250 pct. til 30 pct. på investeringerne. Det er ikke sådan, at de, mens DUC har foretaget hovedparten af DUC's investeringer, har været helt nede og har haft en fradragsmulighed på kun 30 pct. Kan ministeren bekræfte, at DUC har haft meget højere fradragsmuligheder, mens DUC foretog sine investeringer?

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

For det første er der tale om nogle meget gunstige overgangsregler i det her. For det andet kan man jo aldrig nogen sinde sammenligne på den måde, for når man ændrer en skat, har det selvfølgelig virkning i forhold til forskellige aktører, fordi de forskellige aktører har forskellige forudsætninger for deres aktiviteter. Men jeg synes, det er rimeligt, at der er ensartede skattevilkår for dem, der opererer i Nordsøen.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:45

Ole Birk Olesen (LA):

I mangel på et meget præcist svar må jeg så udlægge ministerens svar sådan, at ministeren erkender, at DUC har haft meget mere favorable fradragsmuligheder, mens DUC har foretaget hovedparten af sine investeringer, end de selskaber, som nu bliver underlagt den nye lovgivning, og som er nyere i Nordsøen, vil have.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:45

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Man kan altid gøre det op på forskellige måder. Altså, de der nyere selskaber blev jo tilbudt de betingelser dengang, men ønskede ikke at tage imod dem, og de har i mellemtiden haft ganske, ganske fordelagtige vilkår. Det vil sige, at man har haft sådan forskellige vilkår på de forskellige tidspunkter, og derfor er den sammenligning, som hr. Ole Birk Olesen forsøger at lave, ikke mulig at lave.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på de korte bemærkninger.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ministeren.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af omkostningsgodtgørelse til virksomheder og fonde i skattesager.

Af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF). (Fremsættelse 06.11.2013).

Kl. 16:46

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forhandlingen er åbnet. Det er skatteministeren.

Kl. 16:47

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Efter forslaget til folketingsbeslutning pålægges regeringen i indeværende folketingssamling at fremsætte forslag, som genindfører reglerne om omkostningsgodtgørelse til virksomheder og fonde i skattesager. Begrundelsen for forslaget er, at det ikke bør være forbundet med omkostninger at få ret i forhold til myndighederne.

Reglerne om omkostningsgodtgørelse til selskaber og fonde blev afskaffet i 2009 af den tidligere VK-regering med støtte fra DF for at finde finansiering til skattereformen, forårspakke 2.0. Herved kunne de skattelettelser, som erhvervslivet havde efterspurgt, gennemføres.

Samtidig med at man afskaffede omkostningsgodtgørelsen til selskaber og fonde, blev reglerne ændret, således at selskaber og selvstændigt erhvervsdrivende fik fradrag for udgifter til sagkyndig bistand ved en sagsbehandling ved første instans. Endvidere fik selskaberne fradragsret for bistandsudgifter i klagesager.

Skattekommissionen, hvis rapport om lavere skat på arbejde fra 2009 dannede grundlag for forårspakke 2.0, fandt ikke, at der var knyttet retssikkerhedsmæssige betænkeligheder til afskaffelsen af omkostningsgodtgørelsen til selskaber og fonde. Kommissionen lagde navnlig vægt på, at selskaber og fonde i forbindelse med udarbejdelsen af selvangivelsen altid var bistået af professionelle rådgivere, og ofte var anledningen til en klagesag efter Kommissionens opfattelse, at et selskab ønskede at få afklaret retsstillingen på et givent område.

Godtgørelsesordningen er en særdeles gunstig ordning, som Skatteministeriet bekendt ikke findes i andre lande. Efter den gældende retstilstand får selskaber og fonde fradrag på bistandsudgifter i skattesager, og det sker allerede ved førsteinstansbehandling. Hvis et selskab eller en fond vinder en skattesag ved domstolene, får selskabet eller fonden efter de almindelige regler i retsplejeloven normalt tilkendt sagsomkostninger. Jeg mener derfor ikke, at der er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved den nuværende retstilstand. Tal fra Landsskatteretten synes heller ikke at give grundlag for at konkludere, at færre selskaber og fonde klager til Landsskatteretten, efter at omkostningsgodtgørelsen til selskaber og fonde blev afskaffet i 2009

Skulle man gå ind på forslagsstillernes beslutningsforslag og tilbagerulle reglerne fuldstændig, skønnes det at ville øge statens udgifter til godtgørelsesordningen med 45 mio. kr.

Regeringen må, særlig i tider som disse, udvise en høj grad af økonomisk ansvarlighed. Der er behov for at prioritere, og regeringen finder ikke, at tiden er til en ændring af dette regelsæt. Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt med en kort bemærkning. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:49 Kl. 16:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg skal høre skatteministeren, om skatteministeren synes, det er rimeligt, at der er en risiko for – i hvert fald i forhold til, hvad skatteministeren siger – at en skatteyder, en virksomhed kan vinde en skattesag, og at der, selv om der bliver givet omkostningsgodtgørelse efter de almindelige regler, er en risiko for, at virksomheden står med et tab efter en vunden skattesag. Synes skatteministeren, det er rimeligt?

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:49

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Man kan altid diskutere, hvad der er rimeligt i de her sager. Jeg kan bare konstatere, at det var den borgerlige regering, der i sin tid afskaffede det her, og vi har videreført det, og sådan er det.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Men for fuldstændighedens skyld vil jeg sige, at der jo i øvrigt også lå et lovforslag fra den tidligere regering i høring – som så ikke blev til noget på grund af regeringsskiftet – som ville forbedre reglerne, dog ikke gøre dem helt så gode som tidligere. Men det er altså vores konstatering oven på de sager, der har været, at det må være sådan, at hvis man vinder en skattesag, skal man have fuld omkostningsdækning, for vi synes ikke, det var rimeligt med den situation, der var tidligere, hvor vi oplevede, at skatteydere kunne vinde en sag, og selv med den omkostningsgodtgørelse, de fik, stod de med et nettotab. Og det er jo et politisk spørgsmål, om man synes, det er rimeligt eller ej.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:50

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men altså vi synes sådan set, det er rimeligt, at man fastholder den ordning, som den borgerlige regering dengang indførte.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:50

Ole Birk Olesen (LA):

Men der er jo omkostningsgodtgørelse i dag for privatpersoner og for almindelige enkeltmandsejede virksomheder bl.a. Det er der blot ikke for selskaber og fonde. Jeg vil høre skatteministeren, hvorfor det er helt urimeligt at have for selskaber og fonde, når det er en god idé for privatpersoner og enkeltmandsejede virksomheder.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det hænger jo sammen med, hvad den økonomiske mulighed er for at dække de her omkostninger, og spørgsmålet burde rettes til den tidligere regering, som indførte den her ordning.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:51

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, de økonomiske realiteter er jo ikke altid sådan, at fordi, det er et stort firma, har det mange penge, og fordi det er et mindre firma, har det få penge. Man kan sagtens have det sådan, at små firmaer tjener gode penge, mens der er underskud i de store firmaer. Så det har faktisk ikke noget med sagen at gøre.

Så jeg vil gerne gentage spørgsmålet: Hvorfor er det godt med omkostningsgodtgørelse for privatpersoner og enkeltmandsfirmaer, men ikke for selskaber og fonde?

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men altså jeg vil tro, at grunden til, at den borgerlige regering i sin tid ændrede loven på den her måde, altså at man fastholdt den for almindelige privatpersoner, men at man afskaffede den for virksomheder, var, at betalingsevnen var større hos sidstnævnte. Det går jeg da ud fra.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Torsten Schack Pedersen. Kl. 16:52

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det skal være en superkort kommentar fra mig – jeg vender tilbage som ordfører for forslagsstillerne. Det er blot for at præcisere forslaget, for der er desværre faldet et par ord ud i beslutningsforslaget. Det drejer sig om, at det ikke kun er ved vundne sager i det administrative klagesystem, men naturligvis også ved domstolene. Det står ikke klart i selve beslutningsforslaget, men det fremgår tydeligt af bemærkningerne. Det er blot, for at der ikke skulle opstå en misforståelse i løbet af debatten.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak. Så går vi videre med ordførerrækken. Hr. Thomas Jensen. (*Thomas Jensen er kortvarigt ikke til stede*). Vi går videre med hr. Dennis Flydtkjær. Så må hr. Thomas Jensen vente.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her er jo et beslutningsforslag, der handler om at pålægge regeringen i den indeværende folketingssamling at fremsætte forslag, der sikrer fuld omkostningsgodtgørelse for udgifter til virksomheder og fonde, som vinder sager mod SKAT i det administrative klagesystem og ved domstolene. Vi er medfremsættere på det her forslag, så vi støtter det naturligvis.

Vi synes jo i Dansk Folkeparti, det er vigtigt med en god retssikkerhed på skatteområdet. Det er vigtigt, der er gode klagemuligheder, så folk har mulighed for at tage kampen op imod SKAT, hvis de føler, de har fået en uretfærdig behandling eller måske bare en forkert skatteansættelse. Derfor synes vi, det er vigtigt, at man får en omkostningsgodtgørelse, når man vinder en sag. Det er et vigtigt element. Det må simpelt hen ikke være en økonomisk belastning, hvis man ender med at få ret i sin skattesag.

Der har været rigtig mange uheldige sager på skatteområdet det sidste halve år – for at sige det mildt – og derfor synes vi, der er god grund til, at vi nu styrker retssikkerheden på skatteområdet. Der synes jeg at omkostningsgodtgørelsen kan være et godt element. Vi synes også, at der burde komme en revidering af skattekontrolloven, altså SKATs beføjelser til at være udøvende myndighed. Men vi synes også, det er ærgerligt, at der faktisk har været en forringelse af selve klagestrukturen, som er blevet forringet, så man ikke, som man tidligere har kunnet, kan klage først til f.eks. et skatteankenævn og senere til Landsskatteretten, men at man nu kun får et skud i bøssen.

Så der er mange forringelser, og vi håber på, at vi kan gå lidt i den anden retning, ved at vi nu får genindført omkostningsgodtgørelsen. Så vi støtter i hvert fald forslaget fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. I 2009 afskaffede Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti omkostningsgodtgørelsen for virksomheders og fondes udgifter til skattesager, som de vinder mod SKAT i det administrative klagesystem. I dag har de selv samme tre partier så skiftet mening og fremsætter det her beslutningsforslag sammen med Liberal Alliance om at genindføre den omkostningsgodtgørelse, som de tre partier selv har afskaffet.

I dag mener de tre partier, at deres egen afskaffelse af omkostningsgodtgørelsen er et retssikkerhedsmæssigt problem. Det står i skærende kontrast til, hvad samtlige VKO-ordførere sagde tilbage i 2009. Det var hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre, hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti og De Konservatives hr. Mike Legarth. Ikke én eneste af de tre ordførere nævnte ordet retssikkerhed fra Folketingets talerstol, da man behandlede lovforslag L 202. Og da den daværende Venstreskatteminister, hr. Kristian Jensen, blev direkte forespurgt af Jyllands-Posten – og det blev så trykt den 23. maj 2009 – sagde han, og jeg citerer: Nej, jeg mener ikke, at man skærer i retssikkerheden. Citat slut.

Det kan jo undre, at især det tidligere skatteministerparti Venstre først er begyndt at kere sig om borgeres og virksomheders retssikkerhed, efter at partiet er kommet i opposition. Måske skulle Venstre have koncentreret sig mere om at sikre borgeres og virksomheders retssikkerhed, mens Venstre havde ansvaret i Skatteministeriet og lavede en total omlægning af skattemyndighederne i Danmark. Og måske skulle Venstre f.eks. have lyttet til alle advarslerne om for høje ejendomsvurderinger, så man kunne have sikret en mere retvisende vurdering. Det var helt tilbage i 2007, at tidligere skatteminister hr. Kristian Jensen fik det at vide, og samtidig sad de efterfølgende Venstreskatteministre, hr. Troels Lund Poulsen og hr. Peter Christensen, de selv samme oplysninger overhørig. Og jeg kunne blive ved, når det kommer til Venstres stedmoderlige behandling af retssikkerheden på skatteområdet gennem de 10 år, hvor Venstre havde skatteministerposten.

Det er derfor glædeligt og strengt nødvendigt, at den nuværende skatteminister rydder grundigt op efter Venstres pauvre indsats. Og jeg har stor tillid til de tiltag, som skatteministeren har foretaget det seneste års tid

Når det kommer til retssikkerheden, understreger det her beslutningsforslag, at Venstre og de borgerlige partier gerne vil have det til at lyde, som om partierne kerer sig om retssikkerheden, men når man netop kigger tilbage på de sidste 10 år, kan man jo se, at det lader noget tilbage at ønske.

Hvad var det så, Venstre sagde, dengang man fjernede omkostningsgodtgørelsen? Det skete under meget bombastiske udsagn fra Venstres daværende og faktisk også nuværende skatteordfører, som også i dag er forslagsstiller på det her forslag, nemlig hr. Torsten Schack Pedersen, og jeg citerer fra behandlingen af L 202 tilbage i april 2009:

»... det er gennem afskaffelse af særordninger, regler og undtagelser for erhvervslivet, at vi er med til at sikre en finansiering af lavere skat på arbejde. Dansk erhvervsliv har talt for lavere marginalskatter. Det ønske efterkommer vi, men erhvervslivet må også være med til at betale regningen.«

Særordninger blev det her kaldt af hr. Torsten Schack Pedersen dengang – og i dag kan jeg se, at taletiden er blevet forkortet. Min tale er beregnet til at vare 5 minutter, og så har jeg kun fået 3 minutters taletid, desværre. (*Fjerde næstformand* (Anne Baastrup): Nej, det passer ikke. Jeg giver altid 5 minutter) Nå.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Den sidste del er jo helt rigtig, og det kan jo så heldigvis også give mig mulighed for at svare på noget, som den socialdemokratiske ordfører sagde i sin sidste replik til mig under det foregående forslag. For det er nemlig korrekt, at der med skattereformen i 2009 blev opkrævet mere skat på nogle områder, men samtidig blev skatten markant sænket på arbejde. Det glemte hr. Thomas Jensen lige at sige i sit sidste indlæg under det foregående lovforslag.

Men jeg vil egentlig bare gerne lige vide: Hvad mener Socialdemokratiet? Synes Socialdemokratiet, at det en god idé, at der er forskel på, hvilken omkostningsgodtgørelse en murermester skal have – afhængigt af om det er en enkeltmandsvirksomhed eller det er en virksomhed i selskabsform? Mener hr. Thomas Jensen og Socialdemokratiet, at det er udtryk for ordentlig retssikkerhed, at der er forskel på den omkostningsgodtgørelse, man får, da den er afhængig af, hvilken selskabsform man har?

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Thomas Jensen (S):

Det, der ville være fremgået, hvis jeg havde haft mulighed for at holde hele min tale, ville være, at i de tal, vi har fra Landsskatteretten, ser det ikke ud til, at det er sådan, at virksomheder og fonde har afholdt sig fra at klage eller tage sager op. Og på den måde kan man sige, at det retssikkerhedsmæssige argument er der ikke så stort belæg for, når man ser på statistikken.

Derudover har jeg også hæftet mig ved, at noget af det, som den tidligere Venstreskatteministre, hr. Kristian Jensen, har sagt – jeg tror, at det er et halvt års tid siden, at han sidst udtalte det – er, at hvis man skal fjerne omkostningsgodtgørelsen, skal man selvfølgelig også finansiere det. Og det ønske, som beslutningsforslaget lader tilbage, er jo, at Venstre og de andre partier turde fortælle, hvordan man vil finansiere det, der koster i omegnen af 570 mio. kr.; at man

altså helt præcis kunne fortælle, hvilke danskere der skulle betale for det, enten igennem nye skatter eller gennem dårligere velfærd. Så det er jo noget af det, det her forslag lader tilbage, og derfor kan Socialdemokraterne ikke støtte det her beslutningsforslag fra de fire borgerlige partier.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 17:01

Torsten Schack Pedersen (V):

For Venstres vedkommende kan man jo genfinde det her forslag i vores finanslovsudspil, og det må jo nok pine Socialdemokraterne, at Finansministeriets beregninger kan bekræfte, at det er fuldt finansieret. Så det her forslag og de udgifter, der er forbundet med det, har vi finansieret i vores finanslovsudspil. Og jeg er da enig med hr. Thomas Jensen i, at vi selvfølgelig skal have finansieret vores løfter. Alt andet ville da være, som skatteministeren sagde under et møde i Skatteudvalget forleden, bare at være en uansvarlig økonomisk opposition. Men sådan er det jo heldigvis ikke, når det gælder det her.

Jeg vil bare gerne vide: Synes hr. Thomas Jensen, at de regler, der blev indført i 2002, hvor vi gav den fulde omkostningsgodtgørelse, er for lukrative for enkeltpersoner?

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:01

Thomas Jensen (S):

Nej, jeg synes, at den gældende lovgivning er dækkende for, hvad der vil være med til at sikre, at retssikkerheden er i orden. Og det gælder både for den enkelte borger og for virksomheder og fonde.

Kl. 17:02

$\textbf{Fjerde næstformand} \ (Anne \ Baastrup):$

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg holder også talen på vegne af De Radikales ordfører, som ikke kunne være her.

Med forslaget til folketingsbeslutning vil oppositionspartierne pålægge regeringen at fremsætte lovforslag, som genindfører reglerne om omkostningsgodtgørelse til virksomheder og fonde i skattesager. Partierne ønsker altså at genindføre regler, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti selv afskaffede for 4 år siden. Afskaffelsen af omkostningsgodtgørelsen skulle finansiere skattereformen Forårspakke 2.0 og skattelettelser. Dengang lød begrundelsen, der var baseret på en rapport fra Skattekommissionen, at der ikke var knyttet retssikkerhedsmæssige betænkeligheder til afskaffelsen af omkostningsgodtgørelse til selskaber og fonde. Og i deres begrundelse for forslaget henviser partierne i dag netop til retssikkerheden på skatteområdet. Der var ellers gode grunde til, at man afskaffede ordningen.

I bemærkningerne til det lovforslag, der blev vedtaget dengang, står der da også som begrundelse, at når omkostningsgodtgørelse afskaffes og erstattes af en fradragsret, undgår man unødig belastning af klagesystemet og opnår betydelige administrative fordele. Og den rapport fra Skattekommissionen, som i 2009 lå til grund for lovforslaget, blev der bl.a. lagt vægt på, at selskaber og fonde i forbindelse med udarbejdelsen af selvangivelsen altid var bistået af professionel-

le rådgivere, og at anledningen til en klagesag ofte er, at et selskab ønsker at få afklaret retsstillingen på et givent område. Det var i 2009. Hvordan ser det så ud i dag?

Ifølge tal fra Landsskatteretten er der ikke grundlag for at konkludere, at der er sket et fald i antallet af klager siden afskaffelsen af omkostningsgodtgørelsen i 2009. Set i det lys er der altså ikke noget, der umiddelbart tyder på, at de konklusioner og anbefalinger, der dengang lå til grund for afskaffelsen, ikke længere skulle være aktuelle. Derfor mener jeg heller ikke, at der er noget, der peger på, at den nuværende retstilstand ikke er tilfredsstillende.

Desuden mener jeg, man skal huske på, at ordningen med omkostningsgodtgørelse er en særdeles gunstig ordning, som i hvert fald mig bekendt ikke findes i andre lande. Hvis reglerne skulle rulles fuldstændig tilbage, ville det koste staten omkring 45 mio. kr. årligt, og hvis man samtidig fastholder den fradragsret, man indførte dengang, vil statens merudgifter stige med 75 mio. kr. årligt.

Det ville man selvfølgelig kunne finde en måde at finansiere på, hvis man ønskede det, og hvis man syntes, det var rimeligt. Men vi synes, at den nuværende ordning er mere rimelig.

SF kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren, der er ikke nogen korte bemærkninger. Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare sige, at vi støttede den tidligere regering fuldt ud i at afskaffe ordningen, og det står vi stadig væk ved. Det er et tag selvbord for revisorer og advokater, som vi ikke synes at staten skal støtte.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vores forrige borgerlige regering besluttede desværre at afskaffe den her mulighed for, at selskaber og fonde kunne få omkostningsgodtgørelse i skattesager, som SKAT taber og selskaberne og fondene vinder. Det var meget uheldigt, at man på den måde ønskede at spare nogle ganske få millioner kroner på bekostning af retssikkerheden over for SKAT i det her land. Vi har set mange uheldige eksempler i de senere måneder på, at det ikke altid står så godt til med nænsomheden og ordentligheden i SKAT, og den her ordning var med til at sørge for, at når SKAT gik over gevind, blev det i det mindste ikke en omkostning for selskaber og fonde at vinde over SKAT, men så kunne de få dækket omkostningen ved at føre sagen.

Nu er Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti heldigvis kommet på bedre tanker og vil nu i det her beslutningsforslag genindføre omkostningsgodtgørelsen, og det støtter vi helhjertet, også fordi der jo hele tiden føres skattesager – eller der er i hvert fald en mulighed for, at der føres skattesager – hvor gevinsten for virksomheden ved at vinde skattesagen er mindre end den forventede omkostning ved at vinde skattesagen. Nogle af de sager er helt principielle sager, hvor det er godt at få sat på plads, hvad retsordenen er, så SKAT ikke indleder nye sager på det her område på et lovgrundlag, som ikke giver mulighed for at idømme folk at betale den skat, som SKAT kræver.

Når virksomheder står over for den situation, at de vurderer, at gevinsten ved at vinde en skattesag over SKAT er mindre end omkostningen ved at føre skattesagen, så kommer det aldrig til offentlighedens kendskab eller til SKATs kendskab, at SKAT administrerer på et forkert grundlag, at SKAT hiver virksomheder i retten på et forkert grundlag. Så kan SKAT fortsætte i én uendelighed med at hive virksomheder i retten, fordi ingen virksomheder synes, at de vil gøre samfundet den tjeneste at føre en sag på egne vegne, fordi omkostningen er større end gevinsten.

Det er et af de goder, som opnås ved at genindføre omkostningsgodtgørelsen på det her område, at virksomheder nu igen kan se frem til, at de bør føre skattesager, som de forventer at vinde, også selv om gevinsten for virksomhederne i sig selv er mindre end den omkostning, som skal betales for at føre sagen. For hvis vi vedtager det her beslutningsforslag, vil omkostningen nu blive dækket af staten.

Jeg tror også, man må sige, at det i SKAT kan have en præventiv virkning, at man ved, at når man fører sager af den her art, er der en større sandsynlighed for, at virksomhederne tager sagerne i retten, i stedet for at de bare giver op på forhånd, fordi det ikke kan betale sig. Så vi støtter beslutningsforslaget, som vi jo også er medforslagsstillere på.

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:09

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Da man afskaffede omkostningsgodtgørelsen dengang, beroede det på en anbefaling fra Skattekommissionen om, at der ikke var knyttet retssikkerhedsmæssige problemer til at gøre det. Vil hr. Ole Birk Olesen sige, at Skattekommissionen tog fejl eller ikke vidste, hvad kommissionen talte om, da man nedskrev den holdning til at ændre det?

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:09

Ole Birk Olesen (LA):

Som fru Lisbeth Bech Poulsen så rigtigt siger, er det en holdning, som Skattekommissionen havde, og vi har en anden holdning. Man kunne også kalde det en vurdering fra Skattekommissionen, og vi har en anden vurdering. Vi mener, at der går noget retssikkerhed tabt, ved at virksomheder ikke fører sag, selv om de forventer at vinde over SKAT, fordi omkostningen ved at føre sagen er større end gevinsten ved at vinde over SKAT. Vi mener, at der går retssikkerhed tabt der. Det er så ikke den vurdering, som Skattekommissionen havde, men det er den vurdering, vi har.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

O.k., men jeg synes bare, at i nogle sager talte visse ordførere i det foregående, vi behandlede her i Folketinget, om Advokatrådet, som havde nogle holdninger til kulbrintebeskatningen, og her taler vi om Skattekommissionen, som jo bestod af en flok mennesker, der har meget stor forstand på det her område. Nogle gange taler vi om de her eksperters indstillinger, som om det er holdninger, eller noget man synes, og så kan man politisk være uenig, eller som om det er fakta, altså noget, man simpelt hen ikke kan være uenig i, fordi man ikke ved nok om det. Men jeg er glad for, at ordføreren understrege-

de, at her er der tale om en holdning. Man er simpelt hen uenig i, om der er et retssikkerhedsmæssigt problem eller ej.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg husker ikke præcis Skattekommissionens sammensætning. Jeg husker, hvem formanden var. Det var Carsten Koch. Carsten Koch er jo ikke jurist, han er økonom, og det vil sige, at Skattekommissionens anbefalinger jo byggede bl.a. på hans vurderinger og de ansatte i Skattekommissionens vurdering af de økonomiske konsekvenser af bestemte lovforslag. Det er muligt, at der i Skattekommissionen også har siddet jurister, men jeg husker det ikke. Det er juristerne, der er eksperter i retssikkerhed, det er ikke økonomer.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:11

(Ordfører for forslagsstillerne)

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for debatten, og tak for opbakningen fra mine medforslagsstillere. Det overrasker mig jo ikke, men jeg havde da håbet på, at vi på baggrund af den diskussion, der har været igennem lang tid, om retssikkerhedsmæssige udfordringer kunne have fået andre partier til i det mindste at ytre bare en vis forståelse for de ændringer, som beslutningsforslaget lægger op til.

For det var, for at få historien på plads, sådan, at før VK-regeringen tiltrådte, mødte vi alt for ofte sager, hvor skatteydere fik medhold i sagen, både i klagesystemer og ved domstole, men hvor det beløb, der blev diskuteret, det beløb, som borgeren fik medhold i ikke skulle betales i skat, og den kompensation, der var fra domstolenes side, jo slet ikke stod mål med de udgifter, som borgeren havde afholdt til advokat- og revisorbistand. Det syntes vi var problematisk, og derfor indførte vi fuld omkostningsgodtgørelse, da VK-regeringen trådte til. Og det var ud fra den retssikkerhedsmæssige betragtning, at det burde være sådan, at det aldrig skulle koste penge at få medhold, hvis man vandt en sag mod skattemyndighederne.

I forbindelse med forårspakke 2.0 kom Skattekommissionen så med en række finansieringsforslag, og der var der så en forringelse på det her område. Og der må vi så bare konstatere, at den vurdering, der lå til grund, deler vi ikke længere. Det var jo en opfattelse, vi relativt hurtigt blev gjort opmærksom på, for det er altså værd at hæfte sig ved, at fra de nuværende regler trådte i kraft i januar 2010, gik der vel godt og vel et år, inden den daværende VK-regering barslede med et forslag om at forbedre reglerne igen. For man skal jo som politiker aldrig være for stolt til at indrømme, hvis noget, man har lavet, ikke er supersmart, og her måtte vi konstatere at vi ikke fik ramt det rigtigt.

Derfor synes vi ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv, at det må være et princip, at man som skatteyder ikke skal tabe penge på at få medhold i en skattesag mod skattemyndighederne. Det gælder i dag for personer og for personligt ejede virksomheder, og som debatten også har afspejlet, virker det besynderligt, at den retsstilling, man har som murermester eksempelvis, i forhold til hvilken omkostningsdækning man får, altså afhænger altså, om man har sit firma som et personligt ejet selskab, eller om man har etableret det i selskabsform.

Altså, udgifterne til bistand – advokat, revisor, og hvad der ellers måtte løbe på – bliver jo grundlæggende de samme, og der giver det en skævhed, at det kun bliver det personligt ejede selskab, der får den fulde omkostningsgodtgørelse, mens den håndværksmester, der har valgt at drive sin virksomhed i selskabsform, jo ikke har adgang til den samme omkostningsgodtgørelse.

Vi synes, at den skævhed skal der rettes op på. Vi synes, at den diskussion, der har været om retssikkerhed på skatteområdet igennem de seneste mange måneder, nødvendiggør, at vi tager de initiativer, der er med til at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om retssikkerheden. Et grundlæggende princip må altså være, at man ikke risikerer at tabe penge ved at vinde en sag mod myndighederne, og derfor har vi fremsat forslaget om at sikre fuld omkostningsgodtgørelse også for selskaber og fonde.

Det er et forslag, som naturligvis er fuldt finansieret. Vi har fra de forskellige partier forskellige veje til det, men selvfølgelig er det et forslag, som vi har pengene med til. For det skal jo hænge sammen, og det skal det selvfølgelig også på det her område.

Men jeg takker for debatten og ærgrer mig over, at de seneste måneders diskussion om retssikkerhed på skatteområdet ikke har fået flere partier til at støtte forslaget.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg foreslår derfor, at beslutningsforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:16

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 27. november 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:16).